

Februar
2019

Izvir

ŠOLSKO GLASILO

**SPREMEMBE
ZA MIR**

UČENJE OB
PROJEKTNEM DNEVU

**ŠOLA MALO
DRUGAČE**

USTVARJALNO IN
POUČNO

**DOMA IN PO
SVETU**

RASTEMO IN SE
RAZVIJAMO

SREDNJA ŠOLA VENO PILON AJDOVŠČINA

KAZALO

Projektni dan na naši šoli	5
Pregled stoletja	6
Vzgoja uma, rok in srca ali Vsaka steklenica šteje	7
Mir pri psihologiji in športni vzgoji	8
Lasst uns in Frieden leben – Pustite nas živeti v miru	9
Bodimo aktivni državljani	9
Plašč vrednot	10
Spremembe za mir in naš prvi skupni nastop	11
Spremembe za mir – moj obisk na srednji šoli	11
Moč zaupanja	12
Ko smo se s kolegicama Urško in Karmen sredi zadnjega počitniškega petka s kolesom spuščale mimo Davče proti Baški grapi, sem večkrat pomislila: “Morda pa bo kateri od mojih prvkov, ki jim bom 1. septembra postala druga mama, prišel prav iz teh prekrasnih krajev!”	12
Sodobne smernice.	12
O kulturni dediščini in njenem pomenu	13
A people without the knowledge of their past history, origin and culture is like a tree without roots AN	14
Od drugačnosti do aktivnega državljanstva	14
“Kdor bere, živi tisoč življenj. Kdor ne bere, živi le enega.”	15
(George R. R. Martin)	15
Zdravo popoldne v Dijaškem domu Ajdovščina	16
Presenetljiv prikaz človeškega telesa na razstavi Body Worlds Vital	17
Raziskovalna dejavnost: Življenje in delo Charlesa Darwina	17
Gledališka predstava Visoška kronika skozi naše oči	20
Filmska vzgoja z Rokom Bičkom	20
Ure angleščine z naravnim govorcem	21
Zlata jabolka in pisana jesen.	22
Frišno se predstavi.	22
.	23
Bogatenje in zorenje v Domu starejših občanov Ajdovščina	23
Igrice	24
Mednarodno obarvan dan medgeneracijskega sožitja.	25
Sladoled dveh generacij	25
Kako z matematiko narisati otrokom nasmeške na obrazu	26
Dijaki na urah pravljic v Lavričevi knjižnici	26
DNK Skrivnost življenja	27
Kako iz plastenk izdelamo makovo polje?	28
Ajdovščina	28
“po analogno”	28
Dijaki popisali steno pri slovenščini.	29
Minevanje , pretakanje – razstava	30
Potovanje ali cilj?	31
Pepelka in šivilja ... v Lavričevi knjižnici	31
Ivan Cankar in super junaki na lovu za uspešnimi dijaki	32
Kako smo pilonovci spreminjali svet?	33
Junaki pečejo palačinke	33
Novi junaki na šoli in njihovi prvi vtisi	34
“Kuhajte z nami po francosko,”	36
Tina Drnovšek v oddaji Nova zvezda Slovenije	37
Srečanje s pisateljico in našo bivšo dijakinjo Marijo Mezeg	38
Pogovor s člani Evropskega mladinskega parlamenta	38
Bila sem na večerni predstavi	40
Trajnostna izmenjava z Nizozemci	41
Erasmus+ in the Netherlands: My Personal Diary of the Week	42

Things that separate us are as important as things that bring us together	44
Things that bring us together	45
Jezikovna ekskurzija v Berlin	45
Pilonovci obiskali Evropski parlament v Bruslju	47
Jezikovna ekskurzija v Rim	47
Pilonovci poglobljali znanje o infekcijskih boleznih na mednarodni konferenci v Heidelbergu	48
GIZ-ovci na velikem odru z Radijskim zborom Francije	50
Naši novi prijatelji iz Južne Koreje	51
Festival pomladi 2018 – štirje fantastični dnevi.	51
Le voyage de Matura	52
AU REVOIR L'ÉCOLE, BONJOUR LA GRÈCE!.	53
Zlatorumeni dragulj navdušuje tudi pozimi	55
Če matematika zate ni španska vas, reši uganko in se pri meni oglas' !	56
Antika , pesem, mladost	57
Razvojni projekt: NA-MA POTI	58
Razvojni projekt: S PODVIG-om do samoiniciativnosti in podjetnosti	58
Razvojni projekt: OBJEM	59
Namesto zaključka.	60

Namesto uvoda

sprememba je moč zagona
a včasih razlog pregona
nekomu vzbudi pogum
drugi zaradi nje izgubi razum

spreminja se vesolje, širi se in nikomur ni jasno, kako je prostrano
razvija se
mogoče ne na bolje, kdo pa ve, če še s sateliti in raketami ne zaznamo ničesar, kar ni podobno nam samim
spremeni se narava, vsake tri mesece in po malo vsak dan
niti ne vedno po svoji volji
kupi plastike jo dušijo
in se ji zarinejo globoko v njeno bit nekam med humus in zemeljsko skorjo
želvam okrog vratu
mi pa samo gledamo, kako je lepa in beremo strašne članke o tem
kako bi morali jesti manj mesa
potem si kupimo novo reciklirano zobno ščetko iz lesa
ki bo rešila svet
z njo si umijemo zobe, ker se nam nanje zalepi sladkor iz nutele
ki je nastala iz amazonskega pragozda
ko so ga posekali
da so tam lahko zrasle nove in nove palme
za olje
ampak kaj ko nič ne moremo:
če nehamo kupovati čokolado,
bodo obubožali kmetje v Slonokoščeni obali
torej nič ne morem
niti zero waste mi ne gre
ker v bližini ne najdem trgovine na rinfuzo
ker je ni
zato se odločim
da si naredim svojo zobno pasto v steklenem važu
blog pravi, da je dobra tista z meto in čokolado
meni je nenavadna in z njo si ne morem
do čistega očistiti zob
k sreči moj domači deodorant deluje malo bolje
uspeva mi tudi kombuča — naravni antibiotik,
ki ga ne morem piti,
ker je moj želodec zakisan
mogoče rabim samo dopust
a ne vem, kam naj grem
ker letalski izpušni plini še pospešujejo
globalno segrevanje
mene pa skrbi za tiste,
ki pridejo za nami
kakšen bo drugače njihov prvi vdih —
z masko čez obraz?

vdih izdih
pravi joga inštruktor
pravi tudi, naj ne sodim
kaj pa naj, če nas nič ne briga
in se s komolci le prerivamo v prve vrste,
da nas omami vonj po lepem in minimalističnem rose gold zlatu,
ki smo ga videli na instagramu ali kje drugje,
ko smo se dolgočasili čakajoč stilsko preobrazbo

sprememim lahko sebe
drugih ne
čeprav si včasih mislim
da bi se morali
samo moje srce je tisto
v katerem vzniknejo popki ljubezni
se razvijejo v veje
ki ozelenijo
ko sem srečna
ko se učim
za druge skrbim
rastem
in se spreminjam

sprememba
je edina stalnica življenja

Staša Benko, prof.

Ravnatelj

Trajnostni

Tradicija in inovacija

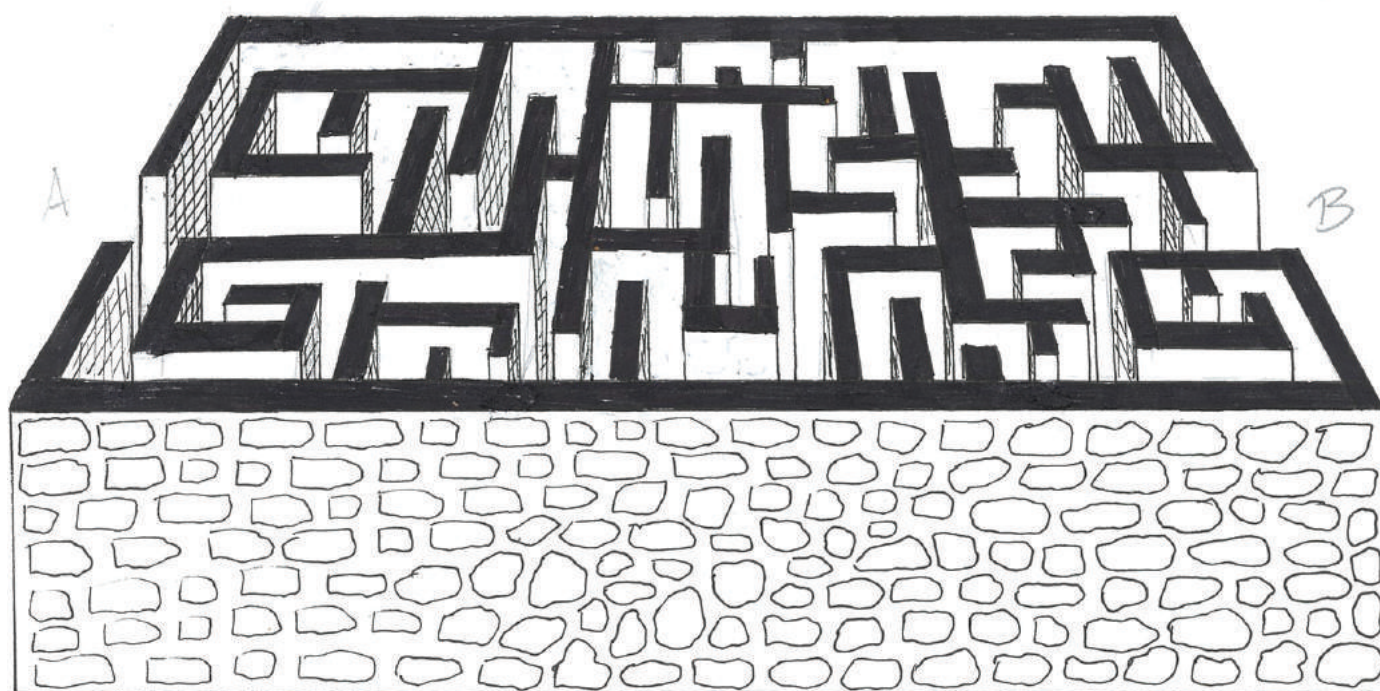
Zakaj nas je tistega lepega dne obiskal Veno Pilon
(obletnica)

Odpiramo okna v svet – (obnova okolice)

V začetku oktobra smo se pred šolo zbrali dijakinje in dijaki, otroci, profesorice in profesorji, vzgojiteljice in vzgojitelji, gospod ravnatelj in naši bivši ravnatelji, ravnateljice in ravnatelji okoliških šol in vrtcev, župan in še kdo.

Preurejenemu šolskemu okolišu smo vdahnili življenje, obenem pa tudi uradno začeli praznovanje dvajsete obletnice programa Predšolska vzgoja.

Med drugim se je na oknu prikazal Veno Pilon in nam podelil bonbone, pa ne le tiste iz sladkorja, temveč take, ki jih sestavljajo znanje, veščine in vrednote, ki jih na naši šoli vsakodnevno spodbujamo in krepimo. Pilonovci stopamo po poti vedoželjnosti, poguma in srčnosti, sladkosti znanja pa bomo delili čez vse leto, in sicer v obliki delavnic za otroke in izobraževanj za vzgojiteljice ter vzgojitelje.

Lara Likar, 1. b

Elena Koradin, 4. b

Projektni dan na naši šoli

V letu 2018 smo obeležili kar nekaj obletnic: 100. obletnico konca 1. svetovne vojne, 400. obletnico začetka 30-letne vojne, 50-letnico pomladi 1968, zaključili pa smo tudi Cankarjevo in Škrabčevo leto. V luči teh pomembnih dogodkov, izjemnega pomena za tok zgodovine, smo novembrski projektni dan naslovili *Spremembe za mir*. Pri načrtovanju projektnega dne smo želeli združiti cilje razvojnih projektov, ki na šoli potekajo – OBJEM, NA-MA POTI, PODVIG in POŠ, s cilji posameznih predmetnih področij.

Staša Riservato, 1. e

Projektni dan smo izpeljali 14. novembra 2018, na njem so sodelovali vsi dijaki obeh programov ter vsi učitelji. Po tem, ko smo zjutraj prisluhnili nagovoru ravnatelja, smo si skupaj ogledali posnetek pregleda velikih globalnih sprememb od leta 1618 oziroma 1918 vse do danes, sledila pa so pričevanja o različnih dogodkih, ki so se v tem obdobju zvrstili. Za konec te skupne uvodne ure smo izvedeli, kaj pomeni *mir* ljudem okrog nas – od tistih najmlajših do najstarejših – in tudi sami zapisali *Misli za mir*.

Od tod dalje pa je pouk stekel v obliki delavnic. Raziskovali smo vojno in mir, se s pesmijo borili proti nasilju, kriptirali in dekriptirali, pletli evropske povezave, sledili vojnim reportažam, razbijali stereotipe in gradili medkulturnost.

Pa pogledjmo bolj podrobno ...

Ustvarili smo kaligrame, uprizorili recital iz Cankarjevih del in dramatizirali pesmi v domačem in tujih jezikih ter tako razvijali naše ustvarjalne in jezikovne zmožnosti ter bralno pismenost. Glasbeno smo se lotili pesmi proti vojni, Cankarjevih del, Johna Lennona, spoznali slovensko ljudsko vojaško pesem in celo ustvarili ter izvedli svojo lastno *Pesem miru*. S pomočjo vzgojiteljic iz vrtcev smo pripravili delavnico za otroke, s katero

jih bomo v prihodnje učili komunikacije za mir. Po matematično smo se lotili Cankarjeve *Zaklenjene kamrice* in se poučili o kriptografiji. Načrtovali smo obisk Evropskega parlamenta v Bruslju in spoznavali pomen evropske povezave pri zagotavljanju miru. Pri zgodovini smo preučevali spremembe zadnjih 100 let in spoznavali korenine sedanje podobe Slovenije, Evropske unije ter sveta. Obiskal nas je tudi pričevalec nekega drugega časa, gospod Jaka Novak, in nam predstavil svojo življenjsko pot, življenje v taborišču ter občutke ob koncu vojne. Z begom v mir smo raziskovali migracije 20. in 21. stoletja ter rušili stereotipe o migrantih. Spoznali smo Edija Šelhausa, domačina in fotoreporterja v vojni in miru. Po geografsko smo raziskali pomen prometa v Ajdovščini in njeni okolici v času soške fronte ter predlagali vizijo prometa v občini z vidika trajnostnega razvoja. Opozorili smo na pomen planeta, te blede modre pike, ki je naša skupna last, ter na problematiko prekomernega izkoriščanja naravnih virov. Podučili smo se o temeljnih prosocialnega vedenja: pomoči, altruizmu in empatiji. Ozavestili smo tudi pomen uvajanja tehnike EFT v vrtce za razvoj čustvene inteligence otrok. Za izredne razmere smo usvojili tehnike prve pomoči, posvetili smo se fairplay-u v športu in zarisali vzporednice z vojno. Dogajanje je skrbno dokumentirala skupina dijakov, ki so pripravili posnetek in zgovorne fotografije, ki si jih lahko ogledate v galeriji na šolski spletni strani.

Ena od delavnic projektnega dneva

Poleg učiteljev, ravnatelja, pričevalca ter vzgojiteljic Ingrid Šelj, Judite Leban in Marjane Črnilogar je pri načrtovanju in izvedbi projektnega dne sodelovala tudi Natali Panič Nardin, naša nekdanja dijakinja, študentka Fakultete za družbene vede v Ljubljani.

Skupaj smo torej dali miru priložnost, da nas za hip prevzame, si zamišljali, kakšen je bil naš svet pred sto in štiristo leti, kakšen je danes in kakšen bi še lahko postal. Za en dan smo nase prevzeli odgovornost in načrtovali spremembe. Spremembe za mir.

Med prireditvijo se nam je pridružil minister gospod Jernej Pikalo in nas dodatno spodbudil k tovrstnim

dejanjem, ki so izjemnega pomena za globalno skupnost. Po njegovih besedah je prav zavedanje pomena miru in nevarnosti vojne tisto, kar pomaga razumeti razmere za krepitev gospodarskih, znanstvenih in medčloveških vezi po drugi svetovni vojni v okviru nastajajočih evropskih integracij. Na ta način je treba po ministrovih besedah razumeti tudi vsa dosedanja prizadevanja EU za mir.

Minister na obisku

Poslovali smo se s pesmijo. Nadaljevali bomo pretežno v šolskih klopeh, vendar smo domov zagotovo odšli bogatejši tudi za spoznanje, kako lahko s skupnim razmislekom in ozaveščenostjo doprinesemo k notranjemu in svetovnemu miru. Zdaj pa je na nas, da delimo svoja spoznanja z drugimi, saj z vsakim iskrenim odnosom utrjujemo temelje, na katerih počiva mir celotnega sveta.

Ravnatelj je ob zaključku povzel, da je minister obisk šole izkoristil tudi za to, da nas bolje spozna. Seznanili smo ga z vsemi razvojnimi projekti, v katere je vpeta šola, s sodelovanjem z lokalno skupnostjo, gospodarstvom ter izobraževalnimi in investicijskimi načrti, ki jih imamo tako na področju razvoja programov kot v skrbi za trajnostni razvoj. Minister je izrazil zadovoljstvo s širokim spektrom teh dejavnosti, z urejenostjo prostorov in okolice, aktivnostjo dijakov in ambicioznostjo šole pri postavljanju načrtov za prihodnost. Veseli smo potrditve odličnega dela, načrtov in usmeritev.

Zbrali: Staša Benko in Mateja Ceket Odar, organizatorici projektne dne

Pregled stoletja

Letošnje leto, ki obeležuje toliko pomembnih obletnic, se počasi izteka. Obletnice, ki se jih je treba spominjati, nas pozivajo, naj se zazremo v preteklost in se naučimo lekcij, ki jih ponuja. Žal so to večidel obletnice konfliktov, ki so kljub neizmernemu trpljenju prinesle tudi dolgoročne spremembe.

Pred štiristo leti se je z odstavitvijo kralja v Pragi začela 30-letna vojna. V začetku je bil to spopad med katoliki in protestanti, vendar so jo fevdalisti iz celotne Evrope izkoristili za ozemeljsko okoriščenje ter ropanje kmečkega prebivalstva. Po tridesetih letih pustošenja se je vojna z vestfalskim mirom končala ter spremenila meje in razmerja moči evropskih sil. Prinesla je konec Svetega rimskega cesarstva in oblikovala eno izmed danes temeljnih svoboščin: svobodo veroizpovedi.

Podobno kot tridesetletna vojna tudi prva svetovna vojna, ki se konča tristo let pozneje in je do tedaj najbolj krvava vojna, pokaže potrebo po novi pravici. To je narodna pravica do samoodločanja in oblikovanja lastne države. Koncept narodnih držav je spet korenito spremenil obliko Evrope, po naslednji svetovni vojni pa je postal osnovna politična entiteta in definiral politični diskurz naslednjih sto let.

Zadnja od ključnih obletnic, ki jih obeležujemo letos, je pomlad '68.

Vstaje po Evropi na obeh straneh železne zavese so pokazale nezadovoljstvo nove generacije z dihotomijo svobode in pravice, ki jo je ponujala hladna vojna. Kljub neuspehom teh vstaj pa je ta pomlad sprožila reakcijo, ki traja še danes, pravimo ji potrošniški neoliberalizem.

Najobsežnejši posledici letošnjih obletnic, narodna država in potrošniški neoliberalni kapitalizem, sta tudi osnovi za oblikovanje Evropske unije. Ta mednarodna institucija je namenjena ohranjanju, promoviranju in razvijanju miru v Evropi, saj je od konca druge svetovne vojne mir v Evropi posebna prioriteta. Mir naj bi pomenil varnost, izobilje, pravico in priložnosti.

Je dopuščanje fašizma varnost?

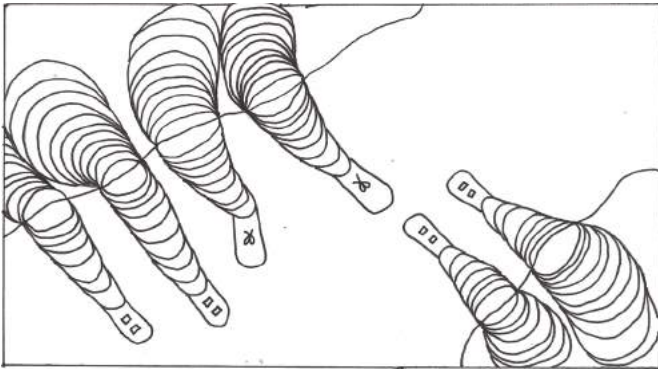
So tisoči brezdomcev, tisoči otrok v revščini v EU izobilje?

So utopitve ljudi, ki bežijo pred bedo, na katero so jih obsodile institucije, ki jih ubijajo, pravica?

Je pasivnost ob prihajajoči ekološki pogubi priložnost?

So milijarde evrov izvoženega orožja v vojna območja mir?

Nasilje sistema nad lastno populacijo ni mir. Evropska unija zagotavlja pasivnost, zgodovina pa nas uči, da je pasivnost ob krivici ekvivalentna sami krivici.

Zala Čuk, 1. č

Mladi predstavljamo prihodnost. Svojo prihodnost, prihodnost človeštva, prihodnost, polno titanskih težav in groženj, ki so naše breme in pred katerimi ne moremo ubežati. Okoljska katastrofa, drugi vzpon fašizma, imperializem, možnost jedrske vojne so le najbolj pereči izmed nešteti globalnih problemov, ki potrebujejo globalne rešitve. Lekcija, ki nam jo zgodovina ponuja, je: storiti nič pomeni biti del problema, zato je za mlade pomembno oblikovanje lastnih stališč, saj samo ta sprožajo odločna dejanja, ki ponujajo temeljite rešitve na našete probleme.

Jakob Remškar, 4. b

Vzgoja uma, rok in srca ali Vsaka steklenica šteje

Države sveta so leta 2015 začrtale 17 ciljev trajnostnega razvoja za boljši jutri vseh nas in našega planeta. Temeljno sporočilo zastavljenih ciljev za spremembo sveta je zamisel o razvoju človeške družbe na način, ki ne povzroča neenakosti med ljudmi ter zmanjšuje izčrpavanje naravnih virov in onesnaževanje okolja. Trajnostni razvoj torej zadovoljuje potrebe sedanjega človeškega rodu, ne da bi ogrozili možnosti prihodnjih rodov, da zadovoljijo svoje potrebe (norveška političarka Gro Harlem Brundtland, 1987).

Trajnostnemu razvoju v povezavi z globalnim učenjem se v veliki meri posvečamo tudi v programu Popestrimo šolo. Pri tem motivacijo in navdih črpamo iz Maastrichtske izjave o globalnem izobraževanju (2002), ki le-to opisuje kot izobraževanje, ki ljudem odpira oči in um za resničnosti globaliziranega sveta ter jih prebuja, zato da bi bilo mogoče uresničiti pravičnejši svet, v

katerem bi bilo več enakosti in človekovih pravic za vse.

Enostavno je v tem brzečem svetu in zahtevni družbi videti, kako živimo v vse bolj globaliziranem svetu. Resnično težko pa se za hip ustavimo, upočasnimo in sprevidimo, da imajo naše navade in odločitve velik vpliv na ljudi in okolje okrog nas, predvsem pa na drugem koncu sveta. Zato je globalno učenje ne samo učenje uma in rok (znanja in spretnosti), temveč tudi vzgoja srca, saj sta za doseg pravih sprememb potrebna pogum in sočutje.

V tem duhu smo letos na šoli začeli s srečanji "globalne skupine", ki si prizadeva za spremembe v lokalnem okolju. Pri tem nas z znanjem in metodami podpira tudi ekipa slovenske Amnesty International. Prav tako smo izvedli tridnevne delavnice na temo aktivnega državljanstva. Začeli smo razvijati podjetnost, ki je pomembna kompetenca za razvoj inovativne in ustvarjalne družbe. V obliki projektnega dne smo spregovorili o spremembah za mir. Postali smo "junaki za en dan" in polepšali svet okrog nas. Izvedli smo tudi številne delavnice na temo medkulturnosti, dialoga, trajnostnega potovanja in prostovoljstva ...

Tudi letošnjo Erasmus+ izmenjavo z nizozemsko šolo, ki smo jo poimenovali kar Trajnostna izmenjava, smo posvetili trajnostnemu razvoju. Skupina dijakin in dijakov je raziskovala, kako se na naši šoli in v občini razvijamo v skrbi za posameznika, družbo in okolje. Prav tako je bil eden izmed mnogih izzivov izmenjavo preživeti s čim manjšo porabo plastičnih izdelkov in embalaže za enkratno uporabo. To je pomenilo teden izletov in odmorov brez čipsa, kokakole, snickersov in sokcev iz tetrapaka. Že res, da smo imeli na voljo jabolčnik, ki smo ga pridelali sami, nismo pa imeli praktične steklenice, v katero bi si sok natočili. To je omenjena skupina trajnostnih raziskovalcev namignila tudi ravnatelju, ta pa je v dogovoru z dobrimi decembrskimi možmi prav vsaki dijakinji in vsakemu dijaku ter šolskemu osebju priskrbel steklenico v domačem dresu.

Steklenica nam bo v spomin in opomin, da je naša domača hubeljska voda (ali pa jabolčni sok) iz pipe še vedno tista najboljša. S pitjem tekočin iz plastenk povzročamo kup smeti, ki nikoli ne razpadejo in od katerih se velika večina ne bo reciklirala.

To pa je le majhen korak. Živimo v svetu, polnem nasprotij in izzivov, zato je pred nami pomembna naloga. Težko je razumeti razsežnost svetovnih problemov, še težje se je z njimi soočiti. Zato je na nas, mladih in ne več tako mladih, da se usposobimo z znanjem, veščinami, vrednotami in notranjo naravnostjo, ki jih kot državljani sveta potrebujemo za spoprijemanje z globalnimi problemi.

Staša Benko,
multiplikatorica v projektu Popestrimo šolo

Mir pri psihologiji in športni vzgoji

Dijaki 3. e smo projektni dan preživel na delavnicah v okviru predmetov psihologije in športne vzgoje. Pri psihologiji je pogovor potekal o miru in oblikah učenja. Profesorica nam je razdelila kartice z določenimi nalogami, ki smo jih morali reševati. Po malici je sledila športna vzgoja. Najprej sta nam profesorja pokazala

posnetke o pošteni igri. Nato sta nam povedala, da bo pogovor potekal o fair playu oz. pošteni igri. Razdelila sta nas v skupine in nam naročila, naj na plakate napišemo, na kaj pomislimo ob besedi fair play. Plakate smo nato predstavili celemu razredu. Za konec smo na to temo igrali razne igre.

Zbrali pa smo tudi nekaj misli dijakov 3. e:

»Svet stremi k spremembam – k boljšemu življenju. V vsakem posamezniku je želja po njih, a le malo kje ta želja preraste v dejanja. Do sprememb ne bo prišlo, če bomo samo čakali nanje, ampak mora vsak posameznik preiti od želje k dejanjem za boljši svet.«

»Mir je na svetu vse. Če ni miru, ni veselja, in če ni veselja, potem ni pravega življenja. Zato menim, da je prav, da se v šoli učimo ceniti, razumeti in spoštovati tako kratko, a vsebinsko tako zelo pomembno besedo, kot je beseda mir.«

»Pred projektnim dnem sem imela mir za nekaj samoumevnega, na koncu pa sem se zavedala, kakšno srečo imam in da jo premalo cenim. Potek dneva mi je bil všeč, saj je prav, da govorimo o tem in se trudimo biti boljši.«

»Projektni dan mi je bil všeč in zanimiv. Še posebej pa mi je bila všeč naloga, ki smo jo imeli vsi, ko smo morali na listke napisati, kaj nam pomeni mir. Takrat smo se posamezno poglobili v pomen te besede, kaj pomeni za nas, družbo in cel svet.«

»Projektni dan je bil zelo zanimiv in poučen. Zelo sem užival in želim, da bi bilo takih dni več.«

»Moje mnenje glede projektne dne je, da nam je kot razredu zelo koristilo. Med seboj smo se več pogovarjali in sodelovali kot sicer. Prav tako sta pogovor in sodelovanje pomembna za mir na svetu.«

»Projektni dan mi je bil nasploh zanimiv in poučen. Lepo sem se imela. Na ta dan smo se zabavali, sodelovali in se naučili nekaj novega.«

»Na projektne dneve smo delali v skupinah in mislim, da smo se tako povezali tudi s sošolci, s katerimi se sicer ne razumemo najboljše. Prijateljstvo je namreč temelj za mir na našem planetu.«

»Na projektne dneve sem se naučila sodelovanja v skupini. Tako dosežemo več.«

Kaja Matko in Anja Kalin, 3. e

Lasst uns in Frieden leben – Pustite nas živeti v miru

Na projektnem dnevu Spremembe za mir smo si izbrali naslov "Lasst uns in Frieden leben" – pustite nas živeti v miru. V prvem delu smo se dijaki spoznavali s slovarji nasploh in delom z enojezičnimi ter dvojezičnimi slovarji. Obravnavali smo tudi besede, povezane z vojno in mirom. V drugem delu smo prebirali pesmi v nemščini, nato pa se je vsak preizkusil v ustvarjanju svoje konkretne poezije. Tu je nekaj naših izdelkov.

Ana Petrič, 1. b

Soldaten
Lärm, schießen
Tod, blutige Opfer
Unrecht, Angst, Verzweiflung, Dunkelheit
FRIEDEN?

ANA PETRIČ, 1.B

Bodimo aktivni državljani

Po definiciji je aktivno državljanstvo kompleksen pojem in zajema vsesplošno aktivnost in angažiranost državljanov na raznoraznih področjih, pri čemer mora biti njihovo delovanje usmerjeno v splošno družbeno korist in ne v uresničevanje osebnih interesov. Dejstvo je, da se tega ne moremo naučiti z danes na jutri, temveč si je treba to "privzgojiti" skozi daljše časovno obdobje preko izobraževanja in usposabljanja za udejstvovanje v javnem, političnem in splošnem družbenem dogajanju. Aktivnih državljanov ni nikoli dovolj, saj je za vsako družbo idealno, če so aktivni vsi njeni člani. Pasivnost je tista, ki današnjo družbo razjeda od znotraj navzven in tega se je treba znebiti.

Januarja preteklo leto sem se pridružil seji Evropskega mladinskega parlamenta, ki je potekala v Novi Gorici. Priznati moram, da sta bila poglavitna razloga za mojo udeležbo bližina (spal sem lahko doma) in mednarodna naravnost seje. Tam sem spoznal ogromno novih ljudi, mimogrede pa sem usvojil veliko znanja o najrazličnejših tematikah, ki mi pridejo prav praktično vsak dan.

Moje sodelovanje se tu ni končalo in tako sem že julija odšel na svojo prvo sejo v tujini, ki je potekala v španski pokrajini Galicija. Tam sem skoraj zastoj preživel deset dni, od česar sem imel štiri dni povsem proste, tudi tistih šest dni pa mi ni bilo hudega, saj uživam ob spoznavanju novih ljudi iz vse Evrope in tistih, ki v Evropi študirajo. Neverjetno je, da se vsakokrat takoj povežemo in po enem vikendu ali mogoče tednu se zdi, kot da se poznamo od rojstva. Z mnogimi se potem srečamo v kakšni drugi državi, na drugi seji, ali pa smo na vezi preko interneta.

Avgusta sem se udeležil nacionalne seje v Ljubljani, septembra pa še seje v hrvaškem Pulju. Vsakokrat, ko si na seji, spoznaš, katere so skupne evropske vrednote in katere niso, čeprav se v medijih pogosto omenja, da so. Poleg tega zelo podrobno spoznaš, zakaj so nekatere države v sporu in druge v prijateljskih odnosih. Nenazadnje ugotoviš, da je delovanje Evropske unije zapleteno in da je odločitev, ki bi bila dobra za vsako državo članico, pogosto nemogoče sprejeti.

Decembra 2018 sem postal uradni član delovne skupine za regionalni razvoj Društva evropski mladinski parlament Slovenije in moje delo je, da pokrivam osrednjo Slovenijo (Ljubljana) pri čemer je treba upoštevati, da je Slovenija v okviru društva razdeljena na tri mesta (Koper, Ljubljana in Maribor), vsako mesto pa ima po dva predstavnika.

Naša multiplikatorica, Staša Benko, je vse dijake povabila k sodelovanju v projektu Popestrimo šolo, v okviru katerega so organizirane številne dejavnosti. Čeprav sem trenutno v četrtem letniku in imam poleg šole še veliko drugih projektov in mi zato ne ostane veliko prostega časa, sem se odločil, da se pridružim krožku Bodimo sprememba (Start the Change). V krožek, ki poteka v sodelovanju z Amnesty International Slovenije, smo trenutno vključeni trije dijaki, od tega dva z naše šole, kar je, po mojem mnenju, majhna številka. V krožku se aktivno pogovarjamo o vsem, kar bi radi spremenili na naši šoli, v družbi, mestu Ajdovščina in njeni okolici ... Krožek je zastavljen v obliki pogovora v krogu, kar daje vsakomur možnost, da pove svoje mnenje.

Biti aktiven državljan je pomembno. Z evropskim državljanstvom, ki ga imamo vsi, je pomembno, da se pomena aktivnega slovenskega in evropskega državljanstva še bolj zavedamo. Če se državljani ne udeležujejo volitev in referendumov, če niso seznanjeni z vsaj najpomembnejšimi političnimi dogodki, če se nanje ne odzivajo skozi razpravo, pobude in peticije, če jih ne zanima, kdo in kako jih zastopa v parlamentu, potem demokracija ni mogoča in se kmalu spremeni v diktaturo. Vsak mora biti dovolj pogumen, da javno pove svoje mnenje o neki politični zadevi, saj politika vpliva na praktično vsako naše dejanje. V demokraciji je ljudstvo tisto, ki odloča o tem, kdo bo imel katere pravice in kdo ne. Za aktivno državljanstvo ne zadostuje anonimno kritiziranje politike na raznih forumih in komentiranje v gostilnah, temveč je treba biti pri podajanju le-teh kritičen in stati za svojimi besedami, kar se pri zgoraj omenjenem načinu največkrat razblini takoj, ko nekdo zapusti lokal.

Zanimivo je, da mnoge ankete v Sloveniji kažejo, da državljani politikom ne zaupajo oziroma ne zaupajo v stanje demokracije v Sloveniji in Evropski uniji. Na drugi strani te zgodbe pa najdem izredno nizko volilno udeležbo in vsesplošno pasivnost. Iti na volitve in se aktivno vključevati v svojo prihodnost je pravica, ki se je v Evropi mladi in drugi premalo zavedamo, ne glede na vse, kar o tem slišimo že v šoli.

Želim vam, da bi se vi tega čim bolj zavedali in to karseda dobro izkoristili.

Tadej Kobal, 4. a

Plašč vrednot

Spremembe v družbi se začnejo s spremembami v nas samih. Te pa lahko udejanjimo, če se zavedamo svojih želja, idej in predvsem vrednot. Če si zastavimo vprašanje, kakšne družbe si želimo, moramo najprej vedeti, brez česa ne moremo živeti.

Kdor je navezan zgolj na materialne dobrine, je duševno reven, zato je njegovo življenje obsojeno na propad. To je ena izmed idej, ki jih ponuja *Plašč*, še vedno zelo aktualna groteska ruskega realista Nikolaja Vasiljeviča Gogolja. Dijaki tretjih letnikov predšolske vzgoje so ob prebranem besedilu razmišljali, kaj je njihov »plašč«.

Laura Brataševac, prof.

Kaj je moj plašč?

Vsak človek ima nekaj, na kar je močno navezan. Veliko mu pomeni in brez tega ne bi mogel živeti, pa naj so to materialne ali nematerialne stvari.

Tako je bilo z Akakijem Akakijevičem in njegovim plaščem. Da ga je sploh lahko kupil, je moral privarčevati veliko denarja, torej je v to vložil veliko truda in časa. Zelo hudo mu je bilo, ko so mu nepridipravi ukradli njegov ljubi plašč. Tako je moral Akakij trpeti ob izgubi svoje materialne dobrine. V današnjem času se vse vrti okrog denarja, ki je, lahko rečemo, sveta vladar. Res je, da brez njega ne moremo preživeti. A sprašujem se, ali si z njim lahko kupimo pravo srečo, ljubezen. Prav nihče ne more živeti brez pomembnejših, nematerialnih dobrin. Življenja brez družine, ljubezni, topline bližnjih si ne morem predstavljati. Vsak potrebuje družbo, pogovor, mogoče mu lahko le nasmeh nekoga polepša dan. Prav v času novoletnih praznikov, ki so za nami, smo večkrat slišali medije, ki ljudi spodbujajo k druženju, preživljanju skupnega časa, slišali pa smo tudi zgodbe ljudi, ki v tem času veselja nimajo bližnjih, s katerimi bi to delili. Zato je to zanje prej čas žalosti kot veselja. Ceniti moramo, da imamo družino, prijatelje, bližnje, na katere se lahko zanesemo. Na voljo so nam, kadarkoli jih potrebujemo, lahko jim zaupamo, poslušajo naše težave, nam delijo nasvete, skupaj se smejemo in jočemo in prav ti trenutki nam bodo ostali v spominu.

Medsebojne odnose moramo torej negovati in se zavedati, koliko nam pomenijo. Brez njih bi bilo naše življenje popolnoma drugačno, revno in brez pravega smisla.

Aneja Rijavec, 3. e

Plašč mojega življenja

Plašč mojega življenja sestavljajo nematerialne stvari. Najpomembnejši člen so ljudje, ki mi vedno stojijo ob strani ter jim lahko zaupam. To so moji najboljši prijatelji in družina. Hvaležna sem za tako skrbno in ljubečo družbo, v kateri odraščam in zorim iz dneva v dan. Moj plašč sestavljajo tudi moje osebne pravice, to so pravica do svobode, saj se zavedam, da je ta mnogim ljudem po svetu odvzeta. Hvaležna sem za to, da imam pravico do izražanja, pravico do svobodnega govora. Moj plašč sestavljajo stvari, ki bi morale biti človeku najpomembnejše, torej tiste, ki osrečujejo in nam dajejo občutek varnosti. Šele ko te stvari izgubimo, opazimo kako pomembno vlogo so imele v našem življenju, zato jih moramo ceniti, dokler jih imamo. Prav tako se ne smemo preveč pritoževati nad svojim življenjem, saj na svetu živijo ljudje, ki takih dobrin, vrednot, stvari, kot jih imamo mi, nimajo. Poleg družine in ostalih členov igra pomembno vlogo v mojem življenju tudi zdravje. Hvaležna sem zanj, hvaležna sem, da lahko tečem, hodim. Materialne dobrine nam življenja ne osmislijo, če smo duševno revni.

Julija Smrdel, 3. e

**Kaj je pa
vaš plašč?**

Spremembe za mir in naš prvi skupni nastop

13. novembra 2018 smo v razredu po napornem plavalnem tečaju izvedeli podrobnosti o našem težko pričakovanem prvem razrednem nastopu. Pri uri umetnosti – glasbe smo se odločili, da pripravimo pesem z naslovom Give peace a chance (The Beatles). Glede na to, da smo prvič peli skupaj kot razred, nam je šlo zelo dobro. S sošolko Nikolino sva z veseljem priskočili na pomoč s spremljavo na kitaro, sošolka Tamara pa je spremljala na tamburin. V dveh urah, ki smo jih imeli na voljo, smo trdo delali in za pomoč pri izgovarjavi besedila prosili profesorico angleščine.

Naslednji dan je prišel težko pričakovani čas, da prvič stopimo na oder. Po plavalnem tečaju smo si vzeli še eno uro, da se pogovorimo o tem, kaj nam pomeni mir, ter da še malo zvadimo, potem pa smo stopili na oder. Šlo nam je kot po maslu, le da se nam je proti koncu nastopa malo zataknilo. Z odra smo odšli zadovoljni in veseli, da smo prestali našo prvo preizkušnjo. Vedeli smo, da je potrebno v smeri timskega duha tudi nadaljevati.

Zarja Kovačič, 1. č

Spremembe za mir – moj obisk na srednji šoli

Stoto obletnico konca prve svetovne vojne smo na Srednji šoli Veno Pilon Ajdovščina obeležili s projektnim dnevom Spremembe za mir. Podoben projektni dan, a z drugačno tematiko, smo skupaj (pilonovci in Fakulteta za družbene vede) izpeljali že lani.

Štirinajstega novembra 2018 smo v šolskih klopih razmišljali o tem, kaj nam pomeni mir, si ogledali film, ki smo ga ustvarili z dijaki in profesorji, poslušali pričevanje gospoda, ki je v taborišču občutil grozote druge svetovne vojne, se učili o Evropski uniji, instituciji, ki je glavna nosilka blaginje v evropskem prostoru, spoznavali enega največjih slovenskih ustvarjalcev, Ivana Cankarja, raziskovali migracije v 20. stoletju in današnjem času ... Vse z namenom, da mir razumemo kot vrednoto, za katero si je vredno prizadevati.

Čez deset, dvajset ali še veliko več let bomo znali presoditi, ali smo v preteklosti sprejeli prave odločitve in resnično izbrali pot miru. Vsi želimo biti srečni, zdravi, obdani z ljudmi, ki jih imamo najraje, poleg tega pa živeti v pravičnem svetu in miru. Ne želimo vojne, nikoli več. A da bo v prihodnosti res tako, se moramo vedno znova in znova truditi. Ob tem pa se vseskozi spreminjati. Spremembe so tiste, ki prinašajo mir in blaginjo. Tega ne gre brati kot poziv k revoluciji, vsaj ne k tisti krvavi. Res pa potrebujemo revolucijo znotraj nas samih. Tako, ki poteka iz dneva v dan in pri vsakemu posamezniku posebej. Gre za premislek, kako spreminjati svet na bolje in biti sam boljši, kako biti v miru in mir deliti z drugimi. To je potrebno, saj mir nikoli ni samoumeven.

Natali P. Nardin, študentka FDV, bivša dijakinja

Moč zaupanja

Ko smo se s kolegicama Urško in Karmen sredi zadnjega počitniškega petka s kolesom spuščale mimo Davče proti Baški grapi, sem večkrat pomislila: "Morda pa bo kateri od mojih prvčkov, ki jim bom 1. septembra postala druga mama, prišel prav iz teh prekrasnih krajev!"

"Ma seveda zmoreš. Prepričana sem v to!" Urškine besede so me opogumile. Pred nami tremi je bil zadnji počitniški petek in 800 metrov vzpona iz Bohinjske Bistrice na Soriško planino.

Rada kolesarim. Če je zunaj hladno, se segreješ, če je vroče, ti spust navzdol prijetno ohladi telo. Lahko se razgleduješ naokoli, pa vseeno hitro nizaš kilometre. In kako dober je občutek, ko si na cilju!

Prav tako se vsako leto znova veselim, zdaj že tradicionalnega, kolesarjenja našega šolskega kolektiva iz Ajdovščine v Ankaran. Na ta podvig se vestno pripravljam, saj se je tehnica mojih let že prevesila in mišice potrebujejo veliko vaje. Ko se po petih urah kolesarjenja zberemo na obali našega morja, vem, da sem še enkrat zmagala.

Ta kolesarski podvig od Bohinjske Bistrice čez Soriško planino do Nove Gorice pa je bil hud izziv. Si upam? Mi lahko uspe? Zmorem? Potrebovala sem Urškino potrditev in zaupanje. Zato sem šla. In zmogla.

Moji dijaki so res zbrani z vseh vetrov. Tudi iz tistih čudovitih krajev, skozi katere sem poganjala pedala konec avgusta. Vem, da je vsakega od njih oblikovalo okolje, v katerem so zrasli. Vem pa tudi, da se bodo na naši ajdovski burji utrdili v pokončne mlade ljudi, ki bodo hoteli, vlagali napore in zmogli. Ker zaupam vanje.

Vida Červ, razredničarka 2. č

Staša Riservato, 1. e

Sodobne smernice

Sodobne smernice kakovostnega izobraževanja za poklic vzgojitelja predšolskih otrok slonijo na nenehnem prepletanju teoretičnih in praktičnih spoznanj o vzgoji in delu s predšolskimi otroki. Zato sodelovanje dijakov in njihovih učiteljev z vzgojitelji ni več le dobrodošlo, temveč nujno. S to predpostavko sem se lotila tudi dejavnosti ob letošnjem projektne dnevu.

V sodelovanju z učiteljicami za glasbo in likovni ter s tremi vzgojiteljicami iz bližnjih vrtcev smo z dijaki 1. d ta dan zasnovali koncept delavnice za predšolske otroke, ki jo bomo prav v teh dneh, v sklopu aktivnosti ob 20-letnici programa Predšolska vzgoja, tudi uresničili.

Dijake, ki so se pravkar začeli strokovno izobraževati, smo postavili pred velik izziv, zato smo želeli, da jih pri načrtovanju poleg učiteljic mentoric za literarno, likovno in glasbeno področje s svojimi izkušnjami spremljajo in usmerjajo tudi strokovne delavke, vzgojiteljice. Na povabilo so se odzvale tri, ena za prvo starostno skupino in dve za drugo.

Dijaki so v dveh skupinah ob ustreznih spodbudah vzgojiteljic in učiteljic mentoric razmišljali, spraševali in poslušali, iskali ideje, jih predstavljali, razlagali in utemeljevali, vrednotili in prilagajali ter se pogajali. V okviru konkretnega načrtovanja smo tako učiteljice in vzgojiteljice kot dijaki izkusili tudi timsko delo ter si prizadevali za učinkovito in kulturno komunikacijo, ki je temelj za vzpostavljanje in ohranjanje dobrih medčloveških odnosov. Dejavnost smo skladno s krovno temo projektnega dne poimenovali Komunikacija za mir.

Tovrstno delo je od učiteljic in vzgojiteljic zahtevalo skrbno načrtovanje in k ciljem usmerjeno pripravo, nato pa še intenzivno in kreativno skupno delo pri usmerjanju dijakov. Tako sta po dobrih treh urah nastala jasna koncepta načrtovanih dejavnosti za mlajše in starejše predšolske otroke. Prepričana sem, da je temu botrovalo tudi odgovorno, zavzeto in suvereno delo dijakov, vzgojiteljic in učiteljic, ki je potekalo v sproščenem vzdušju in medsebojnem spoštovanju.

Sodobno izobraževanje torej ni usmerjeno samo v razvijanje poklicnih kompetenc pri dijakih, ampak pri vseh, ki s(m)o vpleteni v pedagoški proces, obenem pa pomembno prispeva tudi k osebni rasti posameznika in njegovemu aktivnemu vključevanju v delovanje sodobne družbe.

Alenka Vidmar, prof.

Poučno in zabavno

O kulturni dediščini in njenem pomenu

(Pozor: Diši po medenjaki!)

V sredo, 19. decembra 2018, smo dijaki 1. b in 2. b sooblikovali štiri prav posebne učne ure angleščine. Raziskovalka kulturne dediščine, dr. Jasna Fakin Bajec, in naša profesorica, mag. Melita Lemut Bajec, sta nam na drugačen, zanimiv način predstavili pomen kulturne dediščine za nas kot posameznike in za naš narod.

Začeli smo z nekaj dejstvi in razlagami o tem, kaj je kulturna dediščina. Sama nisem prav dobro vedela, kaj naj si predstavljam pod to besedno zvezo. O slovenski kulturni dediščini sem razmišljala kot o znamenitostih naše države, ki so uvrščene na Unescov seznam svetovne kulturne dediščine. Nisem pa vedela, da sodijo sem tudi naši državni simboli, pomembni pretekli dogodki ter seveda naš jezik.

Poleg snovne obstaja tudi nesnovna kulturna dediščina, ki je sicer ne moremo prijeti ali otipati, je pa prav tako zelo pomembna in nanjo ne smemo pozabiti ali je zanemariti. Kakšen vpliv sploh ima name in kako me opredeljuje? Zdaj vem, da prav zaradi nje živim v svetu, kot ga poznam. Iz izročila svojih prednikov se lahko učim o preteklosti in tako bolje razumem sedanost. Morda lahko celo predvidim, kakšna bo moja prihodnost.

Mislim, da sem se o kulturni dediščini s takim pristopom veliko naučila. Pouk namreč ni potekal kot po navadi. Učne ure so temeljile na medsebojnem sodelovanju in aktivnem vključevanju v pouk. To je nam, dijakom, dalo možnost, da smo do določenih zaključkov in spoznanj prišli sami ter se o njih pogovorili s profesorico, gospo

Jasno ter sošolci. Znanje, ki ga pridobiš sam, je trajnejše in bolj osmišljeno kot tisto, ki je napisano na tabli in ga posreduje le učitelj.

Najpomembnejše spoznanje pa je, da predstavlja kulturna dediščina velik del moje identitete. Ponosna sem na zapuščino svojih prednikov, na svojo preteklost, pa tudi na kulturo, ki jo ustvarja moja generacija. Čeprav se včasih zdi, da se po svetu dogajajo same grozote, ki niso vredne zapisa v narodovo zgodovino, mislim, da je ves ta zapleten klopčič dogodkov pomemben za narodov in posameznikov (lepši) jutri.

Tanaja Odar, 2. b

Svoje teoretično znanje smo okronali z razstavo v Lavričevi knjižnici. Postavljeni smo bili pred poseben izziv: Medenjake, ki tudi sestavljajo del kulturne dediščine, smo morali na inovativen način zaviti, kar nam je prav lepo uspelo.

A people without the knowledge of their past history, origin and culture is like a tree without roots AN

What is more significant is the wish to change something that is faulty in the society and to underpin what is peculiar and useful and what will make nations differ from one another.

Past history, origin and culture stand for cultural heritage, which is a crucial part of our lives and also plays a vital role in the nation's recognition and its distinctiveness. However, the statement above is very direct, specific and untenable. This is why multiple arguments are going to be discussed in favour and against it.

To start with, a nation exists solely because of its past history and culture. People that constitute a nation should know what the basis of its formation is, as that is something that they owe to their ancestors who enabled them to live a life as they live it today. If people were not to know their cultural heritage it would be a degradation of the endeavor of their forebearers. To put it in other words, the tree that was planted by our ancestors would slowly depart its life being rootless.

Tjaša Vrečar 1. e

Secondly, nations differ from one another because every one of them has its unique cultural heritage. And that is how for example Slovenians can be separated from Americans. However, cultural heritage only reflects as an important part in one's nation if its representatives are familiar with it. Otherwise it perishes and the tree dies. Cultural heritage helps to fight against assimilation into other cultures and so a nation can avoid dying out. If one were not to have cultural heritage one would certainly crave for it and grasp the treasures of another nation or in some cases be forced to accept them. The tree would die because a people would forget what made them distinctive. That is why we can consider assimilation as the death of a nation.

Although cultural heritage is certainly something to be proud of, it is not really as important as the present or the future of the nation is. Changes cannot inflict the past, but they sure can inflict present and future, which is a lot more crucial for the growth of a nation in many views. That is why it may not be that important to know one's culture in detail. What is more significant is the wish to change something that is faulty in the society and to underpin what is peculiar and useful and what will make nations differ from one another. That is why it cannot be said that a people that is more concentrated on the future and the present does not have roots, does not have a source of life; they just value present and future more than the past.

To sum up, I totally agree with the statement above as it helps us to determine who we are and what nation we represent. Many times it helps us through tough times of suppression, and forced assimilation under the hand of a ruling authority. Cultural heritage is something to hold on to and to protect. I personally believe that if we forget it we will most likely suffer the unpleasant consequences of losing our identity.

Feliks Vrtovec Možina, 2. a

Od drugačnosti do aktivnega državljanstva

Kratka navodila za spreminjanje sveta

Drugačnost je pravzaprav vse tisto, kar ni v skladu z našimi prepričanji, nekaj, kar za nas ni pravilno. Ob tem pa se pozabimo vprašati, kaj sploh je pravilno in za koga je nekaj pravilno. Zaradi tega se na drugačne od nas gleda zviška in z zavračanjem. S tem pa se nezavedno škoduje družbi in posamezniku.

Tudi med mladimi in starejšimi je veliko razlik. Vzemimo za primer naš dan. Zjutraj vsi vstanemo z enako mislijo. Želimo si preživeti dan z ljudmi, ki so nam pri srcu. Nam je ta želja veliko lažje izvedljiva, saj smo v nenehnem stiku z družino in prijatelji. Njihov dan pa je za razliko od našega veliko bolj monoton. V šoli se učimo o stvareh, ki so jih ti najverjetneje tudi doživeli. Borili so se v vojnah, za enakopravnost med spoloma, proti rasizmu, da lahko mi živimo v boljšem, pravičnejšem svetu. A še vedno moramo veliko storiti v tej smeri. Zdaj imamo mi priložnost, da pokažemo, kaj nam je pomembno.

To že počnemo z izražanjem svojih mnenj v domači občini. Dosegli bomo veliko, če bomo v tem vztrajali. V šoli smo se v sklopu obveznih izbirnih vsebin in programa Popestrimo šolo tri dni ukvarjali s temo aktivnega državljanstva – Skupaj spreminjamo svet.

Tu je samo nekaj nasvetov in idej, kako to lahko dosežemo:

- Izrazimo to, kar nas moti, in iščemo načine, kako bi to spremenili.
- Povežemo se z mladinskimi organizacijami in občino.
- Na družabnih omrežjih spregovorimo o nam pomembnih temah.
- Organiziramo dogodke, na katerih se povezujemo ob skupnih idejah in interesih.
- Ustvarjamo plakate na pomembno temo.

Vse to in še več smo počeli in v treh dneh spoznali, da je naše mnenje pomembno. Če v nekaj verjamemo, moramo pri tem vztrajati. To veliko lažje storimo v skupini enako mislečih ljudi. V izmenjavi idej moramo ostati spoštljivi in se znati tudi prilagajati.

Udeleženci delavnic *Skupaj spreminjamo svet*, 1. a in b

“Kdor bere, živi tisoč življenj. Kdor ne bere, živi le enega.”

(George R. R. Martin)

Promocija branja na šoli

Branje je zelo pomembno za človeka, saj s tem širi svoj besedni zaklad, poveča koncentracijo, spodbuja domišljijo ter razmišljanje o prebranem. Branje ponuja intimen čas zase, v katerem se lahko poglobimo v lastne misli. Da je to le nekaj od številnih razlogov ZA branje, učitelji in vzgojitelji zagotovo vemo.

V tednu pred slovenskim kulturnim praznikom smo zato na šoli izvedli promocijo branja, ki smo jo naslovili »Kdor bere, živi tisoč življenj«. Vsi učitelji smo pri svojem predmetu ob začetku ure z dijaki pet minut posvetili glasnemu branju. Naša želja je bila brati predvsem leposlovna besedila, ki smo jih želeli navezati na cilje posameznih predmetov. Namen promocije branja je bil spodbujati pozitiven odnos do branja tako pri dijakih kot učiteljih, različna predmetna področja smo želeli povezati z branjem leposlovnih del in ozavestiti pomen šolske knjižnice. Dijaki so pri pouku knjige glasno prebirali, tako da je knjiga med njimi krožila, s tem smo razvijali tudi zmožnost glasnega branja.

Promociji so se pridružili tudi vzgojitelji v dijaškem domu, ki so dijake tudi v popoldanskem času spodbujali k branju dobrih knjig. V šolski knjižnici pa smo izdelali zaboj, ki je namenjen izmenjavi knjig, ki smo jih že prebrali in bi jih radi podarili naprej. Zaboj je sam po sebi umetniško delo, ki predstavlja kolaž Pilonovega ustvarjanja – v njem se bodo knjige zagotovo dobro počutile.

Razlogov za branje je mnogo. Zdi pa se, da jih tako mladi, odraščajoči bralec, kot tisti starejši, izkušeni bralec, včasih spregledata. V tednu promocije branja smo imeli skupaj priložnost pokazati, kaj vse se skriva v branju, pa tega še nismo odkrili. Bistvenega premika mogoče nismo opazili, a vsaka sprememba se začne z majhnim korakom. In ta je bil odločen, kot je vizija naše šole. »Pilonovci stopamo po poti srčnosti, vedoželjnosti in ustvarjalnosti.«

Toliko o promociji branja ... zdaj pa se vračam h knjigi ...

Mateja Ceket Odar, prof.

Zdravo popoldne v Dijaškem domu Ajdovščina

Dijaški dom Ajdovščina je že deseto leto vključen v Slovensko mrežo zdravih šol, katerih projekt prav letos obeležuje 25. obletnico. V ta namen smo se dijakinje in dijaki v sredo popoldan, 19. septembra 2018, aktivno udeležili raznovrstnih dejavnosti v našem dijaškem domu.

Zdrava šola je strateški projekt, ki je nastal pod okriljem svetovne zdravstvene organizacije. Slovenija se je zvezi priključila leta 1993 z dvanajstimi šolami. Ta projekt je podprt tudi s strani Ministrstva za šolstvo, zdravje, znanost in šport Republike Slovenije. Program Zdrave šole vključuje pouk o zdravju, učni načrt, ki spodbuja zdravo prehrano, interesne dejavnosti, zdravje, pozitivno klimo in medsebojne odnose na šoli ter sodelovanje s starši. Vplivati skuša na zdrav način življenja vseh šolarjev. Zdrava šola se trudi, da bi šolarjem in dijakom omogočila, da skrbijo za svoje zdravje in jih k temu tudi spodbuja.

Zdravo popoldne smo preživeli pri različnih aktivnostih, ki smo jih imeli na izbiro. Spretna skupinica deklet je iz starih zaves krojila ekološke vrečke za sadje. Poleg tega so ponovno uporabila časopisni papir za okrasitev okvirjev za fotografije. V kuharski delavnici so dijakinje pripravljale polnozrnat ajdove piškote, ki so jih posladkale z nekaj marmelade. Na temo zdrave prehrane so si na filmskem krožku ogledali dokumentarni film o hitri hrani *Zašpehan narod*. Po ogledu so se z vzgojiteljem pogovorili o problemu prekomerne teže ter odvisnosti od prenajedanja. Člani debatnega krožka pa so razglabljali o duševnem zdravju mladostnikov v Sloveniji in zapisali nekaj svojih misli. Te so kasneje obesili v avli doma, kjer sta bila na voljo tudi bralni in sadni kotiček o zdravi hrani. Ljubiteljice plesa so uživale v ritmu pop glasbe, na katero so sestavile svojo koreografijo. Športa ni manjkalo tako v plesni učilnici

kot na nogometnem igrišču, kjer so se naši športniki pomerili v manjšem nogometnem turnirju. Preostanek ekipe pa se je odpravil na pohod po učni poti do izvira Hublja. Po koncu delavnic smo se za nagrado in vložen trud vsi lahko posladkali z novim dietnim sladoledom Alive, ki ga je domskim dijakom brezplačno prispevalo podjetje Leone, za kar smo jim zelo hvaležni.

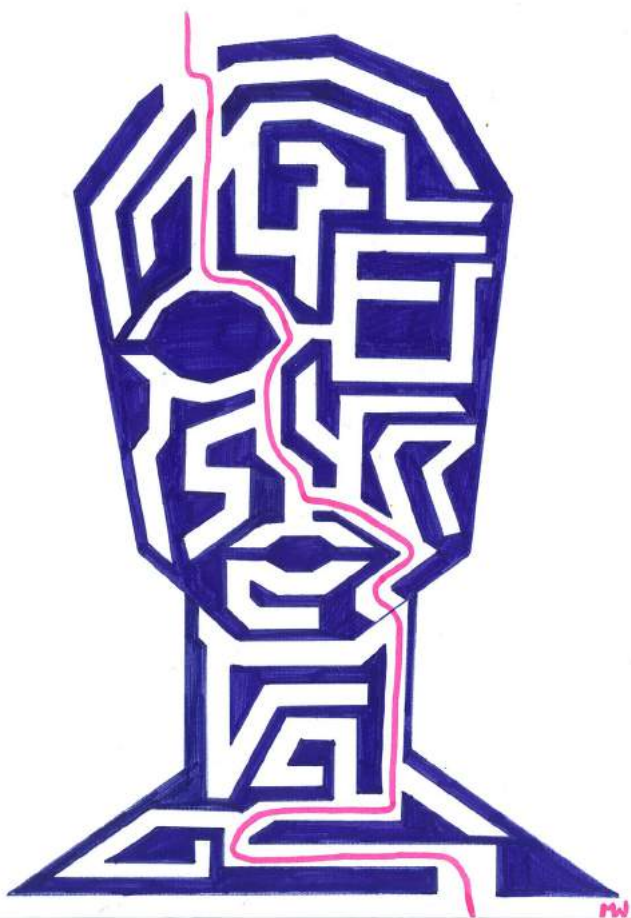
Zdrava prehrana je dandanes velik problem večine držav. Prav s tem razlogom se je naš dijaški dom vključil v ta projekt. Dijaki so preko delavnic podrobneje spoznali pomen zdrave prehrane. Nekateri so razmislili o svojem življenju. Ne samo dijaki, marveč tudi vzgojitelji so preko teh delavnic pridobili novo znanje. Prav zagotovo se je večina zamislila o svojem načinu prehranjevanja in gibanja ter nasploh življenja samega.

Dijakinje dijaškega doma Ajdovščina

Presenetljiv prikaz človeškega telesa na razstavi Body Worlds Vital

V četrtek, 17. januarja 2019, se je 53 dijakov gimnazijskega programa odpravilo v Ljubljano na Gospodarsko razstavišče, kjer smo si ogledali razstavo Body Worlds Vital. Razstava omogoča spoznavanje zgradbe in delovanja človeškega telesa ter posledic nezdravega načina življenja. Telesa so preparirana s posebno metodo, imenovano plastinacija, s katero dosežejo ohranitev oblike in videza posameznih organskih sistemov.

Mali Vidmar Vrabec, 1. b

Pilonovci, željni novega znanja in izkušenj, smo se poglobili v razstavo in ob izpolnjevanju delovnih listov, ki so usmerjali našo pozornost na posamezne podrobnosti v zgradbi človeškega telesa, širili svoja obzorja.

Dijaki smo bili z razstavo, ki smo si jo ogledali, zelo zadovoljni. Večini je bil najbolj zanimiv prikaz embrionalnega razvoja otroka. Raziskali smo, kako izgleda zarodek v prvih tednih in mesecih nosečnosti ter kako se plod razvija do rojstva. Drugi najbolj priljubljen del razstave je bil tisti, ki je prikazoval razliko med pljuči

kadilca in nekadilca. Zanimivo, saj nam je to dalo misliti, kako močno si lahko s kajenjem uničimo pljuča in telo. Na razstavi smo si lahko ogledali, koliko katrana in ostalih škodljivih snovi se v pljučih nakopiči v enem letu, če človek pokadi eno škatlico cigaret na dan.

Navdušili so nas tudi eksponati s prikazom človeških mišic, ki se raztezajo in krčijo, ko človek skoči v zrak. Presenetljivi so bili eksponati, ki so prikazovali samo žilni sistem, nismo si predstavljali, da tako veliko število žil omogoča prekrvavitev le enega dela telesa, na primer roke. Postopek izdelovanja tega eksponata je zelo zanimiv, saj v žile človeka vlijejo polimere, počakajo, da se strdijo, nato pa ostalo tkivo odstranijo.

Vsi dijaki smo po ogledu razstave odgovorili tudi na naslednje vprašanje:

»Se ti zdi, da si boš po ogledu razstave bolj prizadeval/-a za zdrav življenjski slog?«

Na vprašanje je odgovorilo 27 parov udeleženih dijakov, in sicer vsak par s svojim mnenjem. 13 parov je odgovorilo, da si bodo po zaključenem ogledu razstave prizadevali za bolj zdravo življenje, 11 parov pa je bilo mnenja, da ogled nanje ni vplival, saj se že sedaj trudijo živeti zdravo in skrbijo za zdrav življenjski slog.

»Ne. Razstava mi ni spremenila pogleda na življenjski slog, saj ne kadim in se karseda zdravo prehranjujem.«

»Da, ker smo videli, kako škodljive substance (npr. alkohol, droge, cigareti) delujejo in škodujejo našemu telesu.«

Katarina Makovec, David Bajec, Zala Kretič, 1. a

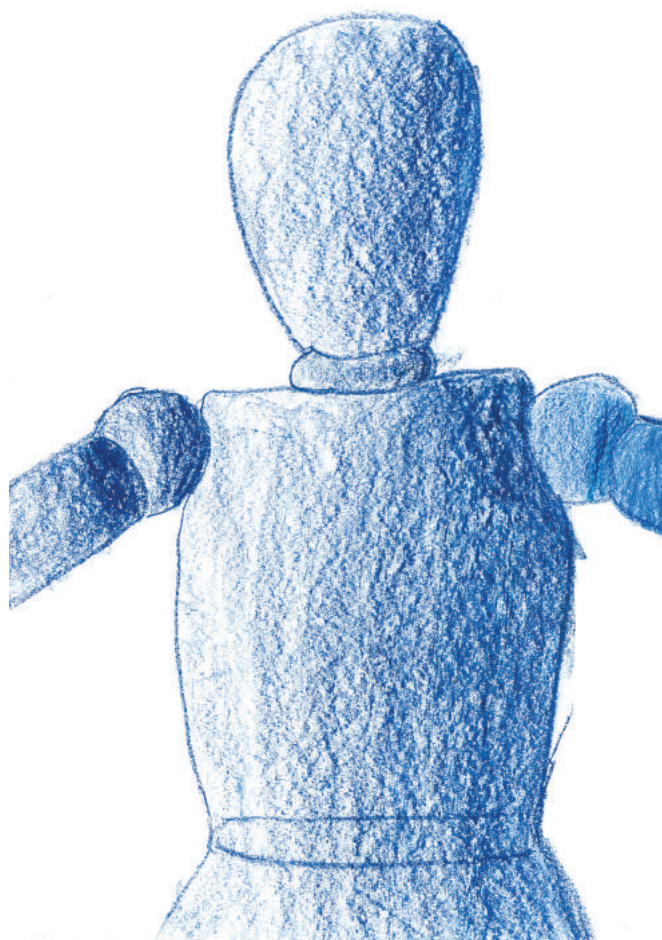
Raziskovalna dejavnost: Življenje in delo Charlesa Darwina

Druga polovica 19. stoletja je čas velikega napredka naravoslovnih znanosti in druge industrijske revolucije. 19. stoletje je prineslo mnogo novih znanstvenih odkritij na različnih področjih človekovega delovanja. Številni izumi s področja fizike, kemije, medicine in tehnike so ljudem dajali nove priložnosti in olajšali delo. Znanost in tehnika sta nameravali človeštvo peljati v boljši svet, čeprav se nista zavedali dolgoročnih posledic vpliva razvoja na okolje.

Spremembe so se dogajale tudi na družboslovnih področjih, kot sta filozofija in umetnosti ...

Konec 18. in v začetku 19. stoletja se je v znanstvenih krogih prvič pojavila beseda *biologija*. Najprej v znanstvenih razpravah v latinskem jeziku, kasneje pa tudi pri prevodih znanstvenih del v različne evropske jezike. V današnjem pomenu besede jo je prvi uporabil francoski naravoslovec Jean Baptiste de Lamarck, in to že konec 18. stoletja.

Danes biologijo razumemo kot vedo o življenju. Proučuje razvoj, zgradbo in delovanje živih bitij ter njihovo povezanost in soodvisnost. V zadnjih desetletjih govorimo o sistemski biologiji, saj živa bitja in procese, ki potekajo v njih in med njimi obravnavamo na različnih sistemskih nivojih: od molekul (molekularna biologija, genetika, biokemija) preko posameznih tkiv, organov in organskih sistemov (anatomija, fiziologija) do živega bitja kot celote (sistematika, taksonomija, ekologija in etologija). Še več, živo bitje je vključeno v okolje in živi v interakciji z drugimi organizmi (tako govorimo o ekologiji in evoluciji), vse tja do biosfere, ki predstavlja celoten živi svet našega planeta Zemlje. Ne le to – raziskuje in ugotavlja, kako se je razvilo prvo življenje na Zemlji, ter kakšne so bile njegove razvojne poti (paleobiologija). Danes je biologija veda, ki koraka z velikimi koraki.

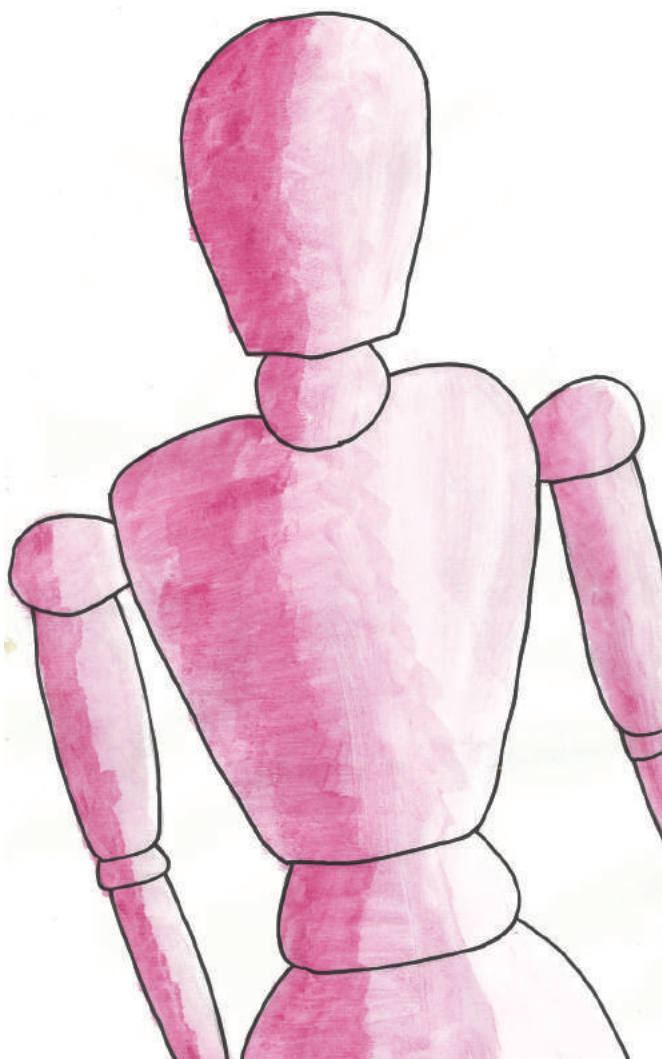

Klara Mlakar, 2. č

V zadnjih desetletjih se je njeno raziskovanje razdelilo na veliko področij, tudi povezanih z drugimi znanostmi (kemijo, fiziko, psihologijo ...). Predvsem na področju molekularne biologije in mikrobiologije prihajamo do revolucionarnih odkritij, ki bodo v prihodnosti bistveno spremenila naš način življenja in razmišljanja. Nekatera nova odkritja v 21. stoletju nas navdajajo z navdušenjem, nekatera pa morebiti celo s strahom (področje zdravljenja, ekološka problematika, genske manipulacije ...). Vsekakor bo v bodoče potrebnega veliko biološkega znanja, da se bomo znali pravilno odločati o svoji prihodnosti in znali argumentirano razpravljati o moralno etičnih vprašanjih, ki nam jih ponuja sodobna znanost.

Biologijo kot vedo je ključno zaznamoval naravoslovec Charles Darwin, ki je v 19. stoletju pojasnil razvoj živih bitij in mehanizme, ki vodijo sam proces. Ker v tem letu obeležujemo 210. obletnico njegovega rojstva (12. februar 1809) in 160 let od izida knjige *O nastanku vrst* (*On the Origin of Species*: 24. november 1859), smo letošnjo delavnico v okviru OIV posvetili raziskovanju življenja in dela enega najpomembnejših raziskovalcev s področja biologije, Charlesu Darwinu.

Sonja Marušič, prof.

Anita Kocjančič Malič, 2. d

V okviru obveznih izbirnih vsebin, ki smo opravljali dijaki 1. in 2. letnikov gimnazije, smo se nekateri udeležili delavnice biologije. Naša glavna tema je bilo življenje in delo Charlesa Darwina.

Prvi dan smo izvedli veliko o njegovih odkritjih in življenju nasploh. V pomoč nam je bilo veliko knjig in krajši dokumentarni film. Delo smo si razdelili tako, da smo se eni bolj poglobili v njegovo življenje v mladosti, drugi v njegovo potovanje in raziskovanje z ladjo Beagle, tretji pa v njegova dela.

Drugi dan smo izvedli vajo z naslovom Evolucija kvasovk. Uporabili smo pet različnih sevov kvasovk in preučevali njihovo rast v treh različnih sladkorjih (glukozi, fruktozi in saharozi). Aktivnost rasti smo določili s količino nastalega CO₂, s pomočjo računalnika in Vernierjevih senzorjev za merjenje pritiska. Med delom smo naleteli na nekatere težave, ki smo jih uspešno rešili. Naučili smo se rokovati s sodobno opremo ter uporabljati program Logger Pro za zbiranje in urejanje podatkov in grafov.

Tretji dan smo na podlagi zaključkov našega dela izdelali več plakatov: časovni trak Darwinovega življenja in dela, poročilo o vaji, ki smo jo izvedli, plakat z mislimi Charlesa Darwina in plakat, na katerem smo predstavili nekatere bolj znane mite in resnice o tem velikem znanstveniku. Pri zadnjih dveh nam je na pomoč priskočila profesorica angleščine, saj je bilo prevajanje iz angleščine kar velik izziv.

Na tej delavnici nismo le poglobili našega znanja s področja biologije, temveč tudi znanje angleščine in slovenščine.

Maruša Blaško in Lara Mrevlje, 2. a

Na OIV mi je bilo je super, glede na to, da sem bil edini dijak prvega letnika in od prej nisem nikogar poznal. Po mojem mnenju je bila delavnica predvsem poučna. Naučil sem se različnih načinov dela, nove stvari o Darwinu in kvasovkah, o skupinskem delu, predvsem to, kako si delo razdeliti. Všeč mi je bilo vzdušje, saj je vsak že od začetka vedel, kaj bo naredil in se potrudil za dober končni izdelek. Nismo se učili samo mi, ampak se bodo tudi tisti, ki si bodo vzeli čas prebrati naše plakate.

Tej Skomina, 1. a

V okviru OIV sem se udeležila delavnice s področja biologije. Bilo je zelo poučno, saj smo veliko izvedeli o življenju in delu angleškega naravoslovca Charlesa Darwina. Predvsem mi je bilo zanimivo njegovo potovanje z ladjo Beagle. Naslednji dan je bila delavnica malo drugačna. Izvedli smo eksperimentalne vaje. Ugotavljali smo, kako se spreminja tlak v odvisnosti od seva kvasovk

in vrste hrane, ki smo jim jo izbrali. Dobljene rezultate smo primerjali med seboj in izpeljali zaključke. Tema je bila kar zabavna in poučna, zato si želim, da bi bilo več takih dejavnosti, kjer znanja pridobivamo na drugačen način.

Nika Mozetič, 2. a

Diellza Maksutaj, 2. d

Četudi sem se OIV-ja udeležil samo za dva dni, sem bil vseeno pozitivno presenečen. Poskus se mi je zdel zelo zanimiv, ker smo računalništvo povezali z biologijo. Drugi dan pa se je pokazal timski duh ter sodelovanje, ko smo izdelovali naš končni izdelek. Sama tema mi je bila znana, saj smo alkoholno vrenje obdelali že pri pouku pa tudi zato, ker se s kvasovkami srečamo v vsakdanjem življenju (npr. pri vzhajanju kruha ter pri izdelavi vina).

Matija Kočevár, 2. a

Delavnica mi je bila v celoti všeč in zanimiva, saj sem pridobil nova znanja o življenju in delu Charlesa Darwina in s področja evolucije. Spoznali smo Darwinovo teorijo o razvoju živih bitij, ki je bila za tisti čas nesprejemljiva in njegov doprinos biološki znanosti. Predvsem zanimiv mi je bil eksperiment s kvasovkami, v katerem smo ugotavljali aktivnost kvasovk v odvisnosti od razpoložljive vrste hrane.

Tilen Gregorič, 2. a

V preteklem tednu sem se naučil veliko zanimivih stvari, ki se lepo povezujejo z našo učno snovjo. S potekom programa sem bil zadovoljen, saj je bil poučen in zabaven.

Žan Praček, 2. b

Gledališka predstava Visoška kronika skozi naše oči

V četrtek, 18. oktobra 2018, smo si v Drami v Ljubljani ogledali gledališko predstavo, uprizorjeno po Tavčarjevem romanu Visoška kronika.

Spoznali smo življenje visoških gospodarjev Kalan. Pripovedovalec je starejši sin Izidor, ki je bil pokoren očetu Polikarpu in se je čutil dolžnega, da popravi očetove življenjske napake. Brat Jurij pa se ni obremenjeval s preteklostjo, zato je svobodno razmišljal o življenju in razumno ravnal v odločilni situaciji, ko je Agata morala prestat »preizkus z vodo«. Nad predstavo sem bila navdušena, saj so se igralci izredno potrudili in v dramsko igro vložili veliko energije, da smo gledalci čutili njihova čustva.

Zanimivo mi je bilo, kako so se igralci v igri zelo natančno osredotočili na pripovedovanje zgodbe posamezne osebe, ob tem smo spoznali življenja stranskih likov. Navdušena sem bila, kako so najprej zgodbo pripovedovali, potem so dejanje še uprizorili. Menim, da smo zgodbo bolje razumeli in si jo zato tudi bolje zapomnili. Prav tako mi je bilo všeč, kako so nekatere prizore poskušali predstaviti na duhovit in humoren način, saj mislim, da sama zgodba ni preveč vesela. Vloge niso bile običajno razdeljene, ampak je več igralcev uprizorilo vlogo enega dramskega lika, prav tako so vloge menjavali. Tako je bilo samo pripovedovanje bolj razgibano, čeprav nas je kdaj zmedlo, kateri lik je v ospredju.

Z dramsko igro jim je uspelo ohraniti pozornost gledalcev, še posebej v drugem delu, kjer je dogajanje potekalo še bolj doživeto in zanimivo, tako da nas triurna uprizoritev ni preveč utrudila. Kmalu nas čaka domače branje tega literarnega dela, zato nam bo gledališka predstava v veliko pomoč in lažje razumevanje.

Kaja Sever, 2. e

Brez kakršnih koli pomislov lahko rečem, da je bila to ena izmed najboljših predstav, kar sem si jih do zdaj ogledala. Pristop igralcev je bil nekoliko drugačen kot ponavadi. Pripovedovanje zgodbe na tak način nas je še toliko bolj pritegnilo in v nas vzbudilo zanimanje, kaj se bo dogajalo v nadaljevanju. Izjemno všeč mi je bila sproščenost igralcev in kako so nekatere stvari povedali na sodoben način ter tako poskrbeli, da so se nam še bolj vtisnile v spomin. Kljub temu da je bila igralska zasedba majhna, menim, da je bil njihov način pripovedovanja zgodbe zelo nazoren.

Tjaša Božič, 3. č

Filmska vzgoja z Rokom Bičkom

V petek, 12. oktobra, smo izvedli dan filmske vzgoje, ki jo finančno podpirata Zveza kulturnih društev Ajdovščina in Občina Ajdovščina. Poleg naših dijakov si je v Dvorani prve slovenske vlade različne filme ogledalo še 220 otrok iz vrtcev in kar 2500 učencev okoliških osnovnih šol. Vse pohvale so namenjene organizatorji projekta, ravnateljici Osnovne šole Dobravlje, gospe Mirjam Kalin.

Letos smo si v sodelovanju z organizatorji za ogled izbrali dva vrhunska filma slovenskega režiserja Roka Bička. Dijaki prvih in drugih letnikov so si ogledali njegov celovečerec Razredni sovražnik, dijaki tretjih in četrtyh letnikov pa njegov najnovejši dokumentarec Družina. V njem je režiser deset let beležil življenje mladeniča Mateja, ki je odraščal v zelo neobičajni družini. Film je prejel glavno nagrado na Tednu kritike v Locarnu in vesno za najboljši celovečerec v Portorožu.

Film Družina je vsekakor film, ki po ogledu pusti veliko odprtih vprašanj in tematik za diskusijo. V ta namen smo v večnamenskem prostoru šole izpeljali prav poseben dogodek, na katerem sta se nam pridružila režiser Rok Biček in diplomirani psiholog Matic Munc. Na zanimiv in doživet način sta dijakom predstavila in razložila ozadje nastajanja izbranega filma. Odgovarjala sta na številna vprašanja dijakov, ki so bila predvsem povezana z odnosi med protagonisti in dogajanjem po koncu snemanja.

Koordinatorica filmske vzgoje: Urška Kompara, prof.

Nekateri trdno verjamemo, da je v tem družbenem trenutku zelo potrebno govoriti tudi o težkih temah. V ta namen je kombinacija filmske mojstrovine in iskrenega pogovora ena izmed bolj učinkovitih poti. Zato me še toliko bolj veseli, da lahko posežemo kar po odličnih domačih filmih, ki nam služijo za iztočnico. Družina Roka Bička je eden takšnih filmov in ker že nekaj časa krožimo po Sloveniji, vem, da je namen dosežen – pogovori so iskri, včasih kritični, vedno pa neposredni in v duhu tako nujnega humanizma. Naši mladi niso izgubljeni, so nosilci sprememb v prihodnosti, za katere upamo, da bodo prinesle več medosebnega razumevanja in manj sovraštva.

Matic Munc, dipl. psih.

Ure angleščine z naravnim govorcem

Spoznavanje britanskega šolskega sistema

Konec prejšnjega šolskega leta je nekaj razredov gimnazijskega programa pri angleščini obiskal Anglež Chris Ryan, ki se je te dni potepal po Sloveniji. V treh šolskih urah nam je v obliki pogovora dodobra razložil angleški šolski sistem, ki se v mnogih stvareh razlikuje od slovenskega. V osnovi izobraževalni sistem temelji na zasebnem in državnem izobraževanju. Vzporedna sistema delujeta že od vključitve v otroški vrtec naprej do najvišje stopnje izobrazbe.

Izobraževanje v državnih šolah je brezplačno. Te šole so del javnega sektorja in vzdrževane iz državnega proračuna. Kot pri nas, tudi pri njih obstaja pomoč države socialno šibkejšim, npr. brezplačne malice.

Delovanje privatnih šol pa podpirajo različni donatorji oziroma skladi (fundacije), ki jih posamezniki ali skupine ljudi ustanovijo ob različnih priložnostih. Nam bolj znani univerzi sta University of Oxford in University of Cambridge.

V zasebnih šolah in univerzah kurikulum ni vezan na državno predpisani program in učitelji na šolah niso nujno kvalificirani za državno predpostavljeno poučevanje. Predavajo strokovnjaki z različnih področij in ne le akademsko izobraženi profesorji. Zaradi konkurence, ki se na ta način ustvarja, velja angleški izobraževalni sistem za enega najuspešnejših na svetu. Obvezno izobraževanje traja 13 let, in sicer od 5. do 18. leta, v vzgojno-izobraževalni sistem v obliki vrtca pa se lahko Britanci vključijo že pri treh letih. V angleških šolah je obvezno nošenje predpisanih šolskih oblačil – šolske uniforme.

Otroci so pri petih letih vključeni v šestletno osnovno šolo. Izobraževanje nadaljujejo s srednjo šolo, ki traja 7

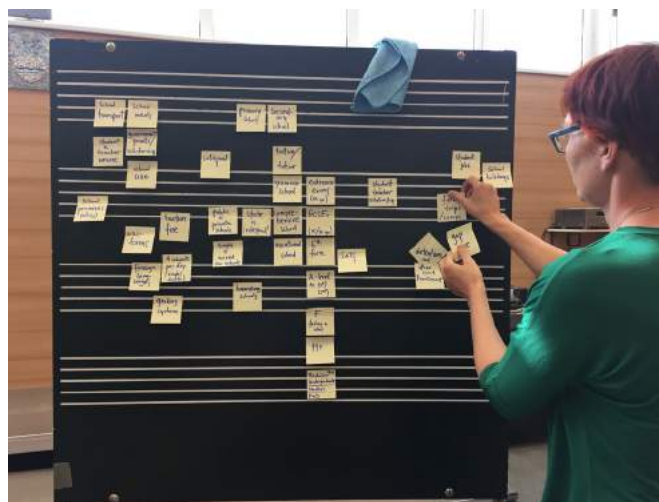
let. Učenci lahko pri šestnajstih letih izbirajo možnost opravljanja kolidža, ki je potrjen z maturo oziroma A-stopnjo kvalifikacije. Uspeh na maturi močno vpliva na njihovo nadaljnjo prihodnost in vpis na univerzo – terciarno izobraževanje, ki pa ni obvezno.

Izobraževanje je razdeljeno na pet stopenj ocenjevanja, glede na starost učencev. Ob koncu vsake od treh stopenj opravijo preizkus iz angleščine, matematike in znanosti, na koncu četrte stopnje pa morajo opraviti preizkus, imenovan GCSE, ki preverja njihovo znanje angleškega jezika in literature, matematike in znanosti ter drugih predmetov, ki si jih učenci izberejo sami. Peta stopnja pa je izbirni preizkus A-stopnje kvalifikacije.

Vsa preverjanja znanja potekajo konec šolskega leta in so ocenjena z ocenami od A do E. A pomeni odlično, E pa negativno. Ustnega ocenjevanja v takšni obliki kot pri nas ne poznajo. Izobraževanje poteka v maternem jeziku – angleščini. Možno je tudi učenje tujih jezikov. Kot zanimivost – uradno je dovoljeno kaznovanje »porednih« otrok. Kazen imenujejo »detention«. Gre za pridržanje otroka po pouku.

Feliks Vrtovec Možina, 1. a

Zlata jabolka in pisana jesen

V duhu podjetnosti, trajnostnega razvoja in zavedanja pomena lokalne pridelave smo se neke oktobrske sobote podali v Tominje na dom naše dijakinje Staše. Skupaj smo nabrali več kot tona jabolk, ki smo jih v predelovalnici sadja na Brjah tudi iztisnili. Iz njih se je pocedilo kar 814 litrov okusnega jabolčnega soka, ki smo ga postregli v šolski jedilnici. Ker je bila akcija zbiranja jabolk precej odmevna, smo s predelavo jabolk nadaljevali in pridelali še skoraj dvakrat toliko jabolčnika. Zahvaljujemo se vsem sodelujočim, posebej pa družini Riservato in naravi za te čudovite jesenske darove.

Nabiralci jabolk

Frišno se predstavi

Člani podjetniškega krožka, poznani tudi kot Pilonovi podjetniki, smo junija testirali svojo podjetniško idejo. Ker smo hoteli preveriti povpraševanje po zdravih prigrizkih na šoli, smo pred šolskimi vrati izdelovali smoothije; dijakom in učiteljem smo ponudili kar štiri različne barve oziroma okuse.

Organizacija dogodka nam je predstavljala velik izziv: od dogovorov z ravnateljem in s kuhinjo do dejanske izdelave osvežilnih napitkov. Poskrbeti smo morali za izdelavo receptov in nabavo sestavin, s pomočjo grafičnega oblikovalca pa smo oblikovali tudi svoj logotip in plakate.

Pilonovi podjetniki

Medgeneracijsko

Bogatenje in zorenje v Domu starejših občanov Ajdovščina

V petek, 21. decembra 2018, smo dijaki drugih letnikov gimnazijskega programa obiskali Dom starejših občanov Ajdovščina. To je bilo naše prvo medgeneracijsko druženje v tem šolskem letu. Med starejše smo prinesli mladostno zagnanost, osebju pa priskočili na pomoč pri okrasitvi Doma.

Po prihodu smo se razdelili v tri skupine in vsak je poprijel za eno izmed aktivnosti. Nekateri so odšli v kuhinjo, kjer so pekli piškote in okusno pito, drugi so postavljali jaslice, ostali pa smo se trudili z okrasitvijo božične smrečice, ki sedaj prinaša duh božiča in novega leta. Ob delu so nas spremljali zvoki harmonike, ki jih je mojstrsko ubiral četrtošolec Matija Stibilj. Po dobrih dveh urah se je prostor prepoil z vabljivimi dišavami toplih piškotov in skutine pite. Oboje smo razdelili med stanovalce Doma ter se ob tem seveda tudi sami posladkali.

Med naloge tega dne je sodila tudi predaja voščilnic, ki smo jih pripravili med poukom preteklega dne. Zato smo se odpravili po hodnikih, čajnih kuhinjah in sobah ter našim gostiteljem voščili srečne praznike, smeha in radosti.

Nasmeh na obraz mi je narisala presenečena gospa, ko sem ji izročila voščilnico, saj se je mojega obiska in voščila iskreno razveselila. Z njo sem malce poklepetala in namenila mi je nekaj prijaznih ter spodbudnih besed. Med drugim mi je povedala tudi anekdoto iz svojega

življenja in spoznala sem, da kljub visoki starosti še vedno izžareva mladostno veselje ter življenjsko radost. S stiskom roke in iskrkami v očeh mi je dala čutiti, da ji je moj obisk veliko pomenil.

Po končanem dnevu sem se počutila predvsem koristno, saj sem videla, da se je rezultat našega dela kazal v toplem in pristrčnem vzdušju. Menim, da so dnevi, kot je bil ta, pomembni za obe generaciji. S skupnimi močmi ter ob spoznavanju različnih življenjskih zgodb se oboji bogatimo in zorimo.

Živa Ceket, 2. b

Prazniki niso le čas obdarovanja, temveč čas za druženje, odpuščanje in sprejemanje. Drobná misel in malo pozornosti lahko komu v trenutku polepšata dan. Ni lepšega darila kot občutek sprejetosti in pozornosti, ki ti ga namení ljubljena oseba. Nasmeh na obrazu tistega, ki mu polepšaš dan, pa te napolni z energijo in ljubeznijo.

Niki Rebek, 2. a

Takšni dnevi so tako za njih kot za nas nekaj posebnega. Mladi razveselimo starejše občane, jim prinesemo veselje in mladost ter si nabiramo izkušnje. Sama sem se v Domu počutila kot dobra vila. Občutek, ko nekoga spraviš v dobro voljo in mu s tem ne le polepšaš dan, ampak tudi praznike, je neprecenljiv. Veš, da si naredil nekaj koristnega, ko v očeh starejših vidiš odsev hvaležnosti. Vesela sem že, da lahko nasmejim ljudi okrog sebe, če pa to lahko naredim še tistim, ki tega že dolgo niso izkusili, me v srcu prijetno pogreje. Zahvaljujem se profesorjem, ki so nam omogočili drugačno, koristno, neprecenljivo, predvsem pa življenjsko izkušnjo.

Nika Andlovic, 2. a

Obisk doma starejših občanov je dobra ideja, saj pozitivno deluje tako na prebivalce doma kot tudi na nas, dijake. Starejšim s toplimi besedami in dejanji pomagamo premagati osamljenost in monotonost njihovih življenj ter mednje prinesemo vedrino mladosti. Ti trenutki pa koristijo tudi nam, saj se učimo potrpežljivosti, iznajdljivosti, spretnosti in drugih veščin, ki niso del običajnega pouka. Osebnostno si želim še veliko takih dogodkov.

Matija Kočevár, 2. a

Dejavnosti, ki smo jih izvajali zadnji šolski dan v letu 2018, so v meni pustile poseben pečat. Takrat sem prvič zares začutila božično vzdušje, za katerega sem bila prikrasjena zaradi vseh ocenjevanj, ki so se nakopičila v decembru. Vesela sem bila našega druženja. Prav tako mislim, da smo poleg vezi s starejšimi utrdili tudi prijateljske odnose s sošolci.

Sara Flandja, 2. a

Ta obisk doma starejših občanov je bil že moj tretji in brez težav lahko rečem, da sem se vsekakor počutil dobrodošlega, tako kot doma. Mislim, da se delavci v domu zavajajo pomembnosti naših obiskov in upliva in upliva, ki ga imamo na prebivalce doma. Torej nam tako volje pomagajo ter ponudijo priporočila, ki jih pri našem delu potrebujemo. Za vas vseh hvaležnost ter pomoč se jim močno zahvaljujem in upam, da bomo z vami še velikokrat obiskali doma.

Matija Kočevár, 2. a

Igrice

December. Čas obdarovanja, veselja, pomoči. Mesec, ko pogosteje razmišljamo, kako nekomu polepšati dan. Prav to smo storili tudi dijaki četrth letnikov predšolske vzgoje. V praznično obarvanem decembru smo s kratkimi predstavami osrečevali otroke po raznih vrtcih v Sloveniji.

Priprave na t. i. novoletno igrico so se začele že proti koncu 3. letnika, ko smo pri predmetu jezikovno izražanje otrok pisali scenarij. Temu smo se ponovno posvetili v 4. letniku, in sicer s preučevanjem likov, izbiro vlog, učenjem besedila, šivanjem kostumov ter postavitvijo scene. Seveda naše delo ni potekalo tako resno, kot se sliši. Obarvali smo ga z veliko smeha in med seboj spletni nove, še močnejše prijateljske vezi. Mislim, da je prav to glavni namen tovrstnega ustvarjanja. Z našo pozitivno in razigrano energijo smo se še bolj živeli v vloge, otroke smo z igrico, ki je nosila pomembno sporočilo, naučili nekaj novega. Na koncu pa smo vedno skupaj z otroki zaplesali in zapeli nekaj izbranih pesmi.

Tako so dnevi v decembru minili prehitro. Če se ozrem nazaj, rade volje pritrdim, da je po uspešno zaigrani igrici najlepše videti nasmejane otroške obraze. Ta nasmeh je vreden več kot aplavz. Po njem vemo, da smo svoje delo opravili odlično in tak je tudi naš namen.

Anja Kobal, 4. e

Mednarodno obarvan dan medgeneracijskega sožitja

Petek, 19. 10. 2018, je bil za skupino dijakov Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina prav poseben dan. V okviru izmenjave z nizozemsko šolo Sint-Martens College se je skupina treh Slovenk in petih Nizozemcev, katere izhodiščna tema so bile vrednote, odločila, da obiščemo Dom starejših občanov Ajdovščina. Skozi dejavnosti tistega dne so nas vodile naša profesorica angleščine Melita Lemut Bajec in fizioterapevтки Mojca Klavžar ter Tanja Kretič.

Dan se je začel v športnem duhu. Najprej smo se pridružili jutranji telovadbi, ki za starejše predstavlja enega pomembnejših vsakodnevnih jutranjih ritualov. Za nas je to bila prav zabavna izkušnja, četudi smo izvedeli, da marsikateremu starejšemu že osnovno gibanje predstavlja napor. Obenem so nam seniorji dokazali, da je tudi v zrelih letih mogoče še marsikaj storiti. Priča smo bili tudi nenavadni vrsti aerobne vadbe, žoga bandu, pri katerih potrebujemo le kuhinjske škatle, športno žogo, veliko dobre volje ter seveda poskočno slovensko glasbo. Kasneje smo se tudi sami preizkusili in poželi veliko odobravanja.

Po jutranjem delu smo se odpravili v jesensko obarvan gozd nad Colom, kjer smo se pridružili tradicionalnemu nabiranju mahu za božične jaslice. Nizozemski dijaki česa takega še niso izkusili in so bili nad tem pozitivno presenečeni. S skupnimi močmi smo nabrali polne škatle mahu, ki ga bodo stanovalci decembra uporabili za božično dekoracijo.

Po prigrizku in toplem čaju smo se zadovoljni vrnili v dolino, z občutkom, da smo bili del nečesa večjega – poleg širitve lastnih obzorij in dejstva, da smo se krepko obogatili, smo polepšali in osmislili dan tudi marsikateremu starejšemu občanu. Tovrstna sodelovanja so zelo koristna za obe generaciji in zagotovo pomagajo k izgradnji lepšega in bolj obetavnega jutri, zato se podobnih dogodkov še nadejamo.

Sara Durn, Niki Rebek in Lara Bratina, 2. a

Sladoled dveh generacij

Lansko šolsko leto, ko smo bili še v prvem letniku, smo s sošolci začeli prijateljevati z Domom starejših občanov Ajdovščina. Z oskrbovanci in osebjem smo preživeli prav posebne trenutke. Decembra smo izdelovali novoletne okraske in okrasili njihovo novoletno drevesce, prav tako smo v njihovi družbi uživali in ustvarjali v velikonočnem času, saj smo izdelali velikonočne butarice, s katerimi so si okrasili sobe. Naše zadnje srečanje pa je bilo prav posebno. Z oskrbovanci doma smo odšli na izlet po Ajdovščini, ki smo ga zaključili, kot se letnemu času pritiče: s sladoledom.

Sama sem bila prvič udeležena v takem medgeneracijskem sodelovanju in sem bila najprej precej skeptična. Porajala so se mi vprašanja, kot so: Kaj naj najstniki sploh počnemo med starejšimi ljudmi? Kako, kaj in o kateri temi naj se pogovarjamo? Si bodo sploh želeli naše družbe?

Vse odgovore sem dobila že ob prvem skupnem druženju. Pogovor je hitro stekel. Oskrbovanci so nam pripovedovali o svojih družinah, otroštvu in prigradah, povprašali so, kaj počnemo, kaj nas zanima ... To, da si želijo naše družbe, pa je bilo tudi več kot očitno. Naše druženje jim je privabilo nasmeh in videti je bilo, da so srečni ter zadovoljni, da smo prišli in jim polepšali dan.

Naše junijsko srečanje nas je poučilo še o marsičem. Spoznali smo, da je potiskanje vozičkov po ajdovskih pločnikih in ulicah fizično naporno, da starejši potrebujejo pomoč tudi pri držanju skodelice, predvsem pa nas je pretreslo spoznanje, da marsikateri od stanovalcev že leta ni bil v mestu. Potrebno bi bilo večje število tovrstnih obiskov prostovoljcev.

Prav ti prizori dokazujejo, da bi moralo biti v tako sodelovanje vključenih veliko več otrok. Tako bi izkusili, kako lepo je, če komu podariš kanček svoje pozornosti, morda le nasmeh in čas ter mu s tem polepšal dan. Sama sem bogatejša za to izkušnjo.

Taša Ličen, 2. b

Ustvarjalno

Kako z matematiko narisati otrokom nasmeške na obrazu

V letošnjem šolskem letu smo spoznali in še spoznavamo veliko predmetov, pri katerih je poudarek na vzgoji otrok. Pri predmetu Matematika za otroke smo s pomočjo profesorice Urške Kompara prišli do zelo dobre ideje, kako bi vse svoje izdelke, ki jih izdelamo pri pouku, podarili otrokom v vrtcih. S to idejo bi zmanjšali onesnaževanje okolja, porabo materialov in otrokom narisali nasmešek na obraz.

Vse izdelke bi podarili nekaterim lokalnim vrtcem, s katerimi smo se povezali. Otrokom iz Vrtca Ajdovščina, enota Srednja šola Ajdovščina, smo podarili materiale s področja metrične geometrije, ki smo jih pripravili za govorne nastope. Podarili smo jim škatle za vstavljanje prizem z različnimi osnovnimi ploskvami, snežake, sestavljene iz krogov različnih velikosti, valje različnih barv in dolžin ter praznično okrašene modele kock.

V prihajajočih tednih pa se bomo povezali še z Otroškim vrtcem Ajdovščina – enoto Ribnik in pomočnico vzgojiteljice Meto Nagode ter z enoto Selo in tamkajšnjo vzgojiteljico Matejo Batagelj. Predšolskim otrokom bomo podarili delovne liste, ki jih bomo izdelali pri pouku, in sicer na različne teme s področja matematike (razvrščanje, manj/več, simbolno prikazovanje števil in štetje). Vsak otrok bo tako dobil več ročno izdelanih, individualiziranih delovnih listov. Tako bomo spet poskrbeli za okolje in materiale za potrebe pouka nekemu podarili, ne pa zavrgli.

Naš glavni cilj je, da bi se otroci naučili nekaj več o matematiki in se ob tem zabavali. Ves razred se je še posebej potrudil in vsak izmed nas je izvedel svojo dejavnost, zato upamo, da bodo otroci podarjenih

izdelkov veseli in jih bodo znali dobro izkoristiti. Pri dejavnostih smo se imeli odlično, poleg tega pa je to tudi za nas, bodoče pomočnike in pomočnice vzgojitelja, zelo poučno.

Dijaki 3. d

Dijaki na urah pravljic v Lavričevi knjižnici

Dijaki tretjega letnika predšolske vzgoje v okviru predmeta jezikovno izražanje otrok pripravljamo in popestrimo ure pravljic v Lavričevi knjižnici Ajdovščina. Ker se dober glas širi v deveto vas, nas je letos k sodelovanju povabila tudi vipavska knjižnica.

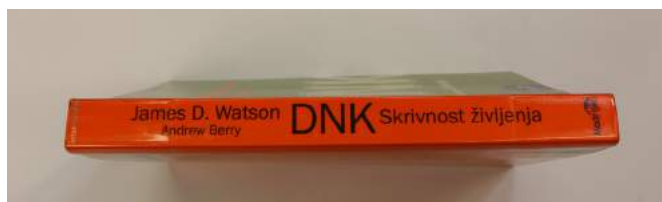
Vas zanima, kako poteka naše delo? Najprej izberemo besedilo, ga natančno preberemo in premislimo, kaj nam sporoča, da bomo lahko otrokom sporočilo posredovali na primeren način. Besedilo običajno prilagodimo in vanj vključimo dialoge, saj je najpomembnejši del naše predstave, da dogajanje približamo otrokom. Pozorni smo na poudarke, premore, intonacijo, hitrost, barvo in register glasu, ki jih prilagajamo značaju in lastnostim literarnih junakov – tako postanejo resnični v otroških očeh.

Iznajdljivost, inovativnost in ustvarjalnost pokažemo v svoji zamisli, kako izbrano besedilo predstaviti otrokom. Pozorni moramo biti na primerno velikost literarnih likov, da jih lahko vsi otroci prepoznajo in spremljajo njihovo dejavnost. Pri tem si pomagamo z za to pripravljeno sceno, ki mora služiti svojemu namenu. Vse moramo natančno načrtovati, da nam delo gladko teče in zgodba pred otroškimi gledalci resnično zaživi.

Na koncu se otrokom še dodatno posvetimo s kratko vodeno dejavnostjo. Navadno pripravimo različne delovne liste, ki se vsebinsko navezujejo na predstavljeno zgodbo, in tako z otroki obnovimo sporočilo, ki smo jim ga želeli posredovati. Ko vidimo zanimanje in iskrice v otroških očeh, je naše delo bogato poplačano.

Dijaki 3. letnika PV

DNK Skrivnost življenja

3. č razred je lansko šolsko leto za nagradni natečaj Klementina, ki ga je organizirala Hiša mladih, oblikoval pesem v petih kiticah, ki opisuje tok življenja; od rojstva (otročstva), preko odraščanja do poznih let in smrti. Posebnost pesmi je v tem, da je sestavljena iz naslovov knjig, ki smo jih našli v šolski knjižnici. Ustvarjali so pri pouku slovenščine, usmerjali sta jih profesorici Jana Peternel in Staša Benko, na pomoč pa je priskočil tudi knjižničar Srečko Ličen. Za svojevrstno pesem smo od organizatorjev natečaja prejeli tudi nagrado.

V krogu življenja

Jaz in ti

Od poslušnosti do odgovornosti

Otrokov svet

Otroške stvari

Prvič

Štejem do tri

Tisti pomladni dan je bil lep

Pod svobodnim soncem

Poti v neznano

Koraki skozi meglo

Sinil je žar novega dneva

Maščevanje

Žrtvovanje

Strahovi

Bolečina in bes

Ljubezen

Povej mi po resnici

Kaj sploh veš o ljubezni

Kaj je to?

Nekje tam čisto na robu

Poti v neznano

Tej poti se reče želja

med resničnostjo in snom

Mi smo prišli nocoj k vam ...

Nedotakljivi

srh.

Tu in onstran

Na koncu sveta

Podarite si penino

Poljub smrti

Živa zažgana

V prah se povrneš

Zadnja priložnost

Da bi lahko živela

Preden se poslovim

Črna zanka

Temni zaliv

Iz pekla

Padli angeli

Izginule

Nikoli ni vse pozabljeno

Kako iz plastenk izdelamo makovo polje?

Lansko šolsko leto smo se v dijaškem domu v okviru interesne dejavnosti Ustvarjalnice pridružili Tednu vseživljenjskega učenja 2018. Med razpisanimi temami nam je bila najbližja Gremo mi zeleno. V domu smo trajnostno naravnani, saj veliko odpadnih stvari predelamo in jih ponovno uporabimo. Tokrat smo se odločili, da širši javnosti pokažemo, kaj lahko izdelamo iz odpadnih plastenk, ki smo jih zbirali v avli doma. Povabilu so se odzvali mladi iz CIRIUS-a. Ker se bliža poletje, smo se odločili, da bomo skupaj izdelali polje maka.

Dela smo se lotili tako, da smo najprej izrezali dno plastenke in oblikovali cvet. Cvet smo nato pobarvali v rdeče. S flomastrom smo na rdečo podlago nanесли nekaj črnih detajlov in nastal je makov cvet. Sledil je malce težji del, pri katerem smo dijakinje priskočile na pomoč nekaterim učencem iz CIRIUS-a. Za steblo smo uporabili zeleno cvetličarsko žico in jo pritrdili na cvet tako, da smo konec segreli na ognju in žico vtaknili skozi plastični cvet. Vse nastale cvetlice smo postavili na stiropor in s tem uprizorili makovo polje.

Najbolj pomembno je, da smo pri delu zelo uživali in se zabavali. Poleg tega smo bili ekološki varuhi narave.

Kristina Felc in Janja Bizjak, 3. č

Ajdovščina “po analogno”

Dijaki 4. letnikov programa Predšolska vzgoja smo pri izbirnem predmetu Multimedija dva dni (in eno noč) raziskovali analogno fotografijo. Na voljo smo imeli 8 analognih fotoaparátov, 8 filmov in 288 posnetkov. Ko smo filme poslikali, smo jih razvili s pomočjo fotografa Klemna Bizjaka v studiu Adria Foto.

Isti dan smo fotografijo raziskovali tudi v Lavričevi knjižnici, kjer nas je vodil g. Matjaž Stibilj. Odpravili smo se tudi v Pilonovo galerijo, kjer smo z ga. Tanjo Cigoj in profesorico Damjano Plešnar spoznavali Vena Piona kot fotografa. Ko so se razviti filmi posušili, smo jih s pomočjo Klemna Bizjaka in profesorice Staše Benko spravili v digitalno obliko, s profesorico Elizabeto Bratina pa smo se o celotnem nastanku fotografije na šoli še primerno podučili. Zvečer smo izkoristili temo: ob dlje odprti zaslonki smo risali s svetlobo, z ravnateljem Andrejem Rutarjem pa smo opazovali nočno nebo.

Naslednji dan smo s Klemnom Bizjakom posneli še fotografijo z dronom, potem pa smo pripravili razstavo. Tu je nekaj naših najljubših fotografij, ki smo jih posneli po ajdovskih ulicah.

Analogni fotografi z mentorji

Dijaki popisali steno pri slovenščini

V času IKT, tipkovnic, računalnikov, SMS-ov in tвитov se rado zgodi, da kar malo pozabimo na lepo pisano besedo. Zato smo se tudi na naši šoli že dve leti zapored pridružili praznovanju tedna pisanja z roko, ki ga je spodbudilo Društvo Radi pišemo z roko.

Z društva so nam med drugim sporočili: "Pisanje z roko je več kot uporaba pisala, je pomembna spretnost. Spretnosti razvijamo z vajo. Naši možgani bolje delujejo pri pisanju z roko kot pri pisanju z računalnikom. Informacija, ki jo napišemo z roko, se v spominu zadrži dlje časa. Pri pisanju z roko se nam utrne več idej, ohranjamo pa tudi dolgotrajnejšo pozornost."

Tako smo v tednu pisanja z roko urili pisano pisavo, pisali analogna sporočila in spoznavali pisave ter jezike. V lanskem šolskem letu smo k sodelovanju povabili tudi kaligrafinjo Loredano Zega. Prav tako so bili na šoli ves teden izobešeni plakati, kjer so se zbirale pisave dijakov: *"To je moja pisava. Kakšna pa je tvoja?"*.

Tole sta o urah kaligrafije z Loredano Zega zapisali Špela Kranjc in Martina Stopar:

Dijake gimnazijskega programa nas je obiskala svetovno znana kaligrafinja iz Lokavca, Loredana Zega, ki s svojimi deli navdušuje doma in po svetu. Kot sama pravi, jo je za kaligrafijo navdušila teta, ki ji je pošiljala pisma, napisana s kaligrafskim peresom. Pri devetih letih se je kaligrafije začela učiti tudi sama, pri šestnajstih pa je prvič obiskala kaligrafski tečaj.

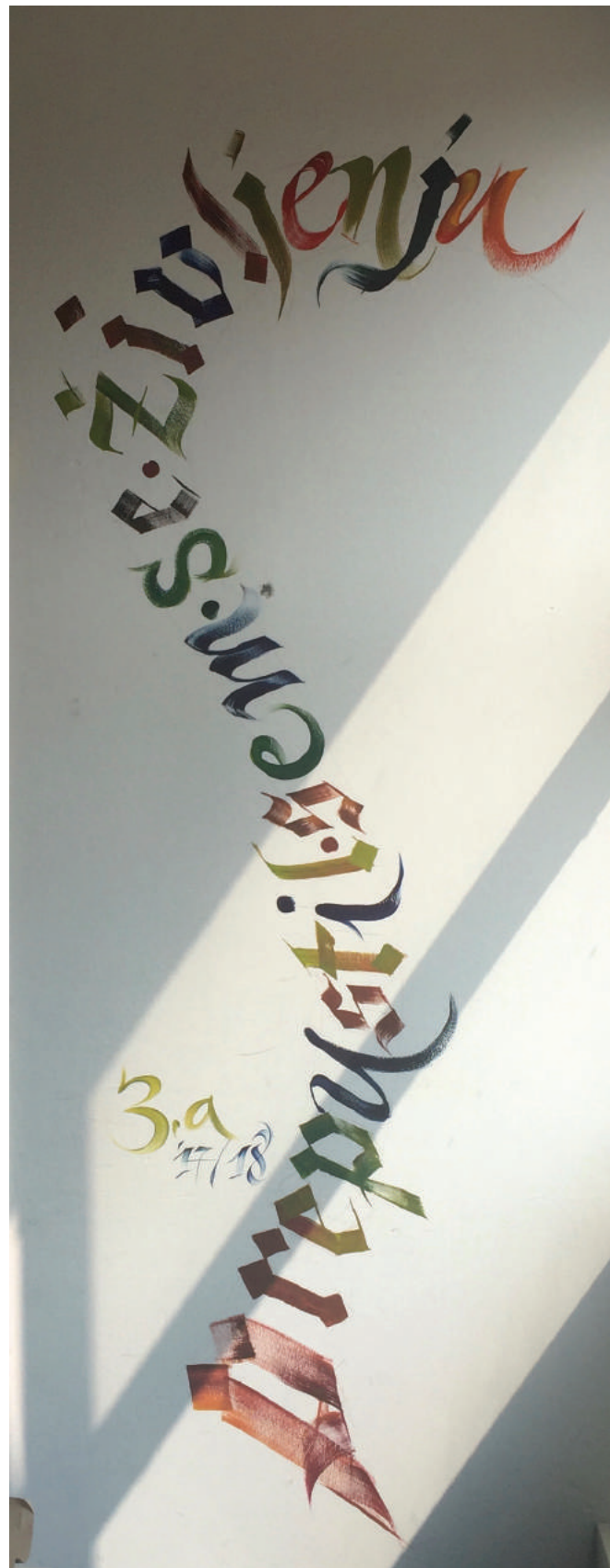
V dveh šolskih urah nas je poskusila navdušiti za umetnost kaligrafije. Najprej nam je pokazala svoja dela, opisala svojo karierno pot ter nas popeljala skozi razvoj kaligrafskih pisav, nato pa smo čopiče v roke prijeli tudi sami in se preizkusili v pisanju gotice. Končni izdelek je viden v učilnici slovenščine, kjer smo zid okrasili z začetkom misli Vena Piona: *"Prepuštil sem se življenju, ki se je igralo z menoj in me je oblikovalo po svoje, trodimenzionalno, zato sem ga ljubil – do Roba."*

Kaligrafija nas je tako navdušila, da smo kaligrafinjo prosili, če nam na roko napiše začetnice naših imen. Tako smo s tatuji zaključili izobraževanje o kaligrafiji, se zahvalili za obisk ter se polni novega znanja odpravili k naslednjim uram.

Gospe Loredani Zega smo zastavili tudi nekaj vprašanj o kaligrafiji danes. Njeno mnenje je, da danes kaligrafija kot sredstvo za sporočanje nima več velikega pomena, temveč je uporabljena predvsem v umetnosti. Pri nas se kaligrafija kot umetnost šele uveljavlja, medtem ko je

njen vpliv na Kitajskem zelo velik. Danes se ji zdi pisanje z roko pomembno za ohranjanje kulture, meni, da je to zelo lepa veščina, ki pa na žalost izginja. Kljub temu poudarja tudi pomen tipkanja, saj je v današnjem svetu preprosto preveč informacij, da bi vse zapisali z roko.

Špela Kranjc in Martina Stopar, 4. a

Minevanje, pretakanje – razstava

Na letošnji razstavi Minevanje / Pretakanje smo se dijaki prvih letnikov gimnazije posvetili delu Jožeta Tisnikarja, samoukega slikarja in enega izmed najbolj prepoznavnih imen slovenskega modernega slikarstva po drugi svetovni vojni. Tisnikar je na svojih slikah upodabljal minljivost človeškega življenja. Upodabljal je ljudi na meji tega sveta, navdih pa je črpal iz svojega življenjskega in delovnega okolja.

Skupaj smo se odločili, da bomo na temo minljivosti življenja ustvarili kolaže. Iz starih časopisov in revij smo izrezovali različne podobe, ki nas spominjajo na smrt, in jih prilepili na velik list papirja. Vsak je razmišljal v svojo smer, zato je nastalo mnogo različnih in zanimivih likovnih del. Pri delu pa se nismo posvečali zgolj kolažem. Šest deklet iz 1. b razreda (Maruša, Zala, Ana, Neža, Mali in Zarja) je izdelalo kip sošolke. Dijaki in dijakinje 1. a razreda pa smo pri uri biologije izdelali vijačnico DNK, ki smo jo dodali kipu, in s tem osmislili življenjski krogotok. Delo je potekalo sproščeno, v razstavo je bilo vložnega veliko truda.

Nina Pelicon in Matic Curk, 1. a

MINEVANJE / pretakanje

Razstava likovnih del dijakinj in dijakov 1. a in 1. b
Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina
29. januar–3. februar 2019

Fotografije z razstave: Primož Breclj

Potovanje ali cilj?

Slovo od maturantov

V septembru 2018 smo se kot vsako leto v tem času poslovili od maturantov, obenem pa s prireditvijo obeležili spomin na rojaka Vena Piona, ki se je rodil v jesenskih dneh pred 122 leti in po katerem ponosno nosi ime naša šola. Prireditev smo pod mentorstvom profesorice Mateje Ceket Odar, ob tehnični podpori profesorice Urške Kompara in ob spremljavi instrumentalne skupine, ki jo vodi profesorica Nataša Fratnik Kobe, pripravili dijaki 3. in 4. letnikov.

Ob pesmih Cirila Zlobca (ki je preminul v avgustu 2018) smo se spraševali o tem, kaj je v življenju pomembno – potovanje ali cilj. Z recitalom smo se želeli pokloniti pesnikovemu spominu, na gledalce pa smo želeli prenesti predvsem njegov vitalizem in vero v ljubezen, ki vabi in sili v minljivostni premislek. Pesnik je pel hvalnice svojemu Krasu, za katerega je bil trdno prepričan, da je prostor sreče, miru in spokoja. V pokrajino, iz katere je izšel, se je vedno vračal. Predvsem pa je pel hvalnice vseprežemajoči ljubezni, ki v njegovi poeziji dobiva metafizično kategorijo, a je obenem čutna ljubezen med moškim in žensko. Ljubezen, ki je vera, je večna kot ocean in vztrajna kot njegovo plimovanje. Iz nje pesnik črpa moč tako za življenje kot za pesnjenje. Maturantom smo želeli predati poslanico. Ta naj velja tudi letošnjim maturantom, ki jih do mature ločijo le še trije meseci.

»Naše življenje se zdi kot nenehno iskanje. Prijatelj, dogodivščin, dobrih knjig, prave šole, izobrazbe, modrosti, ljubezni ... Najpomembnejši proces iskanja pa je spoznavanje samega sebe, nenehna rast in iskanje svobode ter resnice. V tem iskanju je bolj kot cilj pomembna pot, pot prepričevanja in zorenja. Matura je zrelostni izpit, meja med otroštvom in odraslostjo, čas, ko spoznaváš samega sebe. Z razumom in dušo iščeš in čakaš resnico, rad bi se dotaknil svojih sanj. Pred teboj se odpirajo novi svetovi.«

Vse, kar počnemo, je samo iskanje,
usoda že morda: to vsi vemo,
in potovanje
se nadaljuje, blaženi občutek,
da sleherni trenutek,
če to le hočemo, smo več, kot smo.

(Zlobec, *Na drugo stran*)

Dijaki 3. in 4. letnikov

Pepelka in Šivilja ... v Lavričevi knjižnici

Dijakinji lanskega tretjega letnika predšolske vzgoje sva v okviru predmeta Jezikovno izražanje otrok pripravili in predstavili Pepelko in glasbeno pravljico Šivilja in škarjice v Lavričevi knjižnici Ajdovščina. Začeli sva s pesmico, da so se vsi otroci umirili in prisluhnili. Uživali so ob poslušanju pravljic, ki sva jih predstavili na drugačen način.

Kot Pepelka sem nastopila v glavni vlogi in otrokom pripovedovala, kaj sem doživela. S preoblačenjem sem jim pokazala Pepelko doma pri delu in na plesu, na koncu sem se »spremenila« v prelepo nevesto, ki se je poročila s kraljevičem in živela srečno do konca svojih dni.

Med pripovedovanjem pravljice Šivilja in škarjice sem uporabila ročni lutki. Zamisel, da bi lutke postale kar rokavičke, sem dobila prav v mrzlih dneh, ko sem vadila klavir. Na eno sem prišla lutko grajske gospe, na drugo pa šiviljo Bogdanko, škarjice so bile prave in blago prav tako. Pokazala sem nekaj svoje šiviljske spretnosti, otroci pa so občudovali, kako škarjice kar same urežejo blago in s tem pomagajo šivilji.

Pripovedovanju so zavzeto sledili, se vživeli v dogajanje in odgovarjali na najina vprašanja. Na koncu smo skupaj zapeli še nekaj pesmic. Pripravili sva jim pobarvanke, ki so jih z navdušenjem barvali. Celotno popoldne je bilo lepo preživeto, saj sva uživali tako medve kot tudi otroci. Ostala nama je čudovita izkušnja, ki nama bo v poklicu, za katerega se šolava, prišla še kako prav.

Doris Pirih in Mojca Poljanec, 4. č

Pod žarometi

Ivan Cankar in super junaki na lovu za uspešnimi dijaki

Kdo bi si mislil, da se bodo na istem dogodku kdaj znašli narodni junak Ivan Cankar in stripovski super junaki. Prav to se je namreč zgodilo konec maja 2018 na Zaključni prireditvi naše šole. V čast Cankarjevemu rojstnemu dnevu in obenem stoletnici njegove smrti smo prireditev začeli v duhu umetnika, ki vztrajno nekaj ali nekoga išče in svojo mater obupano prosi za skodelico kave.

Po scenariju, ki so ga napisale dijakinje Katja Cigoj, Gabriela Stanković in Veronika Kojić, pa se izkaže, da je na pomoč že sklical junake, tiste z nadnaravnimi močmi, ki mu bodo pomagali pri iskanju uspešnih pilonovcev. Slednje jim gre odlično od rok: iznajdljivi Spiderman najde dijake, ki so bili uspešni na natečajih; čudežna Wonderwoman poišče vse tiste, ki so bili aktivni v dijaškem domu; ponosni Captain America ulovi dosežke s področja tujih jezikov; hitri Flash zbere dijake, uspešne na področju športa; mogočni Batman poišče priznanja za naravoslovce; Cankar najde dijake, uspešne na področju materinščine; zapeljivi Superman pa na oder povabi dijake, ki so zaslužni za štiriletno sodelovanje pri dejavnostih in na šolskih dogodkih.

Vzporedno s pripravami na Zaključno prireditev je na šoli med februarjem in aprilom 2018 potekala tudi akcija *Junaki za en dan*, v okviru katere si je vsak razred prizadeval, da bi nekomu polepšal dan, podaril nasmeh, olajšal kakšno nalogo ali spregovoril o perečem problemu. Tako se na koncu prireditve na odru končno prikaže še Thor, ki je med svojim iskanjem prišel do zanimivega video posnetka in s tem uspešno zaključil misijo. Posnetek priča o tem, da je na šoli veliko več junakov, kot smo si sprva mislili. Naši pilonovci namreč

delijo srečo in veselje po šoli, na ajdovskih ulicah, v Domu starejših občanov, VDC-ju, v okoliških vrtcih, na Karitasu, v zavetišču za živali ...

Na Cankarjevem obrazu se nariše nasmeh, ponosen je na dijake in njihove učitelje, predvsem pa opominja, da lahko z majhnimi dejanji skupaj spreminjamo svet.

Thor in njegova družina se strinjajo, da je junak lahko vsakdo izmed nas, četudi nimamo supermoči. Skupaj s plesalkami, pevci in instrumentalisti se zberejo na odru in v ritmu proslavijo (še eno) uspešno zaključeno misijo.

Mentorice: Laura Brataševac,
Maja Marc,
Urška Kompara,
Staša Benko

Kako smo pilonovci spreminjali svet?

Dijaki in dijakinje današnjega 2. a in 2. b razreda so del petkovega dopoldneva preživel v Domu starejših občanov. S seboj so prinesli veje lovorja, rožmarina in oljke; starejši so dodali svoje navdušenje, mlajši pa spretno prste — skupaj so izdelali velikonočne butare.

2. d razred je iz plastenk izdelal lončke za rože in jih odnesel v bližnji vrtec, kjer so vanje skupaj z vrtčevskimi otroki posejali rastline.

Dijaki 3. a razreda so se odzvali prizadevanjem VDC Ajdovščina, da vzpostavi obojestransko socializacijo med gojenci in lokalnim okoljem ter Center obiskali. Toplo so jih sprejeli v svojih prostorih in jim predstavili svoj svet, za kar so jim dijaki hvaležni. Pilonovci pa so jim približali svojega in spoznali, da nista tako drugačna, kot se na prvi pogled zdi.

3. d razred je pripravil igrico za otroke v vrtcu. 3. e razred je od doma prinesel svoje knjige iz otroštva in z njimi obdaril vrtčevske otroke. Srečanje je potekalo v mestni knjižnici. V majhnih skupinah so z otroki brali zgodbe in v knjige pisali posvetila.

Dijaki 3. č so organizirali čistilno akcijo. Dijaki 4. a razreda so nas v okviru projekta *Junaki za en dan* povabili k zbiranju izdelkov za osebno higieno in šolskih potrebščin za Karitas.

Dogajalo se je tudi na ajdovskih ulicah. Dijaki 4. d razreda so na mednarodni dan žena mimoidoče presenečali s papirnatimi rožami, ki so jih sami izdelali. Na mednarodni dan sreče so dijaki 2. č in 2. e razreda po Ajdovščini delili lepe misli in objeme.

4. e razred je pred šolo ves dopoldan pekel palačinke in v zameno zanje zbiral denarna sredstva, ki jih je podaril zavetišču za živali v Vitovljah.

O naših hrabrih dejanjih priča tudi video posnetek, ki sta ga ustvarili dijakinja Tina Ardela in profesorica Urška Kompara. Ogledate si ga lahko na povezavi: bit.ly/ssvp-junaki.

Junaki pečejo palačinke

Lansko šolsko leto smo dijaki 4. e v okviru projekta *Junaki za en dan* prižgali štedilnike in začeli s peko palačink. Vendar jih nismo pekli zase, ampak za dijake naše šole, ki so s svojimi prispevki pomagali pri zbiranju denarja za živalsko zavetišče v Vitovljah.

Ko so nam v šoli predstavili projekt, smo bili navdušeni in takoj smo začeli razmišljati, kako bi lahko sodelovali. Na začetku smo imeli več idej, a smo se odločili za peko palačink. Nekaj težav smo imeli pri izbiri ustanove/organizacije, za katero bi zbirali denar. Po tehtnem premisleku smo se odločili za zavetišče Oskar v Vitovljah.

V šoli smo s pomočjo profesorice izdelali plakate, ki smo jih obesili po Ajdovščini, da bi privabili čim več ljudi. Ker smo potrebovali tudi sestavine, smo zanje prosili Eurospin, ki nam je prijazno priskočil na pomoč.

Vse je bilo pripravljeno in 3. aprila smo okoli 8. ure pričeli s pripravo mase. Med naslednjim odmorom so si dijaki, profesorji in mimoidoči v zameno za prostovoljni prispevek že lahko privoščili palačinko ali dve. Ob koncu dneva smo prešteli denar in zadovoljni ugotovili, da smo za zavetišče zbrali 145 evrov. Čez nekaj dni se je skupina dijakinj ob spremstvu profesorice Melite Lemut Bajec odpravila v zavetišče.

V zavetišču so nas prijazno sprejeli in predali smo jim zbrani denar, ki so ga bili upravitelji zelo veseli, saj jim bo pomagal pri skrbi za živali. V zameno so nam razkazali prostore in povedali, kako skrbijo za živali ter predstavili proces posvojitve živali. Zavetišče smo zapustili ponosni na svoj prispevek.

Dijaki 4. e

Novi junaki na šoli in njihovi prvi vtisi

Vtisi dijakov iz 1. a ob prihodu na našo šolo

Bližal se je nezaželeni september leta 2017, ko smo se počasi morali vsi devetošolci odločiti za nadaljevanje šolanja. Zame to ni bila težka odločitev, saj še ne vem točno, kaj bi v življenju rada počela. Najtežje pa se mi je bilo sprijazniti s tem, da bom morala zapustiti svoje sošolce, ki sem jih zadnjih devet let srečevala vsak dan. Februarja sem se dokončno odločila, da bom šolanje nadaljevala na Srednji šoli Veno Pilon Ajdovščina.

Šola me na začetku ni tako privlačila, saj kar nisem želela zapustiti osnovne šole. Počasi pa mi je srednja šola prirasla k srcu. Vem, da sem se pravilno odločila, saj sem v zelo dobrem razredu, v katerem sem spoznala dobre prijatelje. Pouk mi je pravzaprav zanimiv, tega v osnovni šoli nisem doživela, razen pri kakšnem specifičnem predmetu. Čeprav mi je jutraj vedno večji izziv vstati, se potem v šoli veliko naučim, med odmori pa se zabavam s prijatelji.

Katjuša Kopačin, 1. a

Zdaj že zaključujem prvi letnik na Srednji šoli Veno Pilon Ajdovščina, program gimnazija. Moji cilji v prihodnosti nikdar niso bili kaj preveč jasni, zato je bila gimnazija prava odločitev. Šola mi je postala zelo všeč, predvsem zaradi razreda, v katerem smo se vsi zelo dobro ujeli, pa tudi zaradi zelo prijaznih učiteljev in osebja ter seveda odlične prehrane.

Matic Curk, 1. a

Prvi dnevi v srednji šoli so bili zabavni, spoznala sem ogromno novih ljudi in prijateljev. Profesorji so zelo prijetni in dobila sem občutek, da želijo iz nas potegniti tisto najboljše. Podali so nam že veliko znanja, ki ga moramo mi še usvojiti in pravilno uporabiti. Učiti se moramo precej več kot v osnovni šoli, a to zame ni velika težava. Testov je veliko več in so bolj zahtevni. Rada imam druženja s sošolci in želim si splesti močne prijateljske vezi. Lepo mi je bilo, ko smo šli gledat musical *Briljantina*, uživala sem med smučanjem na Voglu, pričakujem pa tudi ogled prekrasnega mesta Firenze v Italiji.

Mija Abramič, 1. a

Moji občutki ob vstopu v srednjo šolo so mešani. Z nekaterimi sošolci in sošolkami sem že dobila skupne točke, skupen jezik, skupno mišljenje, z nekaterimi se še spoznavam in prav v tem je čar. Na veliko stvari se moram še navaditi – na sistem ocenjevanja, pa tudi na profesorje. Drugače je šola zelo prijetna, imamo veliko možnosti za tekmovanja in razne natečaje ter raznovrstne izbirne vsebine, kjer lahko vsak dobi kaj za svojo dušo. Med pozitivnimi stvarmi bi poleg prijaznih profesorjev pohvalila še ostalo prijazno osebje, s katerimi stopam v stik. Nazadnje bi dodala pohvalo novoletni prireditvi, na kateri sem tudi sama sodelovala. Tako sem imela možnost spoznati tudi starejše dijake iz naše šole, z njimi poklepetati in se zabavati. Lahko rečem, da so mi vlili svežih moči, volje, poguma in veselja nasploh.

Nicole Batagelj, 1. a

Že lani, v 9. razredu, me je skrbela misel na prihodnost. Težko sem se odločila, katero šolo bom obiskovala v prihodnje. Veliko težavo mi je predstavljalo to, da me nobeno področje prav posebno ne zanima. Zato je bila najbolj logična izbira splošna gimnazija. Zelo me je skrbelo, da tega morda ne bi zmogla, vendar sem se na koncu vseeno odločila za gimnazijski program, saj mi osnovna šola ni povzročala posebnih težav. Takrat sem se morala odločiti le, na katero gimnazijo se bom vpisala. Odločitev mi je olajšalo dejstvo, da živim na Gradišču nad Ajdovščino, ki je zelo blizu Srednji šoli Veno Pilon Ajdovščina. Tako sem se dokončno odločila za gimnazijski program v Ajdovščini.

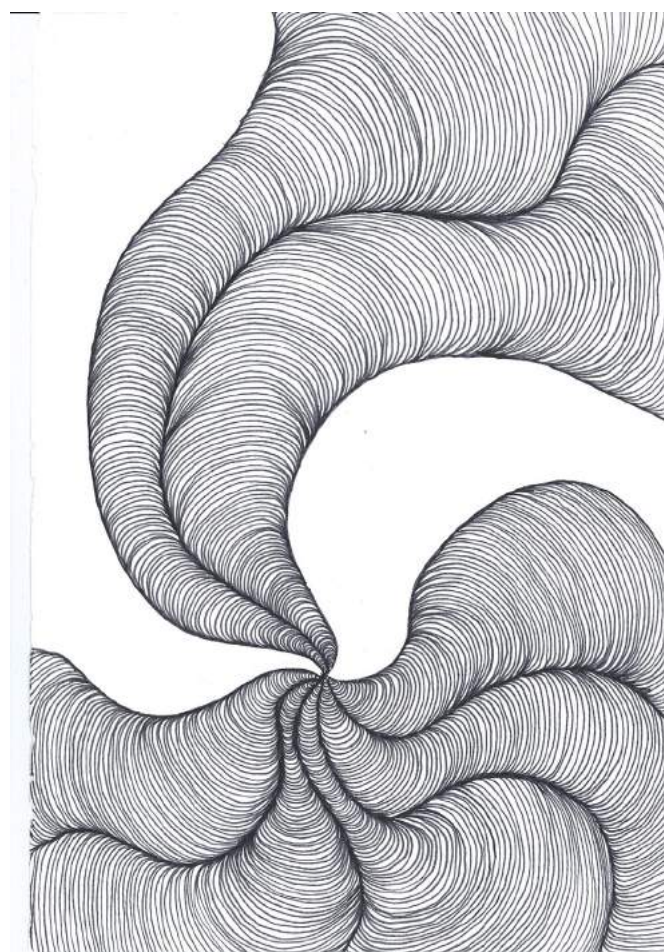
Bližal se je 1. september, s tem pa tudi neučakanost in vznemirjenje. Vse bližje so bile tudi skrbi, ki so me in me še vedno spremljajo. Prvi šolski dan je bil zame vznemirljiv in prijeten. Četrtošolci so nas lepo sprejeli, kar me je od vsega še najbolj presenetilo. Zelo sem zadovoljna tudi s profesorji, še posebej pa s šolsko malico. Pri predmetih zaenkrat še nimam velikih težav z ocenami, če pa jih bom imela, se lahko vedno obrnem na katerega koli izmed profesorjev. Vsi nam radi volje ponudijo pomoč in po potrebi še enkrat razložijo snov. Všeč so mi tudi šolski fitness, glasbena in plesna dvorana. Prijetno me je presenetila odlična šolska novoletna predstava. Veseli me, da sem se vpisala na to šolo.

Komaj čakam šolske ekskurzije v Firence, na Vogel, izmenjave v drugem letniku ... Še vedno me skrbijo uspeh in ocene, vendar upam, da se bom sčasoma navadila na šolski sistem in mi bo uspelo doseči zastavljene cilje. Nedvomno je preskok med osnovno in srednjo šolo velik, vendar upam, da ga bom premagala. Zavedam se, da bo v to treba vložiti veliko truda, predvsem pa vztrajnosti. Upam, da svoje odločitve ne bom nikoli obžalovala in bo to dobra popotnica za prihodnost.

Laura Marc, 1. a
(besedilo in zgornja desna slika)

Ko sem razmišljala o tem, na katero šolo bi se vpisala, sem vedela, da se bom vpisala na gimnazijo, saj še ne vem, kaj bi rada počela, ko bom starejša. Nisem pa vedela, ali naj se vpišem na gimnazijo v Ajdovščini, Vipavi ali Novi Gorici. Odločila sem se za gimnazijo v Ajdovščini, saj je najbližje mojemu domu. Po vseh teh mesecih sem pozitivno presenečena. Vzdušje na šoli je zelo sproščeno, saj se kot razred zelo dobro razumemo in tudi starejši učenci so zelo prijazni do nas, "fazanov". Odločitve, da sem se vpisala na Srednjo šolo Veno Pilon Ajdovščina, ne obžalujem, saj sem na tej šoli zelo sproščena. Kljub napornemu pouku in veliki količini učenja se s sošolci zelo zabavamo.

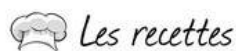
Ariana Kante, 1. a

Eva Knafelc, 1. a

“Kuhaj z nami po francosko,”

se glasi uvodni stavek nagrajene spletne strani dijakinj Tine Mozetič in Nike Marušič iz 4. b. Letos sta namreč v kategoriji “Si za šolo?” prejeli slovenskega spletnega oskarja, nagrado Netko. Tekmovanje sta organizirala Arnes in Register.si skupaj z Gospodarsko zbornico Slovenije in tako opozorila na najboljše digitalne projekte v letu 2017.

Accueil / Domov Entrées / Predjedi Plats principaux / Glavne jedi Desserts / Sladice

Cuisine à la française avec nous!

Kuhaj z nami po francosko!

Tina in Nika, zaupajta nam, kje sta dobili idejo za nagrajeno spletno stran Les recettes.

Idejo za temo spletne strani sta nama dala profesor francoščine, Samuel Farsure, in profesorica informatike, Urška Kompara, ki sta se domislila medpredmetnega povezovanja. Predlagala sta, da ustvarimo spletno stran, na kateri bi bili zbrani kuharski videi, izdelani pri pouku francoščine; odločili sva se, da idejo realizirava. Spletno stran sva izdelali po svojem okusu. Želeli sva podati vtis elegantne francoske strani.

Kaj pravzaprav najdemo na spletni strani? Je bila tehnična izvedba zahtevna?

Na spletni strani so zbrani kuharski recepti dijakov, ki so v preteklih letih obiskovali pouk francoščine. Vse to sva zbrali v neko celoto in jo poskušali predstaviti na čim bolj poljuden in zanimiv način.

Tehnična izvedba ni bila preveč zahtevna, ob zagatah pa nama je na pomoč priskočila profesorica informatike.

Spletna stran je tako v slovenskem kot francoskem jeziku. Zakaj sta se odločili za prevod?

Za dvojezičnost sva se odločili, ker so bili videi posneti v francoskem jeziku s slovenskimi podnapisi. Menili

sva, da je zato najbolje, da tudi celotno spletno stran izdelava v tem slogu. Prav tako sva tudi mnenja, da je to odličen način, da francoščino kot jezik približava širši javnosti.

Vaju je priznanje strokovnjakov s prejemom nagrade Netko presenetilo?

Nagrada naju je presenetila, saj sva tekmovali z oglaševalskimi podjetji. Nisva verjeli, da lahko izstopava tudi v takšni konkurenci. Bili sva zelo veseli, saj nama priznanje predstavlja nagrado za najin trud in motivacijo za nadaljnje ustvarjanje.

V času ustvarjanja in po prejemu nagrade nam je podpora izkazal Francoski inštitut v Sloveniji, prejeli pa smo tudi čestitko z Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport. To sta vsekakor pomembni priznanji tako za naju, kot za celotno srednjo šolo, ki skrbi da je tehnologija vpeta v poučevanje.

Se bo zgodba po prejemu nagrade zaključila ali nas čakajo novi recepti? Kdo bo skrbel za stran, ko zaključita s šolanjem?

Zgodbe tukaj seveda še ni konec, saj bomo spletno stran znova in znova obnavljali in ji dodajali nove recepte. Izdelava video posnetkov je namreč že ustaljena praksa pri pouku francoščine in sva tako prepričani, da bodo tudi bodoči 'Francozi' ustvarjali izdelke, ki bodo nadgrajevali najino spletno stran.

Ko zaključiva s šolanjem, bova upravljanje spletne strani prepustili profesorju Samuelu Farsurju in profesorici Urški Kompara. Prepričani sva, da bosta poskrbela, da bo spletna stran ostala živa.

Tina Drnovšček v oddaji Nova zvezda Slovenije

Foto: iz arhiva Tine Drnovšček

Tina ima zelo rada glasbo, želela je predstaviti svoje delo širšemu občinstvu, pa tudi radovedna je bila, kako take oddaje potekajo. Spoznala je, da je snemanje zelo naporno, saj je vsakokrat trajalo od 11. ure pa vse do jutra, dokler posnetek ni bil »izpiljen«. Le finalna oddaja je potekala »v živo«.

Tina je s svojimi nastopi navdušila občinstvo in žirijo. V četrtfinalu je zapela skladbo »Feeling good« Nine Simone, v polfinalu Queenov »The show must go on« in v finalu v duetu z Vivian Kukar »Do what U want« Lady Gaga in Christina Aguilera. Zmagovalka finala je bila sicer Viviana Kukar, toda Tina je bila za nas najboljša.

Gledalci nismo videli dolgotrajnih vaj, snemanja, učenja petja, natančne koreografije nastopanja, nakupovanja kompletov oblek ... Morali so se temeljito pripraviti za nastopanje pred strogo žirijo, v kateri so bili: Uroš Smolej, Natalija Verboten, Tomaž Mihelič, Nuška Drašček in Goran Lisica – Fox. Tekmovalni glasbeni šov sta vodila Klemen Bunderla in Tadej Bricelj, ki sta tudi kakšno ušpičila in sta tako krotila tremo nastopajočih, dobra volja in njuni nasveti so jim pomagali, da je bil nastop čim boljši.

Kljub vsem pozitivnim izkušnjam, ki jih je pri snemanju Tina doživela, raje uživa svobodno v glasbi, brez strogih pravil in načrtovanj, čeprav se zaveda, da se je za vsak nastop potrebno temeljito pripraviti. Je čisto nasprotje tega, kar je oddaja Nova zvezda Slovenije od nje in ostalih zahtevala.

Njena glasbena pot jo pelje dalje, še naprej sodeluje z uveljavljenimi glasbeniki. Zdaj se posveča ustvarjanju novih idej in »komadov« ter učenju glasbe. Zelo ji je všeč slog skupine The Beatles in The Rolling Stones. Skupaj s kitaristom Adamom Čehovinom načrtujeta nastope kot akustik duo. S svojim nastopom nas je navdušila tudi na otvoritvi prenovljenega šolskega atrija in lahko pričakujemo, da nas bo s svojim glasom še naprej razveseljevala.

Brigita Slejko, prof.

Srečanje s pisateljico in našo bivšo dijakinjo Marijo Mezeg

Marija Mezeg, otroška pisateljica in naša bivša dijakinja, je za otroke izdala veliko slikanic. Dijakinje 4. č razreda smo jih v sredo, 23. 1. 2019, ob 11. uri na šoli predstavile dijakom 4. č, d in e razreda, ob 18. uri pa v Lavričevi knjižnici v okviru ure pravljic za otroke.

Že v začetku šolskega leta smo se seznanile z literarnim ustvarjanjem gospodične Marije Mezeg, ki je pred enajstimi leti maturirala na naši šoli. Že v četrtem letniku se je preizkusila v literarnem ustvarjanju in uspešno stopila na ustvarjalno pot z romanom *Laži o lepoti* (pod psevdonimom Stella Kos). V tem in v naslednjih dveh romanih je predstavila mladostniške težave in tako marsikomu pomagala prebroditi najtežje trenutke.

Že med študijem babišstva je pisala besedila pravljic za otroke. Prvo besedilo je *Mamljiva potička*, ki je nastalo kot zvočna pravljica v okviru pravljic *Lahko noč, otroci* na Radiu Ljubljana (RTV SLO, Radio, 1. program). Sledile so še *Triglavski velikan*, *Medena skrivnost kranjske čebele*, *Wca z Bca*, *Ptujski kurent in njegova Magdalenica*, *Skrivnostna piščalka Ljubljanskega barja*, *Benjamin in skrivnostno Divje jezero*.

Na pogovor smo se zavzeto pripravljale, prebrale vsa njena besedila, v pogovoru pa smo jih poskušale predstaviti, da so poslušalci – sošolci iz 4. č, d, e razreda spoznali celovito podobo zgodb in literarnih likov. Ob vsakem besedilu smo pripravile nekaj vprašanj, avtorica

pa je z odgovori razkrila motive, kje je iskala snov in katero idejo je zavila v zgodbo. V svojih besedilih pogosto izpostavi domovinsko tematiko, vključuje slovenske narodne običaje in znamenitosti, da bi se bralci zavedali bogastva, ki jih ima naša dežela. Zgodbe so s skrivnostno nitko povezane z osebami, ki so bile in so pomembne v njenem življenju, zato so njim tudi posvečene.

Marija Mezeg se je v pogovoru spomnila tudi svojih srednješolskih dni, na katere jo vežejo lepi spomini. Čas nas oddaljuje in vsak gre svojo pot, lepi spomini pa ostanejo. Iz srca se ji zahvaljujemo, da si je vzela čas za obisk in pogovor z nami, na njeni življenjski poti pa ji želimo še veliko uspehov in zadovoljstva tudi na literarnem področju.

Naja Mrak, Doris Pirih, Neža Dolenc, Sara Vodopivec, Urška Mikuž, Lenča Rijavec, Mojca Poljanec, 4. č

Srečanje je eden od številnih dogodkov, ki smo jih pripravili v počastitev 20-letnice izvajanja programa Predšolska vzgoja na naši šoli.

Pogovor s člani Evropskega mladinskega parlamenta

Kristina Novak in Rok Čebron iz 2. b ter Tadej Kobal iz 4. a so se v začetku leta 2018 udeležili regionalne seje Evropskega mladinskega parlamenta. Program tridnevnega dogodka je bil pester: od teambuildinga, oblikovanja komitejev in snovanja resolucij o perečih evropskih problemih do zagovarjanja svojih idej, strukturiranega (za)govorništva in argumentiranja na zaključni seji. Mladi delegati so se o svoji izkušnji za Latnik pogovarjali z dijakinjami Katjo Cigoj in Gabrielo Stankovič.

Kaj sploh je Mladinski evropski parlament?

Rok: Mladinski evropski parlament je organizacija, podprta in vodena s strani mladih, katerih cilj je posredovati svoje ideje in misli nam – potencialnim delegatom. Morda se organizacija po imenu ne zdi zanimiva, a je resnično navdihujoča, saj omogoča posredovanje idej sovrstnikom, ki želijo izkusiti parlament kot organizacijo in ustanovo. Ker smo želeli tudi sami izkusiti potek dela v EYP, smo se odločili, da se udeležimo regionalne seje, ki je januarja potekala v Novi Gorici.

Kje ste se seznanili z EYP in kaj vas je navdušilo za sodelovanje?

Tadej: Najprej me je z EYP seznanila multiplikatorica Staša Benko, pred tem nisem še nikoli slišal za to. Pozneje sem se o stvari pozanimal in moram reči, da je kar hitro pritegnila mojo pozornost. Najbolj me je navdušilo dejstvo, da bodo tam dijaki iste starosti, vendar iz različnih evropskih držav.

Kristina: Tudi mene je navdušilo to, da bodo tam mladi iz celotne Evrope in celo izven nje. Poleg tega me je že od nekdaj zanimal proces delovanja parlamenta ter Evropske unije nasploh.

Kako je potekalo samo delo?

Rok: Seja se je začela v petek, 19. januarja 2018, ko smo se v velikem številu (čez 40 nas je bilo) zbrali pred Šolskim centrom Nova Gorica. Tam smo sejo otvorili z vajami za motivacijo in povezovanje. Delo se je nadaljevalo v učilnicah, kjer smo se delegati parlamenta skozi različne dejavnosti pobliže spoznavali in pozneje debatirali. Prav tako smo se razdelili v komiteje. Napornemu dnevu je sledil Eurovillage, namenjen druženju in medsebojnem spoznavanju.

Tadej: Da, delo je potekalo po skupinah. Že ob prijavi smo se morali odločiti za temo, ki nas zanima, na podlagi te odločitve pa so se oblikovale skupine – komiteji. Vseh komitejev je bilo pet, vsak je imel torej določeno temo, o kateri smo razpravljali ves vikend. Res je, prvi dan je šlo predvsem za medsebojno spoznavanje, kar smo izvedli s pomočjo družabnih iger.

Rok: Naslednji dan, v soboto, smo se ponovno zbrali in znotraj svojega komiteja razpravljali o temah. Te so bile precej kompleksne, zato so nam vzele precej časa in energije. Razmišljanje o situacijah je bilo resnično težko, teme, o katerih smo govorili, so namreč obsegale različna stališča. Na široko smo razpravljali o vsakem predlogu, ki ga je predlagal kdorkoli od nas, delegatov. Ob koncu dneva smo morali vsi komiteji zapisati svoje predloge za razrešitev tem in se seveda pripraviti za naslednji dan.

Torej ste bili aktivni vse do nedelje. Kaj pa se je dogajalo zadnji dan?

Tretji dan je bil najpomembnejši in obenem usoden za naše do tedaj predlagane ideje. Vsi smo se zbrali v mestni stavbi občine Nova Gorica, kjer smo začeli s predstavitvami tem in rešitev. Na debatah smo potem lahko izrazili svoje mnenje in predloge o drugih temah, vse skupaj je potekalo v obliki "attack", "defence" in "summation" govorov. Po predstavitvi tem so vsi ostali komiteji odločali, ali bo predstavljena resolucija sprejeta ali ne. Končnemu odločanju je sledila zaključna prireditev, na kateri so nam vodje predstavili načrte za nadaljnje delo in končni video.

Kako ste se med seboj sporazumevali? V katerem jeziku?

Tadej: Ves uradni del je potekal v angleščini, saj je to jezik, ki smo ga vsi poznali. Poleg tega je v našem komiteju »small talk« potekal v italijanščini, ker smo vsi v skupini obvladali italijanščino.

Nam lahko poveste več o svojih osebnih vtisih? Kako boste na novo pridobljeno znanje delili naprej?

Tadej: Na srečanju sem doživel veliko lepih izkušenj, ki jih ne bom zlahka pozabil. Spoznal sem veliko novih ljudi, s katerimi smo sklenili trdna prijateljstva. Pridobil sem novo znanje, ki mi je spremenilo pogled na svet. Zdaj vidim, da se energetska problematika med posameznimi evropskimi državami razlikuje. Kljub temu da srečanje poteka med vikendom in da je na trenutke naporno, bi ga priporočal vsem.

Kristina: Priznam, da sem med vikendom res uživala. Naučila sem se veliko novega in slišala veliko drugačnih mnenj, ki so spremenila moje poglede in stališča. Zagotovo pa je zame bilo javno nastopanje ena največjih preizkušenj: navadno dobim pred nastopanjem tremo, ki je tu začuda nisem imela.

Svoje na novo pridobljeno znanje bom z veseljem uporabljala v vsakdanjem življenju, na novo pridobljene izkušnje pa bom z veseljem delila s svojimi vrstniki.

Rok: EYP me je naučil veliko stvari: poglobljeno razmišljati o določeni temi in izražati svoje misli, ideje ter argumente v angleščini, kar je bila najtežja stvar celotne izkušnje. Na splošno pa je to bila čudovita izkušnja, ki me je naučila, da svet ni pravljica, ampak eno veliko vojno območje, ki ga nadzira peščica bogatih. Menim, da bi morali biti bolj kritični do vsake situacije in dvakrat premisliti, preden sprejememo pomembno odločitev. Mi smo tisti, ki odločamo o svoji usodi in gradimo svojo življenjsko srečo.

Bila sem na večerni predstavi

Septembra sem postala srednješolka in novembra sem bila prvič v življenju na večerni gledališki predstavi.

Da bo to prva večerna predstava za večino njenih prvošolcev, je predvidela tudi naša učiteljica slovenščine Alenka Vidmar. Potem ko nas je seznaniła, da si bomo v okviru kulturnega dne 21. 11. 2018 ogledali predstavo Ta veseli dan ali Matiček se ženi, smo se dve uri nanjo tudi pripravljali.

Pri prvi uri smo izvedeli, da bomo obiskali eminentno ustanovo, Slovensko narodno gledališče Drama v Ljubljani, ki ima dolgoletno gledališko tradicijo. Učiteljica nam je predstavila nekaj imen priznanih (gledal

iških) igralcev, ki so delovali ali delujejo pod njenim okriljem. Na našo željo smo nekaj več besed namenili nedavno preminulemu Jerneju Šugmanu. Večino ure pa smo v manjših skupinah spoznavali pravila obnašanja oziroma bonton, ki velja v gledališču oziroma na večernih predstavah. Ob koncu so posamezniki iz vsake

skupine pravila na kratko predstavila tudi sošolcem. Čeprav se mi je sprva zdelo, da z bontonom ne bi smela imeti težav, se je izkazalo, da marsičesa nisem vedela, ne jaz ne moji sošolci. Naučila sem se, da so za večerne predstave primernejša temnejša oblačila in da je zunanja urejenost tudi sicer zelo pomembna, tako za dekleta kot tudi za fante. Zapomnila sem si, da moramo upoštevati sedežni red, pa tudi kako se v vrsti premikamo do svojega sedeža in kateri naslon zavzamemo na njem.

Drugo uro nam je sošolec, ki je Linhartovo komedijo že poznal, na kratko predstavil njeno vsebino, učiteljica pa nam je ob sliki in besedi na spletni strani SNG Drama predstavila tokratno izvedbo, osrednjo idejo, igralce in nam pokazala kratek odlomek uprizoritve.

Končno je napočila sredo, ko smo se ob 18. uri povečini lepo urejeni in polni pričakovanja zbrali pred šolo ter se z avtobusi odpeljali proti prestolnici. Med potjo smo dobili vstopnice in se vedom, da se bomo morali držati sedežnega reda, dogovorili za zamenjave, tako da bomo predstavo lahko spremljali ob svojih najljubših sošolcih in prijateljih.

Nikogar ni več presenetilo, da smo morali v predverju oddati svoje plašče in bunde, dekleta tudi torbice. V garderobi so nam dali oštevilčen obesek, s katerim smo ob odhodu dvignili svoje stvari. Prijazne hostese so nas usmerile proti sedežem, kajti predstavo so si poleg nas ogledali tudi dijaki neke druge šole. Brez slabe vesti lahko rečem, da se je po obnašanju pred, med in po predstavi poznalo, da smo se mi nanjo veliko bolje pripravili kot oni, čeprav smo mi zasedli več kot pol dvorane. Vrečke s prigrizki so šumele na njihovi strani, nekateri so celo spali, kar pa je bilo vsekakor bolje kot klepetanje in glasno komentiranje, ki ga niti njihovi učitelji spremljevalci niso mogli utišati.

V Drami sem bila prvič in na večerni predstavi prav tako. S prijetno in zanimivo izkušnjo sem napolnila svojo dušo. Kljub poenostavljeni sceni sem se zlahka vživela v zgodbo, sočustvovala sem z Matičkom, trepetala z Nežko, se naslajala z baronico in obžalovala z baronom. Priznam, uživala sem v predstavi, ki sem ji sprva pripisala oznako »staro, obvezno šolsko besedilo – gotovo nezanimivo«. Presenetila sem samo sebe. Bila pa sem tudi ponosna, da pripadam kulturni skupini dijakov s Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina.

Nikolina Janjić, 1. č

Trajnostna izmenjava z Nizozemci

Oktobra 2018 smo v Ajdovščini gostili naše nove nizozemske prijatelje. Teden je bil intenziven, poln druženja in učenja na drugačen način.

Ves teden smo raziskovali teme trajnostnega razvoja in iskali rešitve v lokalnem okolju. Pod vodstvom različnih mentorjev smo se lotili naslednjih tem: glasbeni prikaz zvočne onesnaženosti vode, izdelava naravne kozmetike v *Vili Lavanda*, koncept "tragedija skupnega" in prekomeren lov rib, trajnostna šola in občina, trajnostno globalno državljanstvo, umetnost in odpadki, vrednote in dobro počutje, "zero waste" ali slog "brez odpadkov" s trgovino *Moj svet, čist planet*, ozaveščanje skozi dramsko igro in pridelava jabolčnika. Pred petkovim zaključnim dogodkom smo v znak prijateljstva in dolgotrajnega partnerstva skupaj posadili lipo. Dogajanje med izmenjavo je dokumentirala medijska skupina. Trenutke, ki so jih ujeli v kamero, si lahko ogledate na naši spletni strani pod zavihkom Erasmus+.

Med prvim tednom izmenjave smo se spoznavali, se veliko pogovarjali in se družili. Nizozemce smo sprejeli na svoj dom, jim predstavili našo kulturo in jih tudi peljali na kakšen izlet. Tu je le nekaj pretipkanih vtisov, ki smo jih dan pred odhodom naših gostov zbrali na "filmski trak".

Ekipa Nizozemska

Naučil sem se, da moramo zmanjšati porabo plastike, ker je to nujno za dobrobit našega planeta. Delo v mednarodnih skupinah je bilo nadvse zabavno. – Tine

V spomin se mi bo posebej vtisnil izlet v Postojno. Poleg tega sem se naučil sprejemati ljudi iz druge kulture. – Rok

Teden je bil zelo poučen. Naučil sem se veliko o konceptu trajnostnega razvoja. Dijaki in učitelji z Nizozemske so zelo sodelovalni. Lepo in zabavno je bilo delati z njimi. – Feliks

Všeč so mi bila naša skupna druženja po pouku in razni izleti. To, da smo skupaj, to je najboljše. – Ella in Michelle

Včeraj smo se odpravili na dvourni sprehod ob železniški progi (od Ajdovščine do Vipavskega Križa, op. ur.). Super je bilo. Poleg tega sem se naučila, kako škodljivi so odpadki za naš planet. – Kirsten

Moja najljubša izkušnja je bil izlet na Bled. Sprehodili smo se do gradu na hribu. Uživala sem. – Mathilde

Res mi je bilo v veselje bivati pri moji slovenski družini. Zelo so prijazni. – Bo

Ta izkušnja mi je bila zelo všeč, spoznala sem veliko ljudi. Težko mi bo, ko Nizozemci odidejo, saj sem se na svojo partnerko in ostale nove prijatelje zelo navezala. Mislim, da bo ob njihovem odhodu veliko solz. – Sara

Prijateljstva, ki smo jih sklenili, so neprecenljiva. Ustvarili smo lepe spomine. – Lara

Spoznal sem proces pridelave jabolčnega soka. Nabirali smo jabolka in jih stiskali, zraven pa smo se izjemno zabavali. – Tijmen

Izkusili smo obisk tujca. Pravzaprav to sploh ni bil tujec, mogoče le prvi dan. Takoj naslednji dan in vse ostale dni pa je bil že kar domačin. Zelo dobro smo se ujeli. – starš gostitelj

Slovenijo sem obiskala prvič. Slovenci so izredno gostoljubni in Slovenija je prelepa dežela. Zelo mi je bilo všeč. – učiteljica Annelies

V Sloveniji sem že četrtrič. Veseli me, ko vidim, kako dijaki med izmenjavo rastejo, vadijo svojo angleščino in postajajo samostojni. – učiteljica Gusta

Navdušen sem nad tem, kako so dijaki sodelovali med seboj. Mislim, da so se veliko naučili. Tudi vsebine njihovih petkovih predstavitev to dokazujejo. – učitelj Rene

Erasmus+ in the Netherlands: My Personal Diary of the Week

Sunday, 14/10/2018

It was a big day today. I spent the whole morning cleaning the house and preparing a room for my exchange partner Kim. At four o'clock in the afternoon me and my mother headed to Ajdovščina. A lot of my schoolmates were already there. We were all nervous and very excited to meet our partners and start this exchange. When we saw the bus coming, we started screaming of happiness. The Dutch students got off the bus and we clapped. We were all searching for our partners. When I saw Kim, I hugged her, and we started talking immediately. In that moment I knew that she was the right match for me. We went to the school where our headmaster had his speech. After that we went home with our partners and I showed Kim our house and introduced her to my family. I wanted her to feel like home. My mom prepared dinner and then we went on a walk around our small village. Because I knew that she is very tired we watched a movie and then went to bed. Now, at the end of the day I feel very happy and even more excited about this exchange.

Monday, 15/10/2018

What a day! Kim and I woke up at 6.30 in the morning, which is still pretty early for her, because she is not used to getting up before 7 o'clock. We first went to the school where we played a game to break the ice between the Slovene and the Dutch students. After that we went to the Postojna cave. The Dutch students were amazed of the cave, because they do not have caves in their country. It was an amazing experience for us, even more for them. We were also working in groups for half an hour and during that little amount of time we connected with the Dutch students even more. When we got home Kim and I went with some other students to Štanjel, where we showed them the castle and famous Ferrari's garden. After that we went to Anamarija's house, where her father made really good pizzas for everyone. We played different games and talked to each other all evening. I got closer even with my schoolmates and I felt really happy about that.

Tuesday, 16/10/2018

An amazing day is behind us. We spent the whole morning in the school, working in groups on our projects. I like my group, because we get well with each

other. After lunch break we had a photo orientation in Ajdovščina, which was very interesting. In the afternoon Kim, Sara, Merle and I went to Bled, where we had a perfect time together. We went on the castle on the hill, from where we had a breath-taking view of the beautiful Bled lake and high mountains. Of course, we tried the famous Bled cream cake, known as kremšnita, which Kim and Merle really liked. We came home late and exhausted, but the whole day was so perfect that it didn't matter. I am happy that Kim and Merle liked the Bled lake and everything we did today. I am grateful for days like this and for the memories I make with my lovely friends.

Wednesday, 17/10/2018

I feel so tired today. In the morning we went to Pipistrel in Ajdovščina, where they presented us their company and showed us their planes. After that we went to Ljubljana, where we had to do some tasks in groups. Our group was too big, and we just could not collaborate with each other. I am not sure if the Dutch students liked Ljubljana, because the whole group thing was a big mess, but otherwise we had fun. The Dutch taught us some words from their language and so did we. It was so interesting listening to them pronouncing Slovene words, but they did an amazing job. In this moment I am thinking about how great it is to know many different languages, because that's what really makes us rich.

Thursday, 18/10/2018

What an adventurous day! We have been working on group projects in the morning and I think that we have learnt a lot. In the afternoon Žiga, Ate, Rok, Wouter, Kim and I went ziplining with our exchange partners in Učja, near Bovec. Zipline through canyon of the river Učja is the biggest zipline park in Europe. We enjoyed the unique views in the picturesque protected area of our amazing country. I think that our exchange partners were even more amazed than us, because they have not been to a zipline in such beautiful nature before. In the evening we went to Nova Gorica and had a great time there, too. I will remember this day forever, because it is really special to me. We exchanged a lot of pieces of information about our cultures and habits with our partners and now I finally understand how important it is to accept other people and explore their lifestyle.

Friday, 19/10/2018

We have been working on our projects for the whole day today. Although I think it was a bit too much, we still had fun. We all went out for a lunch – we went to Pigal. At 5.30 in the afternoon we had a final ceremony for our parents. In front of our school we planted a tree. But not just any tree...

We planted a tree of friendship, to remind us of this beautiful week that is now behind us. To remind us of all the good memories, all precious times that we laughed together and all friendship we have made.

After the ceremony we had a final party, where we had a lot of fun.

Saturday, 20/10/2018

Goodbyes are always hard. And so was this one. In the morning we all went to Ave for the last time. At eleven o'clock the bus came, and we had to say goodbye. Hugging everyone made me realize how lucky I am to have the privilege to be part of this exchange, meet these amazing people and share memories with them. I am thankful for the whole week, my friends, the Dutch students, teachers, coordinators and my family. We created a beautiful story that will never be forgotten.

Udeleženka izmenjave iz 2. b

Things that separate us are as important as things that bring us together

Every human has a mind of their own and thus they make their decisions, whether abhorrent or moral, whether repulsive or acceptable, or just right. These are the similarities that bring us together and the differences that differentiate us from one another. But sometimes two foes can become allies by cooperating and finding their resemblances and fighting against the same differences. Just as Joseph Stalin united with the Allied forces to defeat the Axis powers with the National Socialist Germany being the leading country.

The differences between us, the Slovenian students, and our Dutch counterparts were not as vast or serious as the ones that started the world wars, but they were not exactly unnoticeable. The biggest differences were to be seen in the behaviour and in general thinking. For example, the Dutch students seem to be more interested in the project work than their peers, us Slovenians. The Netherlands recently faced floods and we covered flood problems in the exchange week so that led me to believe this was the answer to the greater interest. Furthermore, a few Dutch students monthly help feed people in need and cook for them, which I believe none of the Slovene students do.

In behaviour it seems that we were raised to be more polite in public and respectful than our exchange partners. Some Dutch students behaved disrespectfully when they visited a restaurant. They were very loud and contemptuous. I concluded that behaviour is bound to

the upbringing of the child, the aforementioned being raised in the Netherlands that played an important role as a centre of cultural liberalism and tolerance and us being parented in a more of a conservative Christian society. Yet again, I cannot conclude my hypothesis because of the lack of my knowledge and research and a simpler answer which is that we are just teenagers that still have much more to learn on how to function in a society.

We shared a lot of similar views of the world and it really brought us together. We all worked hard on the project that was assigned to us and the mentors helped us to try and reach our designated goals. Some of us failed but mostly we were successful. We all agreed to try and to raise awareness about the global warming and Earth pollution. We all had our goals set, we were ready to work hard and achieve it and we all helped to create a great atmosphere. Equivalent ambitions and characteristics helped towards the upbringing of the socialization between peers and even foreign tutors.

In conclusion, I'd like to point out that we had a strong impact on each other. We learned that we are all the same and we improved our knowledge of the world and different cultures. We became great friends with our exchanges. Even though we had some miniscule differences we were still able to connect and socialize. That is why the things that separate us are as important as things that bring us together. The human being learns to adapt and accept the contrast between societies to live in a harmonious utopia, but sadly that is difficult or almost impossible to achieve so we need to learn to accept and be happy with what we have.

Mark Bizjak, 2. a

Things that bring us together

Every relationship starts through a similarity between two individuals. It is something that makes a person willing to be close to another human being. However, such likeness is just a beginning of an emotional connection. After that things that maintain two people together are their differences. To be more precise, it is the diverseness which allows them to complete one another.

At the very beginning it's our personalities through which we attract each other. In my opinion, what is inside us is far more combining than what is obvious, these are our figures. Most of my friends have similar sense of humor as I do, and that is something that makes our friend group so connected. The second ingathering cause are similar or even same interests. There are a lot of hobby groups that transform into friend groups. Every individual in that group shares the same passion and that is a high emotional privy in the integration process.

Nonetheless, it's the differences between two people that make the relationship more interesting and entertaining. If two people were together just for what they have in common, there would not be many things that would keep them together. A pair of human beings must be together also for their dissimilarities that allow them to grow as persons and experience life in a way they may never experience on their own. Everyone has their personal limits and obstacles, but our other half or a group of close people can break them by making us want to experience life to the fullest.

I have experienced friendships that were built on different foundations. Some of them lasted longer, some did not, but I am proud to say that some of them still last till this day. One of the shortest friendships that I came across in my lifetime was a short but sweet connection with the Dutch people. We were paired based on our similarities, but we found out very quickly how different we were from one another. I am more than glad that I was paired with someone unlike me, because I got to experience this exchange on a whole different level.

In conclusion, I'd like to point out that what separates us makes us who we are, makes us stand out in a crowd and makes us different from the boring reality that surrounds us. That is exactly what others see in us. It is a spark in our eyes, it is an excitement they feel when they are around us and it is the joy that makes them want to stay. That is what relationships are all about.

Niki Rebek, 2. a

Jezikovna ekskurzija v Berlin

Med 11. in 15. decembrom 2018 smo se dijaki tretjega letnika, ki smo kot drugi tuji jezik izbrali nemščino, mudili na strokovni ekskurziji v nemški prestolnici. Pred odhodom smo izdelali referate o berlinskih znamenitostih in na ta način že vnaprej nekaj izvedeli o tem mestu. Znanje nemškega jezika smo že pred odhodom okrepili tako, da smo si dijaki sami rezervirali hostel, datum in uro za ogled veleposlaništva ter si priskrbeli vodiča, ki nas je vodil po Potsdamu, sami smo tudi kupovali karte za vožnjo s podzemnimi in nadzemnimi vlaki po mestu.

V torek, 11. decembra, smo se v popoldanskih urah najprej odpeljali do letališča Marco Polo v Benetkah, tam smo se vkrcali na letalo in po slabih dveh urah pristali na berlinskem letališču Berlin Tegel Airport. Zaradi pristanka v poznih večernih urah smo se takoj odpravili do hostla Acama Hotel + Hostel Kreuzberg.

Prvi dan potepanja po Berlinu je bila tako sredo, 12. december. Dopoldne smo najprej obiskali Checkpoint Charlie, to je bil eden najbolj znanih prehodov v času razdeljenega Berlina med letoma 1945 in 1990. Pot smo nadaljevali do Topographie des Terrors, nato pa smo si ogledali tudi novejši del Berlina, Potsdamer Platz, z vsemi njegovimi steklenimi stolpnici in sedeži različnih podjetij. Po kosilu smo se napotili na slovensko veleposlaništvo v Berlinu, kjer nas je prijazno sprejel veleposlanik Franc But, nam predstavil svoje delo ter odgovoril na nekaj naših vprašanj. Odkrivanje mesta smo nadaljevali na Bebelplatzu ob ogledu St. Hedwig-Kathedrale iz 18. stoletja. Dan smo zaključili z ogledom ene najbolj znanih berlinskih znamenitosti, East Side Gallery, ki je 1316 metrov dolga galerija na prostem na ostankih berlinskega zidu.

V četrtek, 13. decembra, smo dan začeli z odhodom v Potsdam, glavno mesto nemške zvezne dežele Brandenburg, kjer nas je pričakal vodič. Tako smo pričeli s triurnim ogledom mesta kar skozi okno avtobusa, peljali

smo se mimo mostu Glienicke, ki je označeval mejo med Potsdamom in Berlinom in je postal znan po izmenjavi vohunov v času hladne vojne. Od blizu smo si pogledali Cecilienhof, kjer je potekala vsem znana Potsdamska konferenca, srečanje Stalina, Churchilla in Trumana. Nato smo se odpeljali do palače Sanssouci (francosko brez skrbi), to je nekdanja poletna rezidenca pruskega kralja Friderika II. Velikega. Po vrnitvi v Berlin smo si istega dne ogledali še Spominsko cerkev cesarja Viljema in novo osmerokotno kapelo, ki stoji poleg cerkve. Nato je sledil še ogled ulice Kurfürstendamm, najbolj znane nakupovalne avenije v Berlinu z nakupovalnim centrom KaDeWe (Kaufhaus des Westens), kjer stojijo trgovine najprestižnejših znamk oblačil, čevljev, nakita ter kozmetike.

Petek se je začel z obiskom Olympiastadion, kjer so potekale prve poletne olimpijske igre v Nemčiji leta 1936. Dopoldanske ure so bile namenjene tudi ogledu palače Charlottenburg, ki je hkrati tudi največja palača v Berlinu. Nato smo se seznanili z Führerbunkerjem in obiskali Holocaust-Mahnmal, spominsko obeležje Judov, umrlih v 2. svetovni vojni. Njim v čast so postavljeni tudi betonski kvadri, zato to območje imenujemo »labirint betonskih pravokotnikov«. Raziskovanje mesta pa je seveda vključevalo tudi postanek ob Brandenburških vratih, ki predstavljajo razpoznavni simbol mesta ter stojijo na vzhodnem delu bivšega razdeljenega Berlina. Petkov večer smo zaključili z ogledom Reichstaga, sedeža nemškega parlamenta, ki je zgrajen v obliki steklene kupole, s katere imamo razgled na mesto Berlin. Tukaj najdemo tudi znameniti napis »nemškemu ljudstvu«.

Zadnji dan smo preživel na Alexanderplatzu, se sprehodili mimo znamenite Weltzeituhr, ki prikazuje čas 148 mest iz različnih delov sveta. Ob pogledu v nebo smo lahko opazili še Fernsehturm, najvišjo zgradbo v Berlinu. Malo naprej smo si ogledali Rotes Rathaus, zgradbo, v kateri živi berlinski župan. Zadnji hiter pregled mesta smo opravili kar z dvonadstropnim avtobusom. V popoldanskih urah smo se odpravili na letališče in odleteli proti Benetkam. Spremljalo nas je jasno vreme in tako smo lahko skozi okna letala gledali na tisoče luči, ki so se razprostirale v mestih pod nami.

Za zaključek naj povem, da je petdnevna ekskurzija v nemško prestolnico prinesla novo splošno znanje o zgodovini Nemčije, današnji ureditvi te države, kratek vpogled v nemški oziroma berlinski delovni dan, novo znanje na področju nemščine v vsakdanji rabi, spoznavanje nove kulture, zabavo in neizbrisljive spomine.

Julia Krečič, 3. a

Pilonovci obiskali Evropski parlament v Bruslju

V sredo, 21. novembra 2018, smo se dijaki 4. a in 4. b razreda naše šole odpravili na obisk Evropskega parlamenta v Bruselj. Tam smo ostali vse do sobote, 24. novembra, ko smo se v večernih urah vrnili domov.

Na pot smo odšli takoj po končanem pouku. Nekoliko napeti, a navdušeni smo se odpravili na letališče v italijanski Treviso, od koder smo poleteli do evropske prestolnice. Osrednji del naše ekskurzije se je odvil v četrtek, ko smo obiskali Evropski parlament. Krajši predstavitev Evropske unije in njenega pomena je sledilo srečanje s Patricijo Šulin, slovensko poslanko v Evropskem parlamentu. Gospa Šulin je bila tudi razlog, da smo se v Bruselj odpravili, saj nas je tja povabila in sofinancirala naš obisk. V sproščenem pogovoru nam je iz prve roke predstavila svoje delo v tej vplivni instituciji, nas popeljala po njenih prostorih in predstavila možnosti, ki jih mladim ponuja Evropska unija. Za finančno podporo in čas, ki si ga je za nas vzela, se ji iskreno zahvaljujemo.

Dijaki smo se na obisk parlamenta pripravili že v okviru projektnega dne »Spremembe za mir«, ki smo ga na šoli izvedli 14. novembra 2018. Spoznavali smo institucije Evropske unije in njen vpliv na naše življenje. Odkrivali smo pomembnost odločitev, ki so tam sprejete, in videli, da nekatere projekte, kot so npr. Erasmus plus in Priložnosti EU, pravzaprav že zelo dobro poznamo.

Poleg parlamenta smo si imeli priložnost ogledati tudi glavne znamenitosti belgijske prestolnice. Največ naše pozornosti je pritegnil kipec Manneken Pis in pivnica Delirium, seveda pa nismo pozabili poskusiti slavnih belgijskih vaflov. V petek smo se odpravili v

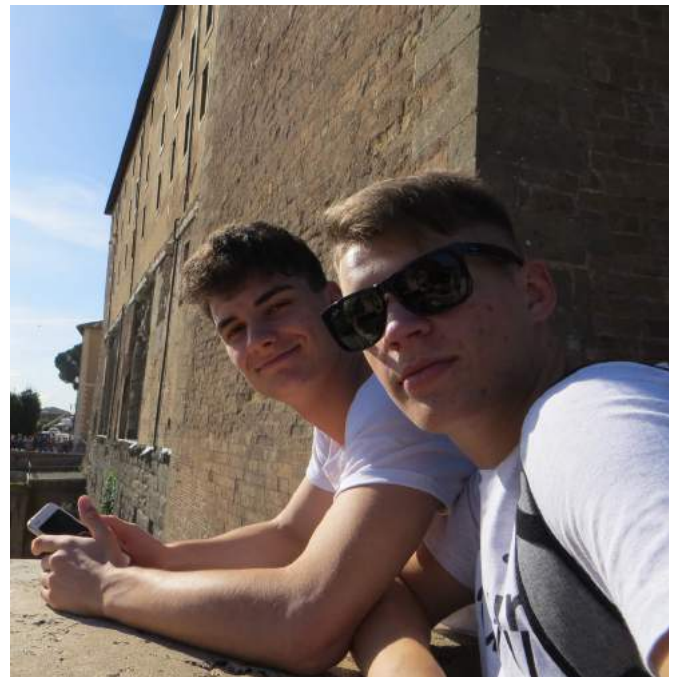
bližnji srednjeveški mesti Brugge in Gent. Najprej smo se ustavili v Bruggu, obiskali tamkajšnjo pivovarno Halve Maan in poskusili njihovo pivo. Nato smo se sprehodili po očarljivem mestu in se odpravili v Gent. Tam smo večino časa namenili ogledu mesta in uživali v nakupovanju. Sobotno jutro smo imeli prosto, popoldne pa smo se morali vrniti domov.

Ekskurzija v Bruselj je bila čudovita izkušnja, ki nam bo zagotovo ostala v spominu. Imeli smo edinstveno priložnost spoznati najpomembnejšo institucijo Evropske unije in si ogledati tri čudovita mesta. Kar pa je ekskurzijo naredilo čarobno, so seveda spomini, ki smo jih tam ustvarili.

Tina Mozetič, 4. b

Jezikovna ekskurzija v Rim

Novembra smo dijaki 3. a štiri dni preživel v večnem mestu – Rimu, kjer smo se soočili tako z izzivom sporazumevanja v italijanščini kot z iskanjem poti do znamenitosti.

V Rim smo prispeli z vlakom v zgodnjih popoldanskih urah ter se nastanili v hotelu. Nato smo odšli na ogled mesta s "hop-on hop-off" avtobusom, kjer nam je dihal zastajal ob pogledu na kolosalne zgradbe. Hkrati smo opazovali tudi prebivalce Rima in tako smo začutili utrip mesta. Z vrha avtobusa se nam je odpiral lep razgled na nenavaden promet, saj vozijo izven cestnih predpisov.

V sledečih dneh smo obiskali še katakombe, slovenskega ambasadorja v Vatikanu, Vatikanske muzeje, Piazza di

Popolo in mnoge druge znamenitosti. Pri ambasadorju smo spoznali njegovo delo, ki je lahko naporno za celotno družino, saj se veliko selijo po svetu. Sikstinsko kapelo, ki je bila nabito polna obiskovalcev, smo pričakovali mogočnejšo. Strahospoštovanje pa sta nam s svojo mogočnostjo vzbudila Kolosej in Konstantinov slavolok.

Prva največja preizkušnja je bilo sporazumevanje v italijanščini. Nekateri izmed prodajalcev ter natakarej so bili zelo prijazni, saj so nas počakali, da smo do konca izrazili svoje misli v italijanščini ter nam tudi večkrat ponovili oziroma razložili določene besede, ki jih nismo razumeli. Drugi pa so z nami spregovorili v angleščini. Tako ni bilo trenutka, ko bi si mislili, da sogovornik ne bo razumel, kaj želimo naročiti v restavraciji ali pa kaj želimo kupiti. Poizkusili smo tako tipične italijanske jedi kot so pica in različne verzije testenin z omakami kot tudi tipične rimske jedi. Najbolj mi je v spominu ostala jed cacio e pepe, saj je imela močan okus.

Druga največja preizkušnja pa je bil javni prevoz, ker smo se po njem poskusili znajti sami. Paziti smo se morali žeparjev in biti pozorni na pravilno smer vožnje. Pridobljeno znanje smo uporabili med samostojnim vodenjem po mestu ter v urah, ko smo imeli prosto.

Vsakemu izmed nas je v spominu ostala druga znamenitost, kar kaže na to, kako raznolik je Rim ter kako pomemben je bil v različnih zgodovinskih obdobjih, saj se za vsakega najde vsaj ena stvar, ki mu je všeč.

Iris Žiberna, 3. a

Pilonovci poglobljali znanje o infekcijskih boleznih na mednarodni konferenci v Heidelbergu

Evropski laboratorij za molekularno biologijo (EMBL) je ena vodilnih svetovnih raziskovalnih ustanov in najpomembnejši evropski laboratorij znanosti o življenju. Je svet v malem, saj mladim iz kar 80 različnih držav omogoča študij in raziskovanje ter je obenem odlična odskočna deska za nadaljnji profesionalni razvoj zagnanega posameznika.

EMBL laboratoriji, ki se nahajajo v Angliji, Franciji, Italiji, Španiji in Nemčiji, večkrat letno organizirajo seminarje, simpozije, delavnice, predavanja, konference idr., ki se jih lahko udeležijo tako strokovnjaki s posameznih področij kot tudi širša javnost. Namen teh srečanj je predstaviti pomembna področja raziskav znanosti o življenju na način, ki je dostopen in razumljiv širši javnosti in spodbuja k razmisleku o posledicah v družbi. Vsakokrat je izbrana tema predstavljena iz biološkega, vedenjskega (etološkega) in družbenega vidika.

Letošnja mednarodna konferenca, ki spada v okvir srečanj Znanost in družba, je nosila naslov Infectious diseases: Past, Present, and Future (Infekcijske bolezni: včeraj, danes, jutri) in je potekala 15. in 16. novembra 2018 v Heidelbergu. Kar dvanajstim predavateljem iz različnih svetovnih univerz, inštitutov in bolnišnic iz Nemčije, Anglije, Avstralije, ZDA in Kanade je prisluhnilo okrog 350 slušateljev, od tega kar 26 iz Slovenije, 8 iz naše šole. V svojih prispevkih so znanstveniki spregovorili o naslednjih temah: Epidemije v človeški zgodovini, Gripa in virusne epidemije, Antimikrobna odpornost, Cepiva: javna dojemanja in napačne predstavitve, Javno zdravje in bolezni revščine ter Pandemije in biološka varnost.

Posameznemu predavanju so sledila vprašanja slušateljev, ki so bila zelo aktualna, obenem pa postavljena z različnih vidikov. Od predavateljev so zahtevala takojšen odziv, predvsem pa poglobljeno in natančno poznavanje stroke.

Poleg šestih dijakov naše šole sva se konference udeležili tudi profesorici biologije in angleščine. Kot biologinja sem se konferenc in delavnic za učitelje v Heidelbergu udeležila že večkrat in vsakokrat se vračam z novim znanjem. Taka druženja utrdijo moje zavedanje, da je znanje biologije pomembno za vsakega posameznika, saj je področje izjemno široko in ključno za razumevanje odgovornosti do življenja tako posameznika kot družbe ter širšega okolja, katerega del smo.

Vsi pa smo dopolnili svoje znanje o temi, ki smo jo lansko leto obravnavali v sklopu medpredmetnega projekta pri pouku biologije in angleščine. Presenečeni in navdušeni smo bili nad spodbudnim in odprtim okoljem, ki znanstvenike zagotovo motivira, da delujejo predvsem v prid razvoja znanosti ter dobrobit družbe. Še enkrat se je izkazalo, kako pomembno je znanje angleščine in da slovenske šole dijake odlično pripravijo tudi za vstop v akademski svet. Ugotovili smo, da so sodelovanje, izmenjava idej in izkušenj ključni, če želimo uspešno reševati aktualne probleme, ki se tičejo nas vseh. Spoznali smo tudi, da znanost ni dokončna, kar pa je lahko prav mladim v spodbudo, da odgovorno in zagnano pristopajo k študiju.

Enega takih zagnanih mladih smo obiskali na poti v Heidelberg, ko smo se ustavili v Münchnu na Inštitutu Maxa Plancka. Tam smo se srečali z našim nekdanjim dijakom, sedaj mladim raziskovalcem, Miho Černetičem, ki je prav takrat pisal članek o raziskavah s področja astrofizike, s katerim želi prijaviti dispozicijo, ki ga bo pripeljala do doktorata znanosti. Po uvodnem sproščenem klepetu nas je popeljal po Inštitutu, nam predstavil svoje delo in nas vodil po muzeju ESO Supernova (European Southern Observatory). Miha je s svojo mladostjo tako motiviral dijake, da drzno stopajo svojim sanjam naproti, kot tudi potrdil naju s kolegico, da na najini profesionalni poti ubirava ustrezne pristope pri delu z mladimi.

Sonja Marušič, prof., in mag. Melita Lemut Bajec

Menim, da je bila celotna konferenca čudovita izkušnja in enkratna priložnost za poglobljeno razmišljanje o nalezljivih boleznih. Osebnost me je najbolj prevzela razprava o lažnih novicah v zvezi s cepljenjem. Pomembno je, da se zavedamo, kako je lahko zanikanje znanosti nevarno. Poleg tega se moramo naučiti kritičnega razmišljanja in se naučiti izbirati prave, verodostojne informacije v množici virov, ki so nam danes na razpolago.

Amina Munjaković, 4. b

V mesecu oktobru smo se v Heidelbergu udeležili EMBL konference, s katere sem se vrnila polna lepih izkušenj in novega znanja. Na konferenci se nam je predstavilo veliko svetovno znanih predavateljev. Izmed vseh me je najbolj navdušilo predavanje o virusu HIV in AIDS-u. Presenetilo me je dejstvo, da HIV, posledično AIDS, v izvoru izhaja od živali. Preko ugrizov se je prenesel z opic na človeka. Čeprav je bila pot v Nemčijo dolga, sem preživela nekaj čudovitih dni v družbi sošolcev in profesorice.

Nika Kodelja, 4. b

Name je največji vtis naredilo predavanje na temo antibiotikov. Predvsem podatek, da je vsebnost antibiotikov v vodi velika in lahko že s pitjem vnašamo v telo tolikšne količine antibiotikov, da postajajo tudi zaradi tega neučinkoviti, ko jih potrebujemo za zdravljenje.

Elena Koradin, 4. b

Heidelberg ima obenem značilnosti velikega, modernega mesta kot tudi značilnosti majhnega, srednjeveškega mesteca. Že samo mesto in namestitev sta mi bila všeč. Na inštitutu EMBL pa smo bili deležni izvrstne konference z odličnimi govorniki. Najbolj se mi je vtisnilo v spomin predavanje Steva Jobsa: The evolution of infectious disease. Menim, da smo z vseh predavanj odnesli veliko znanja in pomembno izkušnjo, ki nam je razširila znanje o boleznih in epidemijah.

Erik Krečič, 4. b

Heidelberg je staro majhno srednjeveško mesto z veliko znamenitostmi. Z obiska EMBL konference v Heidelbergu mi je najbolj ostalo v spominu predavanje mlade arheologinje o tem, kako se lahko določi starost osebe na podlagi zob in v kakšnem okolju je živela. Po predavanju so nam na kratko predstavili tudi institut in imeli smo si možnost ogledati laboratorijske živali, ki jih gojijo za potrebe raziskav s področja molekularne genetike (gensko zdravljenje, manipulacije dednega materiala, kloniranje ipd.).

Kristina Gregorič, 4. b

Najbolj mi je bilo zanimivo predavanje o antibiotikih, ker je zadevalo vprašanje debelosti. Sam se ukvarjam s športom, zato me je beseda "debelost" pritegnila, saj ob njej večkrat pomislimo na nezdravo življenje, prehrano in pomanjkanje gibanja. Z eksperimenti na živalih (miših), pa tudi s spremljavo pri nekaterih ljudeh, so ugotovili, da se jim je z uporabo antibiotikov povečala količina maščobe v telesu. Tako je snov, ki nam lahko pomaga pri zdravljenju bolezni, obenem tudi škodljiva za naše telo.

Matija Stibilj, 4. b

GIZ-ovci na velikem odru z Radijskim zborom Francije

Na pobudo in idejo profesorice Karmen Ferjančič Žgavc smo se dijaki izbirnega modula Glasbeno izražanje v 4. letniku odpravili na tridnevno ekskurzijo v Pariz, glavno mesto prečudovite Francije. Kot spremljevalca sta se nam pridružila mentorica prof. Karmen Ferjančič Žgavc in prof. Samuel Farsure, ki nas je vodil po pariških ulicah. Iz Ajdovščine smo krenili na pot do letališča Treviso, od koder smo poleteli čudovitemu doživetju naproti. Nekateri smo leteli prvič, zato je bila izkušnja posebej zanimiva.

V Parizu nas je sprejela odlična dirigentka Martina Batič, ki ima korenine v Sloveniji, natančneje v Ajdovščini. Kljub mnogim koncertom in projektom širše po Evropi in svetu je Ajdovščina še vedno njen prvi dom. Na večer prihoda smo si ogledali ogromno radijsko hišo Radia France ter eno najprepoznavnejših znamenitosti Pariza, Eifflov stolp.

Za ogled mesta nismo imeli veliko časa, saj sta nas naslednje jutro čakali vaja in generalka z dirigentko Martino in profesionalnim zborom Radia Francije, s katerim smo skupaj nastopili. Vseeno nam je ostalo nekaj časa tudi za ogled znamenitosti: doživeli smo prečudovit sončni vzhod in razgled na mesto izpred Bazilike Srca Jezusovega, ogledali smo si Katedralo Notre dame, Elizejske poljane in Latinsko četrt. Popoldan pa je bil za nas nekaj izjemnega, saj nas je čakala posebna naloga. V veličastni dvorani radijske hiše smo najprej prisluhnili koncertu radijskega zbora pod vodstvom dirigentke Martine Batič, nato pa smo se jim na odru pridružili tudi mi. Skupaj smo zapeli slovensko ljudsko pesem Pa se sliš', ki nas je v tujini še posebej zaznamovala. Nastop združenih generacij različnih narodnosti, ki je zapel slovensko pesem, je na

koncu požel bučen aplavz in navdušenje v dvorani. Med poslušalci so bili tudi direktorica francoskega radia, predstavniki Veleposlaništva RS v Parizu in drugi gostje.

Čas je hitro minil, nam pa je ostala čudovita izkušnja za vse življenje.

Velika zahvala pa gre tudi naslednjim sponzorjem: Društvo Gibalnice (Ilirska Bistrica), Plaz d.o.o. (Kranj) in SITOR d.o.o. (Pivka), ki so nam nekoliko olajšali stroške potovanja.

Doris Pirih, 4. č

Naši novi prijatelji iz Južne Koreje

Pri pouku angleškega jezika smo jeseni spoznavali različne šolske sisteme širom sveta. Tema je v razredu vzbudila veliko zanimanja. Zato smo bili zelo veseli in presenečeni, ko se nam je ponudila priložnost, da preko sodelovanja z učenci iz šole Seongnam Foreign Language High School pobliže spoznamo korejski šolski sistem.

Izmenjali smo si video posnetke, kjer smo predstavili svoj šolski sistem, oni pa so nam povedali nekaj o svojem prostem času, stresu, s katerim se spopadajo, šolskih uniformah, prehrani in o svojih popoldanskih aktivnostih.

Ob gledanju posnetkov se nam je zazdelo, da korejski učenci veliko časa preživijo za zvezki in knjigami. Njihov šolski sistem temelji na tekmovanju med učenci, saj si vsak želi biti najboljši. Najvišjo oceno namreč dobi le učenec z najboljšim rezultatom v razredu. Presenetilo nas je tudi, da v obdobju vseh izpitov spijo samo dve uri na noč ali celo nič.

Da bi Korejcem bolj približali Slovenijo, smo jim poslali tudi škatlo polno slovenskih slaščic in drugih slovenskih proizvodov, pa tudi nekaj utrinkov iz naše kulturne in naravne dediščine. Tako se bodo mladi Korejci posladkali s čokolado Gorenjka, s Frutabelami, okusili bodo Mlinotestovo pašto, z doma narejeno kuhalnico pomešali juho ter se nekaj novega naučili o slovenskem grbu, Triglavu in Lipicancih.

V tem kratkem sodelovanju smo zelo uživali in se veliko naučili.

Tanaja Odar, Žiga Pavlica in Tjaša Lisjak, 2. b

Festival pomladi 2018 – štirje fantastični dnevi

Članice pevskega zbora naše šole smo se lansko šolsko leto, konec aprila 2018, udeležile Festivala pomladi v Italiji (Festival di Primavera 2018). V zgodnjih jutranjih urah smo se odpravili najprej proti Firencam in po dolgi vožnji le prispeli v to čudovito italijansko mesto. Ogledali smo si nekaj zgodovinskih in kulturnih znamenitosti. Po ogledu nas je čakala še ura vožnje do našega cilja, kraja Montecatini Terme, ki je gostil festival. V večernih urah smo si že ogledali prvi koncert.

Naslednje jutro smo se prvič udeležili pevske delavnice Okrog sveta (Around the World) in začeli spoznavati nove skladbe, nove tehnike petja in nastopanja. Vsak dan smo imeli pet ur pevske vaje z zelo karizmatičnim zborovodjo, maestro Josepom Vilo Joverjem. Na delavnicah smo stikali nova prijateljstva z italijanskimi pevci iz še dveh zborov, ki sta sodelovala na isti delavnici, in pripravljali program za sobotni veliki koncert. Zvečer smo se spet udeležili koncerta in občudovali glasove mladih pevcev, ki so peli privlačne pop-polifone pesmi.

Tudi petek je bil zelo delaven, saj smo poleg delavnic morali utrditi še naš domači program – zvečer se je namreč predstavil naš zbor. V poznih urah smo se vrnili v hotel in od utrujenosti hitro zaspali.

V soboto smo imeli generalko za veliki koncert, na katerem so nastopili pevci vseh šestih delavnic, skupaj več kot tisoč pevcev iz 35 zborov. Z naše delavnice smo odpeli tri pesmi, vse z atraktivnimi koreografijami. Veseli in polni novih dogodivščin smo se počasi odpravili proti domu. Hvaležni smo profesorici Bojani Šaljić Podešva, ki je organizirala ekskurzijo, in profesoricama Vidi Červ ter Metki Buček, ki sta bili del naše ekipe. Verjamem, da nam bo ta dogodek za vedno ostal v spominu in verjetno bi se marsikatera od nas želela festivala ponovno udeležiti.

Ana Bajc, 2. č

Le voyage de Matura

Une expérience inoubliable des étudiants de 3e année du lycée en Slovénie.

« Vous allez vous faire la fête. C'est vrai que vous pouvez la faire à la maison, mais c'est une expérience spéciale. Vous rencontrez de nouvelles personnes, vous sortez avec vos amis et buvez. Rien de spécial, mais vous vous connectez davantage avec des personnes d'autres classes. A cette époque, à l'âge de 18 ans, c'est génial. »

Chaque année beaucoup d'étudiants vont au voyage de Matura normalement en Grèce ou en Espagne pendant 5 à 8 jours. Ce n'est pas une excursion scolaire typique car les jeunes vont principalement s'amuser et passer du temps avec leurs amis. C'est une expérience unique vers la fin de l'année scolaire, que les étudiants réalisent habituellement avec leur classe. Certaines écoles ont un voyage organisé, d'autres ne l'organisent pas seules, donc les étudiants partent avec une agence.

Les plages de Zakynthos et le canal de Suez

En tant qu'étudiant de 3ème année je suis allée à ce voyage avec ma classe et mon expérience a été fantastique. La première partie de l'excursion était plus instructive - nous avons regardé Delphes, Athènes, nous avons mangé un dîner grec et avons dansé le Sirtaki, nous avons mangé de la nourriture grecque... Dans la deuxième partie de l'excursion nous sommes allés à l'île Zakynthos et ici, pour moi, la vraie Grèce a commencé – les plages divines, la mer bleue cristalline, l'excursion en bateau autour de l'île et nager

dans les baies cachées, s'amuser en ville et le plus important : sortir

avec des amis. Je sais que ces moments resteront gravés dans ma mémoire, même après le lycée.

Photo de tous les participants

Nika Marušič, 4. b

AU REVOIR L'ÉCOLE, BONJOUR LA GRÈCE!

En fin de troisième année du lycée, les lycéens slovènes vont EN Grèce pour le voyage de Matura.

»Le voyage de Matura est une expérience inoubliable et exceptionnelle. Vous ne pouvez pas vous permettre de ne pas y participer«, c'est ce qui est écrit sur la site de Mondial Travel l'agence.

Qu'est-ce que c'est?

Les lycéens slovènes doivent passer un examen à la fin du lycée avant de s'inscrire à l'université. Cet examen s'appelle Matura et est semblable au bac en France. Une année avant, en fin de troisième année (=la première en France), ils vont au voyage de Matura. D'habitude ils vont en Grèce ou en Espagne.

La signification

Le voyage de Matura est une expérience unique. Cela représente une transition de l'école secondaire à l'université. Les camarades se rapprochent et s'amuse ensemble.

Mon voyage de Matura

Moi, je suis allée en Grèce. Nous avons pu choisir d'aller avec notre école ou avec une autre agence, par exemple avec Mondial Travel. J'ai décidé d'aller avec mon école. Nous sommes partis le 5 juillet 2018 et revenus le 12 juillet.

Les trois premiers jours nous étions sur le continent, observions les curiosités les plus importantes; Delphes, les Météores, l'Acropole et d'autres encore. Nous avons essayé la cuisine typique grecque et nous avons découvert leur culture riche.

Le quatrième jour, nous sommes allés sur l'île Zante. Partir de ce moment –là, nous nous sommes seulement amusés. Nous nous sommes relaxés sur la plage, nous avons nagé dans la mer magnifique et, bien sûr, nous avons fait des fêtes exceptionnelles. Le dernier jour nous avons eu la fête de graffiti, qui était ma fête préférée. Nous nous sommes amusés comme des fous et à la fin, nous étions multicolores.

Nous avons voyagé en bateau dans les deux directions. C'était une expérience unique, même si nous nous sommes un peu ennuyés aussi.

Conclusion

À mon avis, le voyage de Matura est une tradition merveilleuse qui a une place spéciale dans nos vies. Donc, je pense que tous les lycéens doivent le vivre.

La mer magnifique à Zante

Moi avec mes amies après la fête de graffiti

Inovativno učno okolje po evropsko

Kam gremo?

Na Srednji šoli Veno Pilon Ajdovščina se zavedamo, da je v venomer spreminjajočem se svetu pomembno, da smo v koraku s časom, da se kot vzgojno-izobraževalna ustanova odpiramo svetu in se internacionaliziramo. Vemo, kako velik pomen nosijo medkulturnost ter mednarodno sodelovanje, strpnost, kritično mišljenje, podjetnost, ustvarjalnost, inovativnost in ostale veščine, ki nam bodo pomagale preživeti v sodobnem svetu. Zato je naša šola vključena v nacionalne in evropske projekte, ki si prizadevajo za razvoj teh kompetenc, v veliki meri pa se že posvečamo tudi mobilnosti dijakov. Ker želimo k mednarodni izkušnji spodbuditi tudi strokovne delavce, smo julija pričeli še z Erasmus+ mobilnostjo šolskega osebja. Učitelji z različnih področij se bomo tako v naslednjih dveh letih odpravili na 17 strukturiranih tečajev in dva izobraževalna obiska na Islandijo, Finsko, Malto, Ciper, Nizozemsko, v Španijo, Italijo, Francijo, Turčijo ...

Kako rastemo?

Na mobilnostih se seznanjamo z novostmi na pedagoškem področju širom Evrope, prejemamo nova strokovna znanja in usvajamo nova učna orodja. Razvijamo svoje osebne in strokovne kompetence in se povezujemo z evropskimi vzgojno-izobraževalnimi ustanovami.

Pomembno je, da tudi učitelji pridobimo izkušnjo v tujini, saj ta uspešno vpliva na našo sposobnost prilagajanja novostim v svetu in na področju izobraževanja ter na naše osebno zadovoljstvo. Poleg neposrednega učinka mobilnosti na udeležene strokovne delavce in naš razvoj kompetenc, projekt pozitivno vpliva na celotno šolo, še posebej pa na dijake, ki so tako deležni spodbudnega in ustvarjalnega učnega okolja z evropskim pridihom. Dijaki, ki se razvijajo v takšnem okolju, bodo oblikovali bolj sprejemajočo, pravično in ustvarjalno družbo.

Multiplikatorica Staša se je avgusta na Finskem podučila o elementih integriranega kurikula, ki na prav poseben način spodbuja razvoj globalnih veščin.

Staša Benko, koordinatorica mobilnosti učiteljev

Zlatorumeni dragulj navdušuje tudi pozimi

V tednu med 10. in 14. decembrom 2018, ko se je po Ajdovščini podila močna burja in se je termometer bojeval z okoli 5°C, sem se v okviru Erasmus+ mobilnosti za osebje znašla v sončni, zeleni, spomladansko topli deželi limon in oliv.

Ciper, tretji največji otok v Sredozemskem morju, je zaradi svoje strateško pomembne lege že od nekdaj predstavljal most med Evropo, Azijo in Afriko in tako skozi zgodovino zamenjal kar nekaj »gospodarjev«. Ker je bil vse do leta 1960 angleška kolonija, angleščina še danes ostaja drugi pogovorni jezik celotne populacije.

Fotografiji: iz arhiva Melite Lemut Bajec

Odločilni mejnik v sodobni zgodovini te majhne otoške države z manj kot 800.000 prebivalci pa je predstavlja leto 1974, ko je severni del otoka zasedla Turčija in ustanovila turško republiko Severni Ciper. Krvava vojna se je globoko in boleče zarezala v spomin ljudi, ki še danes s trpkim glasom pripovedujejo o pogrešanih sinovih, ubitih možeh in razkropljenih družinah. V želji po mirnejšem in boljšem življenju je takrat kar tretjina prebivalstva odšla v Veliko Britanijo, Kanado in ZDA. Ciper je sicer danes mirna dežela, a ločnica med grškimi in turškimi Ciprčani ostaja.

Moja naloga na Cipru pa ni bila potopisne narave, čeprav sem spoznala veliko o deželi, ljudeh in njihovi kulturi. Udeležila sem se izobraževanja o trajnostnem razvoju. S prav tem namenom sta na otok prišli še dve francoski učiteljici biologije iz srednje kmetijske šole v bližini Poteueja ter Zagrebčanka, osnovnošolska učiteljica biologije. Pod svoje okrilje nas je vzela energična gostiteljica Anna, doktorica znanosti. Danes dela na ministrstvu za izobraževanje, piše učbenike, oblikuje kurikule in skupaj z možem vodi izobraževalni center, v okviru katerega je potekalo naše izobraževanje. Pri izpeljavi programa sta jima pomagala še slikar Krystos in učiteljica razrednega pouka Elaini. Vsi štirje so kot številni Ciprčani svoje znanje nadgradili v tujini, a se potem ponovno vrnili na rodni Ciper.

Usklajena in zavzeta ekipa domačinov je poskrbela, da so bili naši dnevi zapolnjeni od jutra do poznega večera. Del aktivnosti je potekal v izobraževalnem centru, kjer smo poglobljeno razpravljali o trajnostnem razvoju, del je potekal v okviru hospitacij, ko smo opazovali delo lokalnih učiteljic, del pa na terenu, ko smo sami proučevali vplive, ki jih vrši človek, in posledice tako za okolje kot za posameznika. Svojemu delu predana voditeljica nas je opremila s številnimi materiali in idejami, ki jih bom lahko uporabila pri pouku angleščine in razrednih urah.

Četudi so mnenja o Erasmus+ deljena in mnogi zatrjujejo, da se po nepotrebnem troši evropski denar, sama mislim, da je izkušnja, ki jo doživiš v tujini, med tujci, a vendarle cehovskimi kolegi, dragocena in neponovljiva. Koristno je stopiti ven tudi zato, da se ponovno zaveš, kaj vse ti ponuja dom, pa včasih tega ne vidiš ali ne znaš izkoristiti. Prav tako je pomembno deliti izkušnje s kolegi iz tujine, primerjati in se kritično opredeliti do svojega in tujega. Predvsem pa je prav, da se domače okolje bogati z novo pridobljenimi znanji, s čimer se posameznik vsaj nekoliko oddolži za priložnosti novih spoznanj.

Mag. Melita Lemut Bajec

Če matematika zate ni španska vas, reši uganko in se pri meni oglas'!

Vroč sredina julija vabi v lenobnost, a človek je mlad, dokler si upa spustiti se naproti neznanemu. Tako je padla odločitev za prijavo na Erasmus+ mobilnost šolskega osebja oziroma enotedenski tečaj Web solutions for the class v Barceloni. Je že res, da sem zaljubljena v matematiko, a prav tako čutim nujnost po izpopolnjevanju na področju didaktike, iščem nove ideje za bolj ustvarjalno poučevanje in skušam loviti neulovljivo – slediti uporabi sodobne tehnologije pri pouku.

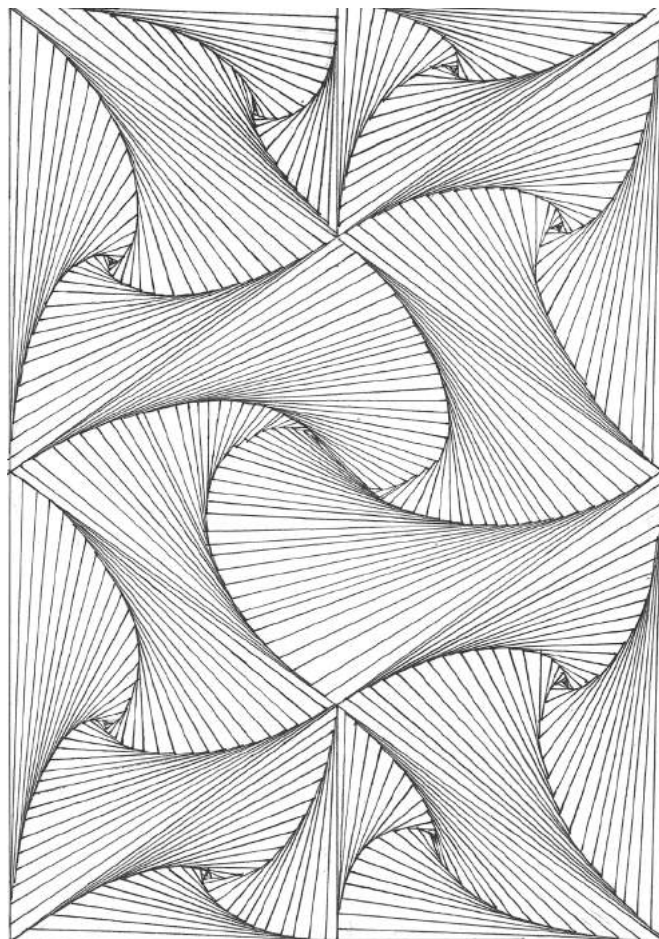
V zadnjih dneh pred odhodom je bilo potrebno nekaj tehničnih priprav okrog rezervacij prevoza, nastanitev in ogleda kulturnih znamenitosti, pa tudi razmislek, kako primerno predstaviti Slovenijo, Ajdovščino, šolo in svoje delo.

Nato pa – skok v vodo! Vse skrbi se razblinijo, vzdušje, ki ga ustvarjamo s štirimi grškimi kolegi in vodjo tečaja iz Italije, je resno in delovno, a hkrati sproščeno, nekoliko zarjavela angleščina v resnici sploh ni za staro šaro. Spoznavamo mnoge načine uporabe spletnih aplikacij pri pouku, obenem pa tudi življenje in delo drug drugega. Coogle, Symbaloo, Animoto, Wewideo, Canva, Issuu, Edmodo ... odkrivamo, raziskujemo, sodelujemo. Z vsakim odmorom in kavo se asimptotično približujemo na človeški ravni. Mnenja, ideje, težave, namigi, šola, izmenjava prakse, primerjava mi – vi, podobnost in različnost, vse to mi odpira nove svetove. Z različnih koncev Evrope, povsem vsak svoj in po drugi strani vsi z isto perspektivo, elementi iste množice ljubiteljev poučevanja, ki bi od sebe in svojega dela radi več ...

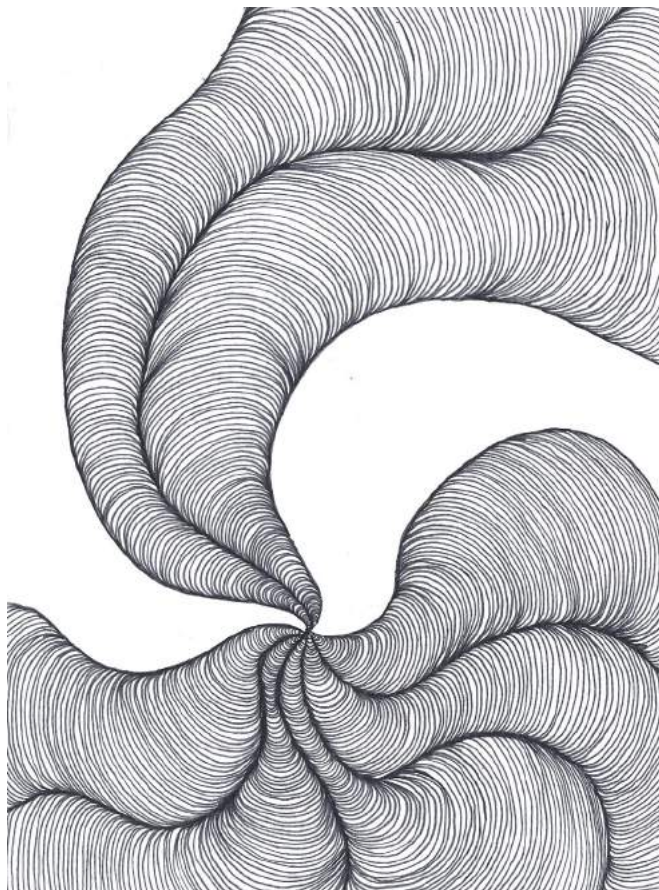
Popoldan, po resnem delu, pa Barcelona. Sagrada familia, Les Ramblas, Monument de Colom, Montjuic, La Pedrera, Casa Batllo, Casa Vicens, Passeig de Gracia, Placa Catalunya, Placa Espania, Fontana magica, Palau de la musica Catalana, Museu de Picasso, Cathedral, Museu d'art contemporani, Park Guell, Palau Guell, Joan Miro, Barceloneta ... Če je umetnost tisto, kar dviga duha, potem je jasno, da je Antoni Gaudi zaslužen za eksponentno rast. Noro čudovit! Seveda je v veličastni Sagradi Famillii vse polno implicitne matematike, če pa ste malo radovedni, vas vabim, da odkrijete, kje je tudi povsem eksplicitna. In še – zakaj?

P. S. Odgovore sprejemam v zbornici in v učilnici št. 21; prvo/-ega dijaka/dijakinjo, ki bo pravilno odgovoril/-a na vprašanja kaj, kje in zakaj, čaka prijetna nagrada (ne bo dvojka :).

Dr. Tadeja Kobal

Gabriela Deket, 1. č

Eva Knafelc, 1. a

Antika, pesem, mladost

Erasmus+ mobilnost šolskega osebja je združil tri moje ljubezni in prišlo je do potovanja – izobraževanja, ki ga lahko poimenujem antika, pesem, mladost.

Na internetu sem prebrala oglas za seminar z naslovom *Raccontare l'Italia per insegnare l'italiano* (Pripovedovati o Italiji in poučevati italijanščino), ki so ga opisali tako: »Koncept Italija in Italijani je zamišljen kot predstavitev Italije skozi pesem in reklame, književnost in opero kot ogledalo kulture, ki je podlaga za učenje jezika.

Poleg tega je to enkratna priložnost za izmenjavo idej in izkušenj med profesorji, ki prihajajo s celega sveta. Tri v enem, torej: dijaki, pesem in Italija.«

Ni skrivnost, da obožujem **italijanski jezik** in vse, kar je z njim povezano. Jezik ni samo osnovno sredstvo sporazumevanja. Poznati in razumeti jezik pomeni spoznati tudi kulturo naroda, ki ta jezik govori in živi. Italijanščina je tudi Dante, kuhinja, praznovanje, pesem, film, mesta, ljudje in poleg besed tudi govorica, ki je onkraj besed.

Glasba je sestavni del našega življenja, je plamen, ki osvetli veliko vsakdanjih in posebnih trenutkov; od pesmi, ki jo zapojemo ob rojstnem dnevu, uspavanke zvečer, do poročne koračnice. Pesem nas spremlja, ko poslušamo radio, medtem ko gremo v službo, v šolo, ko tečemo s slušalkami, ko čakamo, da nas povežejo s telefonskim operaterjem ... Dodamo lahko pesmi, ki imajo za posameznika poseben pomen zaradi posebnega trenutka, zaradi besedila, melodije ali morda spomina na tisto poletje. Pri poučevanju sem se vedno posluževala **pesmi**, ker je to ena najboljših vaj

za izboljšanje stopnje poznavanja jezika. Učenje skozi glasbo je avtentično gradivo, ki omogoči poslušalcu, da postane aktiven, spodbudi motivacijo in pogosto predstavlja elemente kulture.

Mladostniki so iskrica, ki nam daje upanje. Delo z njimi je večkrat izziv. Spoštovanje, pozornost in razumevanje jim moramo najprej pokazati, šele nato smemo to od njih tudi pričakovati. Pouk pa je dialog.

In sem odšla. Sredi poletja, v molčeči prastari in hrupni moderni – Rim.

Seminar na inštitutu Babilonski stolp je bil dialog. Dialog med predavatelji in udeleženci z vseh koncev sveta: iz Italije, Nemčije, Španije, Rusije, Amerike in Brazilije, s Portugalske in Kitajske. Nove ideje, nova spoznanja ljudi različnih profilov, od zdravnikov do ekonomistov, ki jih družijo ljubezen do jezika. Zanimiva so bila spoznanja, kako Italijani v Ameriki ohranjajo svoj jezik ali pa kako težko je na Kitajskem razložiti, da je dostop do interneta dosti širši od tistega, ki ga poznajo oni, pa da v Braziliji ni pouka brez glasbe in da lahko postaneš profesor italijanščine zaradi korenin, četudi ne znaš niti ene italijanske besede, in nenazadnje – da bi španska šola rada sodelovala z nami. Nove iskrice, različne težave, iste želje – navdušiti mlade.

In sem prišla, s pesmijo v srcu, iz antike nazaj k mladim.

Tatjana Kodelja, prof.

Kaja Sever, 2. e

Razvojni projekt: NA-MA POTI

V medijih beremo, da se zadnja leta delež študentov, vpisanih na naravoslovne in tehnične smeri, glede na število družboslovnih študijev viša. Kaj tak podatek pomeni za družbo? Tovrstni poklici so morda zadnja leta nekoliko bolj zaposljivi kot družboslovni. Ali lahko sklepamo, da družboslovnega kadra ne potrebujemo več? Mar družboslovju v šoli ni več treba posvečati tolikšne pozornosti? Ali pa, nasprotno, dijaki, ki so »bolj družboslovci«, naravoslovja in matematike sploh ne potrebujejo? Prepričana sem, da družba za zdravo delovanje potrebuje dobre strokovnjake na naravoslovnih IN družboslovnih področjih. Brez enih ali drugih svet preprosto ne bi deloval. Miselnost, da česa od tega ne potrebujemo, je torej zelo naivna. In čeprav se pogosto ujamemo v zanko merjenja neizmerljivega in dejanja presojava po materialnih koristih, ki jih prinašajo, še vedno prebiramo poezijo in romane, obiščemo galerijo ali koncert. Preprosto zato, ker duša to potrebuje ...

Mlad človek si mora v času šolanja pridobiti široko izobrazbo, da vsaj malo pokuka v različne svetove posameznih strok. Potem bo njegova odločitev, s čim se bo v življenju ukvarjal, lažja in bolj premišljena, pogled na svet pa ne tako zelo ozek, kot bi bil sicer. Mi, profesorji, mu vsak s svojega zornega kota skušamo približati posamezna področja. Opraviti želimo s predsodki o naravoslovnih predmetih in matematiki, ki jih je naša družba žal še prepolna. Naša zavzetost za predmet govori sama zase. Ne morem si kaj, da ne bi izrazila svojega navdušenja nad lepoto in nepogrešljivostjo matematike. Seveda gre tudi pri matematiki za usvajanje vsebinskih konceptov, kjer je nujna določena rutina, a učenje matematike je veliko več kot to. Kdor misli, da je matematika žongliranje s številkami, je tako daleč od resnice, kot tisti, ki bi pesem definirali kot skupek besed. Ukvarjanje z matematiko razvija natančnost, vztrajnost, sistematičnost, analitično razmišljanje, spodbuja radovednost, strategije za reševanje problemov, kritično mišljenje, ustvarjalnost ... To pa so lastnosti, ki pridejo prav tudi družboslovcem, mar ne?

Skupaj s kolegi Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina, vključenimi v petletni projekt Zavoda za šolstvo NAMA-POTI za razvijanje naravoslovno-matematične pismenosti, iščemo poti za udejanjanje opisanih idej.

Dr. Tadeja Kobal, vodja šolskega projektnega tima

Razvojni projekt: S PODVIG-om do samoiniciativnosti in podjetnosti

Krepitev kompetence podjetnosti in spodbujanje prožnega prehajanja med izobraževanjem in okoljem v gimnazijah ali na kratko PODVIG je petletni nacionalni razvojni projekt, v katerega je vključena tudi naša šola. Cilj projekta je razviti sistemski pristop do razvijanja kompetence podjetnosti med gimnazijci.

Vseživljenjsko učenje je zelo velikega pomena za vsakega državljan Slovenije, Evropske unije in tudi širše, celega sveta. Državljan se nenehno soočamo z novimi izzivi, ki od nas zahtevajo vrsto veščin in kompetenc. Zato sta Svet EU in Evropski parlament leta 2006 sprejela evropski okvir ključnih kompetenc, ena izmed njih pa je tudi kompetenca z nazivom samoiniciativnost in podjetnost.

V zadnjem desetletju so se članice EU različno odzvale na zgoraj omenjeni dokument. Nekatere so razvile posebno strategijo razvijanja kompetence samoiniciativnosti in podjetnosti, večji del EU pa se tej kompetenci ni posebej posvetil.

Letos spomladi smo v Sloveniji pričeli izvajati nacionalni razvojni projekt PODVIG, katerega cilj je razviti posebno strategijo za razvijanje kompetence samoiniciativnosti in podjetnosti. Na šolah bomo v naslednjih letih preizkušali modele, ki bi lahko podprli razvoj te kompetence.

Treba je poudariti, da je podjetnost, ki jo velikokrat povezujemo zgolj s podjetništvom in finančnimi dobički, veliko več kot to. Podjetnost je skupek mnogih veščin, ki jih vsak potrebuje za uspešno življenje. To so veščine, ki državljanu omogočajo, da prepozna priložnosti in jih zna tudi realizirati ter s tem izboljšati svoj vsakdan in splošno stanje v družbi. Finančna pismenost je le ena izmed veščin, ki spadajo v ta okvir. Sem sodijo tudi sposobnost načrtovanja in vodenja, prevzemanje odgovornosti, ustvarjalnost, vizija, delo v timih, sprejemanje tveganja in negotovosti, sposobnost opaziti priložnost, biti motiviran in vztrajen, delati z viri ... Skratka – veščine, ki nas bogatijo in nam omogočajo, da postanemo uspešni državljani.

Verjamemo, da bomo zaposleni na Srednji šoli Veno Pilon Ajdovščina v prihodnjih letih obogatili svojo pedagoško prakso in dijake, ki se bodo vpisovali na našo šolo, še veliko bolj opremili za življenje ter jih pripravili na izzive, ki jih čakajo izven šolskih klopi.

Matjaž Trošt, vodja šolskega projektnega tima

Razvojni projekt: OBJEM

Naša šola se je lansko šolsko leto vključila v razvojni projekt s pristrčnim nazivom – OBJEM, ki je akronim za: Ozaveščanje, Branje, Jezik, Evalvacijo, Modele, kar so obenem tudi cilji projekta. Projekt OBJEM poteka v sklopu razpisa Razvoj in udejanjanje inovativnih učnih okolij in prožnih oblik učenja za dvig splošnih kompetenc ter traja do konca junija 2022. V okviru projekta sodelujemo v delovni skupini za dvig ravni bralne pismenosti pri vseh predmetih in razvoju slovenščine.

Na šoli sistematično nadgrajujemo ustvarjalno in inovativno učno okolje, s katerim želimo pri dijakih doseči dvig splošnih kompetenc, ustvarjamo učinkovito podporno okolje za oblikovanje in preizkušanje pedagoških strategij, metod in oblik dela, v sodelovanju in ob podpori visokošolskih zavodov Univerze v Ljubljani in Univerze v Mariboru, Pedagoškega inštituta ter Zavoda Republike Slovenije za šolstvo.

Bralna pismenost se kot zmožnost posameznika razvija celo življenje. Je zmožnost posameznika, da razume, kritično vrednoti in uporabi informacije, vključuje pa razvite bralne veščine in predvsem tudi motivacijo za branje. Če bralno pismenost razvijamo sistematično, smo pri tem seveda bolj uspešni, zato posebno pozornost v projektu posvečamo razvoju gradnikov bralne pismenosti, ki so osnova za oblikovanje, preizkušanje in evalviranje didaktičnih pristopov in strategij, s katerimi lahko v šoli pripomoremo k dvigu bralne pismenosti. Na šoli smo si po analizi stanja za prioritarno nalogo zadali razvijane besedišča, razumevanja besedil, odziva na besedilo ter tvorjenje besedil, ki so osnova za kritično branje. Eden od naših pomembnih ciljev je tudi integracija šolske knjižnice v pouk.

Na šoli bomo v okviru projekta skušali vplivati na

motivacijo dijakov in učiteljev za branje različnih besedil. Danes smo na spletu, po televiziji in v javnosti obkroženi predvsem z multimodalnimi besedili, ki na nas močno vplivajo in celo manipulirajo z nami. Zato je izjemno pomembno, da svojo zmožnost kritičnega branja ves čas krepimo. V letošnjem šolskem letu bomo tako na šoli v okviru pouka v obeh programih (gimnazije in predšolske vzgoje) izvajali dejavnosti za razvoj didaktičnih strategij za dvig ravni bralne pismenosti, pripravili izobraževanja, akcijo promocije branja, vseskozi pa sodelovali tudi z lokalno skupnostjo. Cilje vseh razvojnih projektov, ki potekajo na šoli, pa smo v novembru povezali na projektnem dnevu.

Branje ima moč, da nas poveže z drugačnimi in sebi enakimi, nas preobrazi ter s tem spreminja našo stvarnost, zato je treba poiskati razloge, zakaj je vredno brati. Odločitev človeka, ki zna brati, a ne bere, je lahko usodna.

Mateja Ceket Odar, vodja šolskega projektnege tima

Taja Nabergoj, 1. d

SREDNJA ŠOLA
VENO PILON
AJDOVŠČINA

Izvir

Glasilo dijakov in profesorjev
Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina

Šolsko leto 2018/2019

Program Popestrimo šolo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada.

LIKA SLOVENIJA
RSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
IST IN ŠPORT

Uredila: Staša Benko, prof.

Lektoriranje: Laura Brataševac, prof.
Mateja Ceket Oder, prof.
Nina Nagode, prof.
Mojca Pregelj, prof.

Oblikovanje: Katja Cigoj, 4. d
Gabriela Stanković, 4. d
Beti Bratina, prof.

Naklada: 700 izvodov

Tiskanje: TRIO d.o.o. Ajdovščina
Slika na naslovnici: Kaja Sever, 2. e
Lepljenka: Gaja Cotič, 4. a

ANEKDOTE

življenje!

ki

je

MODER

izziv

NAŠE

vzdušje

ima svojo moč

OBVEZNO:

POZOR,

Zveri je preveč

kr

BLATO.

Goljufije

bolezen

poslanstvo lovca

prikriti
morilec

in

SCAVNICA

grožnja

prihodnosti

Pustimo odtis

ZA

OTROŠKI

blodnjak

DIAGNOZA:

'čudežne zemlje'

tradicionalno

UMAZANIJA!

ŽIVLJENJE

ali

ogrožen

Novi Svet

sprememb

